

375

graduation 2004

DESIGN
ACADEMY
EINDHOVEN

1749
1.27
04

7-3975

745/949:371.27 GRAB '04

Design Academy Eindhoven
• Bibliotheek
Postbus 2125
NL 5600 CC Eindhoven
(040) 239 39 39

NIET UITLEENBAAR

graduation 2004

HEADS OF DEPARTMENTS AND EXECUTIVE BOARD OF DESIGN ACADEMY EINDHOVEN

Oscar Peña
man and activity

Ulf Moritz
man and identity

Irene Droogleever Fortuyn
man and leisure

Hella Jongerius
man and living

Louise Schouwenberg
man and living (interim)

Lidewij Edelkoort
chairwoman executive board

Anthon Beeke
man and communication

Marijke van der Wijst
man and public space

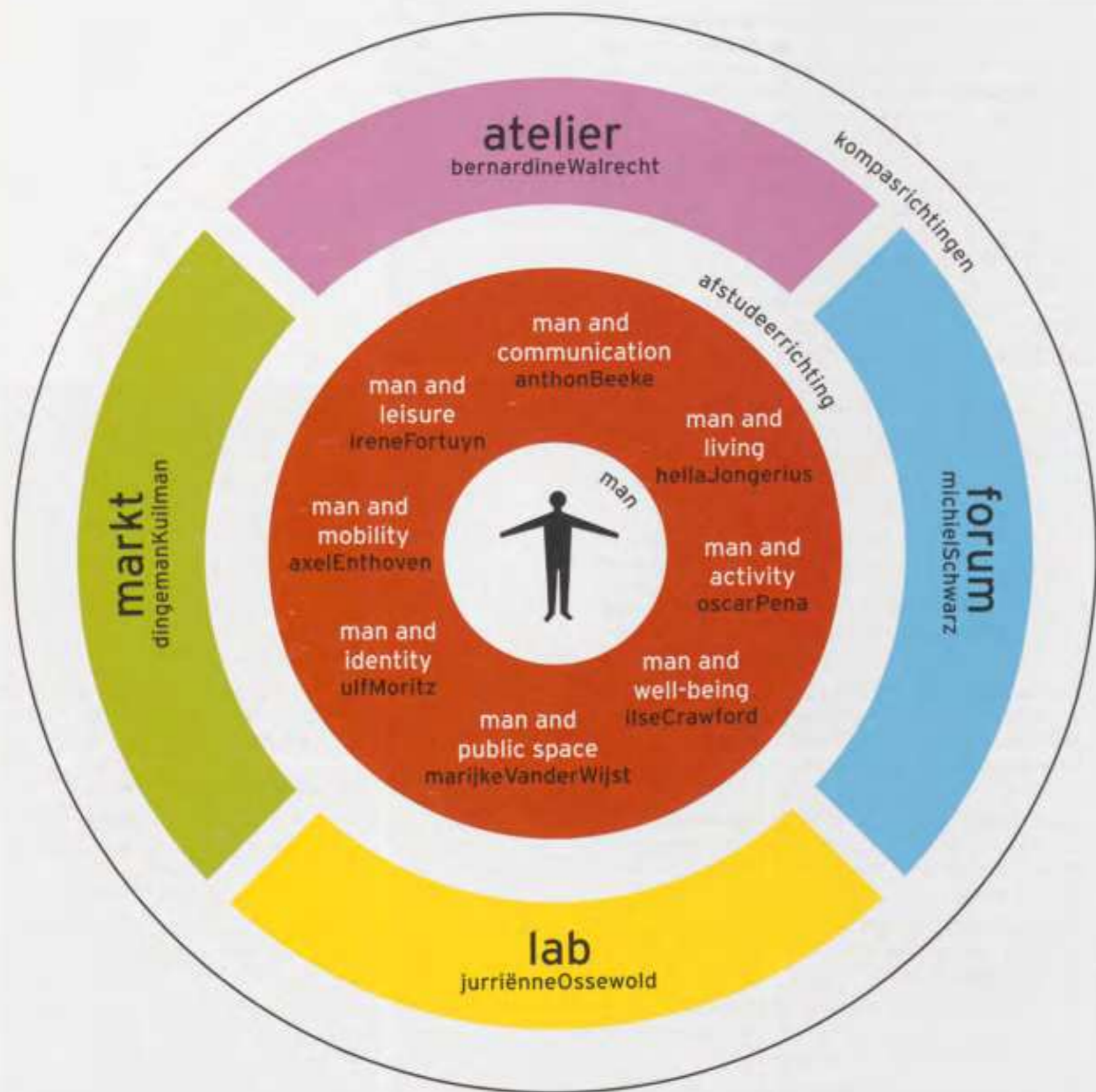
Axel Enthoven
man and mobility

Liesbeth in 't Hout
member executive board

Jurgén Beij
man and living (interim)

Ilse Crawford
man and well being

Dick van Hoff
het atelier

"het kompas", de pagina 58 en 59

ODE AAN DE FUNCTIE

Dit is geen weg terug maar een nieuw begin. De eenentwintigste eeuw lijkt zich op eigenaardige wijze te herbezinnen op functie en het productieproces als unieke kans op vernieuwing. De assemblage geeft vorm aan fantasie, de lasertechnologie schept ruimte voor romantiek en hergebruik van materialen krijgt volwassen vorm. De meest eenvoudige voorwerpen werden onderworpen aan een radicale ingreep tot vernieuwing, de lamp, de fiets, de tas, de schoen, de stoel of de lantaarnpaal. Ongebreidelde fantasie geeft kleur aan het dagelijkse, geluid geeft leven aan gewone zaken, bevlogen beweging zet de sieur om in plezier. Het lichtvoetige wordt robuust en het zware verlicht, de waarden worden omgekeerd als bij toverslag. Een zelfzwevende ballonlamp geeft aan hoe poëtisch functionaliteit kan zijn. En een zelfvormende sokschoen geeft aan dat functionaliteit frivol kan zijn.

Functionaliteit in een wereld op wielen met een brandweerfiets, een swingende rolator en een rolstoel die de gehandicapte mens zijn mobiliteit teruggeeft. Of een derde wereld waar een primitief setje werktuigen op wielen helpt bij het ruimen van puin veroorzaakt door mens of natuur.

Functionaliteit en fantasie maken van de buitenplaats een speelplaats; buiten spelen, rennen, optreden, koken, navelstaren en verpozen. Buiten versieren ook. Of juist het buiten binnen halen en de bloem- en bladermotieven verwerken tot een decoratieve schaduw, een vrijstaand object, een kroonluchter of een troon voor de koningin.

Functionaliteit en decoratie smelten samen in projecten die robuust en romantisch tegelijk zijn, de versiering ingebed in de muur, de versiering verzacht de gereedschapskist en de versiering geeft zin aan de nieuwbouw, een tijdelijk beeld in de publieke omgeving.

Functionaliteit en mode om materialen eigenzinnig te hergebruiken en zin te geven, om de bril licht en goedkoop te maken, een tas kleur te geven en de ultieme amazone-bh vorm te geven.

Functionaliteit en meubels waar nieuwe technieken serieproductie eenvoudig maken door het werken met cement, elastiek, karton en hout.

Functionaliteit en gevoel voor een wereld van verfijnde ervaringen, het huiltende kopje, het vergulde oortje, de zwevende lamp en het virtuele muziekdoojsje.

Als een Zwitsers zakmes worden de zaken gesneden, ontleed, ontkurkt en geknipt om de ziel van het product bloot te leggen en technologisch tactiliteit en creativiteit toe te voegen. Deze fantastische vorm van functionaliteit houdt de droom in leven. En wordt vervolgd.

Lidewij Edelkoort
Voorzitter College van Bestuur

ODE TO FUNCTIE

This is not a regression but a new beginning. The twenty-first century seems to have found singular ways to reconsider the concept of function and production processes as unique revitalization opportunities. Assemblage is imagination embodied, laser technology creates room for romance and the reuse of materials has reached full maturity. The simplest of objects were subjected to a radical pursuit of revitalization; the lamp, the bicycle, the bag, the shoe, the chair or the lamppost. Unbridled imagination adds colour to the ordinary, sound breathes life into everyday objects, impassioned movement turns the daily grind into pleasure. What is agile becomes robust and what is weighty becomes light, values are reversed as if by magic. A self-ascending balloon lamp is indicative of the poetic qualities of functionality. And a self-shaping sock-shoe is proof of the frivolity of functionality.

Functionality in a world on wheels with a firefighter's bike, a snazzy zimmer frame and a wheelchair which restores mobility to the disabled. Functionality in the Third World where an elementary toolkit on wheels helps to clear up the rubble caused by man or nature.

Functionality and imagination converting outdoor grounds to playgrounds: playing, running, performing, cooking, navel-gazing and relaxing outdoors. And decorating the outdoors, too. Or bringing the outdoors in by transforming the patterns of flowers and leaves into a decorative shadow, a free-standing object, a chandelier or a throne for the queen.

Functionality and ornamentation fusing together in projects which are robust and romantic at the same time; decoration morphs in the wall, decoration softens the shape of the toolkit and it is decoration which lends significance to new premises, decoration as a temporary image in the public area.

Functionality and fashion joining forces to reuse materials in an individualistic way and make them meaningful so that a pair of glasses becomes light and inexpensive, a bag blazes with colour and the amazonian bra presents itself in its ultimate design.

Functionality and furniture exploiting new techniques that facilitate batch production by using cement, rubber and elastic, cardboard and wood.

Functionality and sensitivity for a world of sophisticated perceptions, the weeping cup, the gilt handle, the floating lamp and the virtual music box.

Things are slashed, dissected, uncorked and cut with the precision of a Swiss pocketknife in order to reveal the soul of the product and add technological tactility and creativity. This fantastic form of functionality keeps the dream alive. And continued.

Lidewij Edelkoort
Chairwoman Executive Board

Roel van Heur
in collaboration with

brandweerfiets
in collaboration with

man and mobility
in collaboration with

Een stoere knarode terreinfiets met twee brandblussers achterop, een EHBO-kit aan de stang en een oorverdovende sirene. Dat is de firebike, speciaal ontwikkeld om snel te hulp te kunnen schieten tijdens festivals en evenementen. Geen parkeer en geen geparkeer door grote brandweerwagens die een weg té laten banen door de mensenmassa's. En geen onnodige vertraging meer

vanwege te voet geseep met zware fietsapparatuur. Een uit de hand gelopen verslaggeefster op de camping of het festivalterrein hoeft niet meer te ontzorgen in een temp als de firebike in de buurt is.
The Firebike, kitted out with two fire extinguishers, a first aid kit and a wailing siren, rushes to the assistance at festivals and public events.

Stand up, is een duwtje in de rug voor lichamelijk gehandicapten. Letterlijk en figuurlijk. Deze module, voorzien van een pneumatisch lift-systeem, is eenvoudig op de zitting van iedere (rol)stoel te monteren. Mensen die vanaf hun borst verlamd zijn, krijgen er weer iets van hun bewegingsvrijheid en onafhankelijkheid mee terug, omdat ze er geheel zelfstandig mee op kunnen staan.

Zonder hulp van derden, zonder een peperdure stand-up-wheelchair. Met een kneep in de armsteun van zitten naar staan. De bijbehorende voetsteunen en kniegordel zorgen voor de nodige stabiliteit. Opnieuw kripen in de armsteun ontgrendelt het systeem en zorgt ervoor dat de gebruiker ook weer langzaam terugzak in de rolstoel. Zoals mensen die gewoon lopen zich nau-

welijks kunnen voorstellen hoe het is om in een rolstoel te belanden, zo kunnen gehandicapten zich bijna niet meer voorstellen hoe het voelt om zelfstandig te gaan staan. Terwijl dat toch vaak zo praktisch of zelfs noodzakelijk is. Ineens kun je weer zelf pinnen, op een hoge bij drukken, iets uit een keukenkastje pakken of even een boek op een hoge plank in de boekencast leggen.

Eenvoudige handelingen die bijdragen aan de kwaliteit van leven. Bovendien bevordert regelmatig staan de bloedsomloop en is het goed tegen decubites profylax, ofwel doorzitten.

A leg-up for the disabled, allowing them to perform activities which enhance the quality of life.

Grensverleggend fietsen, zowel in de bergen als op het strand, dat kan met Rob Crins' CarvX, een Extremid Sports fiets met een kantelbaar frame voor een ervaring die het midden houdt tussen carv ekleën en mountainbiken. De bestuurder zit laag op het aluminiumframe dat als een ruggenwervel zowel stijf als flexibel is.

Vier onafhankelijk opgehangen grote wielen met off the road banden omvatten de frame. Naast een stuureenheid heeft de berijder ook een kantelhendel ter beschikking om de wielen te kantelen waardoor bochten zo scherp mogelijk genomen kunnen worden. De CarvX combineert snelheid en veiligheid met een ultieme kick.

Het wachten is op de eerste Europese CarvX Challenge - tussen de rotsen van Houffalize, door de grotten van Valkenburg, over het ijs van de gletsjer in Solden en down till in de Pyreneeën. **The CarvX combines speed and safety with the ultimate kick.**

Vergrijzing en zorg gaan in Nederland niet gelijk op. Steeds meer mensen doen een beroep op steeds minder zorg. Dat vraagt om slimme oplossingen die het met name ouderen mogelijk maken zo lang mogelijk zelfstandig te blijven. Een stotzuiger en rollator

ineen, is zo'n oplossing. Daar kan zelfs het oudste oudje binnenhuis nog mee uit de voeten. Gebruiksvriendelijk en technisch vernieuwend. Met een dockingstation voor de stotzuiger waarin ook de ruimtevriendelijke rollator makkelijk kan worden geparkeerd.

Userfriendly and technically innovating, the all-in-one vacuum cleaner and zimmer frame is a smart solution for the domestic chores of the elderly.

Kivo betekent in het Centraal Afrikaans multifunctioneel. Rob Crins plaatste het op een toekit voor vluchtelingen. Deze zes onderdelen zijn voorzien van stuk voor stuk in eerste hand vereist gereedschap om de omgeving of het land te bewerken, een hamer om een huis te bouwen, een pikhouweel om steen of grind te bewerken, een kapmes voor de kinderen en op basis van dezelfde set of een steekwagen om sporen die te verwijderen. Dit allemaal aan een deels hout en metaal, met laagtoeren wielen van gerecycled plastic. Zodat ze altijd klaar, eenvoudig en goedkoop te maken. In deze era van nood zijn improvisatie en de gereedschappen. Meermateriaal maakt multifunctionele, om mensen die alles verloren hebben te helpen zich te bewegen uit een van de noodgebieden op papier.

Minimalism meets multifunctionalism: tools to help people who have lost everything to break free from the life of a refugee in disaster areas and war zones.

Stadsmeubelair voor skateboarders, een object dat zowel skaters als stadsgenieters bedient. Want skaters mogen dan stedelijke guerrillas zijn, erop gericht om zich de meest alledaagse objecten als stoepranden en bankjes, trappen en kunstwerken vanwege hun skitability toe te eigenen, het zijn geen criminelen. Daarom mag een goede skater tot ook

gerust ontworpen worden. Melanie Iten, zelf fervent skater, ontwikkelde zo'n object voor Eindhoven, de skatehoofdstad van Nederland. Naast een bank om op te zitten kan er op verschillende manier over gestapt worden. Het object in hout en staal spreekt skaters direct aan. Een meer geluidarme betonnen variant is in voorbereiding.

City furniture for skateboarders, an object executed in wood and steel, or in time in concrete, for both skaters and urban leisure seekers.

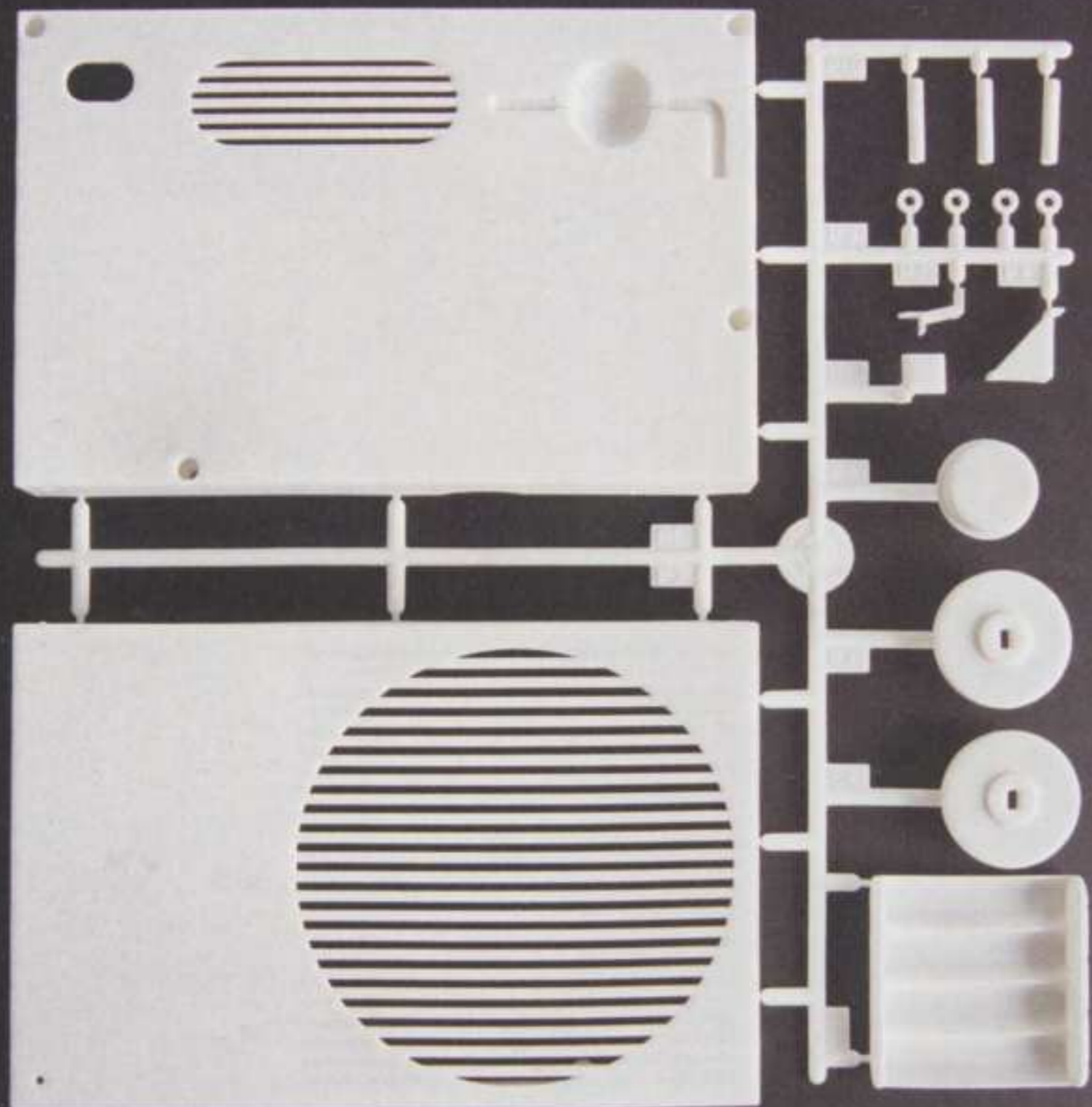
Hekken en paaltjes, lantaarntoeren en prullenbakken. Meestal lopen we er gedachteloos aan voorbij. Maar wie ze aanraakt, leeft met een stoke, ontdekt een instrument. Met een eigen geluid, een eigen ritme, een eigen toon afhankelijk van materiaal en omhoogheid. Als kind-kenne Tsjalka Bouma de bekleding van een swingend hek, nu is het nog slechts een afscherming, een grens. Terug vertarend naar zijn jeugdige onbevangenheid ontwerpt hij een hek van klankbuizen. Om daarmee de stad weer om te toveren tot een muzikale speelplaats.

A fence of sound tubes turns the city as if by magic into a musical playground.

Kee is een digitaal instrument, een keyboard zonder toetsen. Het genereert beeld, geluid of tekst door beweging van het hele lichaam. Niet langer uren stilzitten achter een scherm of klikken met de muis, maar vloeiend dansen met Kee. Je hoort het balletje rollen en activeert de interface in de buitenste randen van de grote houten schotel. Reagerend op geluid, met een vingerklik op de enige toets, beweeg je je soepel door de verschillende voorgeprogrammeerde lagen als in een meditatieve, rituele dans.

Those long hours of sitting behind a screen or clicking the mouse button are no more; now we can dance along with the Kee in one flowing motion.

Een koptelefoon als een skateboard, door de gebruiker zelf samengesteld uit losse onderdelen. Te kiezen uit een vitrine vol modulaire elementen. Een koptelefoon is een alledaags elektronisch apparaat, makkelijk samen te

stellen, net als een fiets of een geweer. Ieder onderdeel is mooi op zichzelf en verkrijgbaar in vele kwaliteiten, materialen en kleuren. Bijna 120.000 verschillende koptelefoons kunnen worden samengesteld uit een vitrine

met ongeveer veertig verschillende losse onderdelen. Variërend in prijs van veertig tot vierhonderd euro. Het doel is een product dat makkelijk te assembleren, repareren en verbeteren is. Customizing to the max.

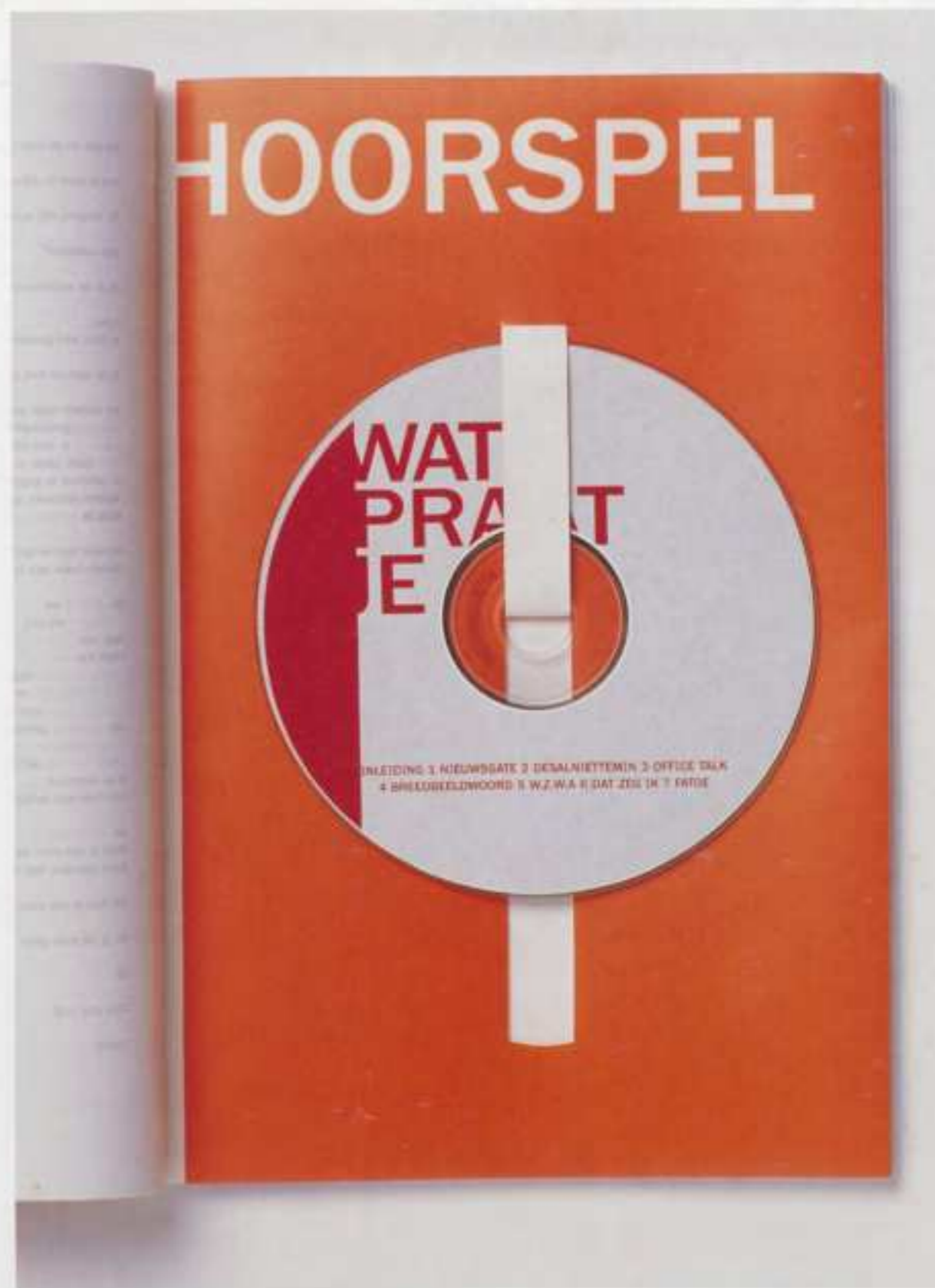
De koptelefoon als skateboard. Het kan worden gemaakt van losse onderdelen die voor elke gebruiker beschikbaar zijn.

Teveel geluid maakt dat we tegenwoordig weinig meer horen. Althans niet bewust. Maar dat betekent niet dat afzonderlijke klanken niet de moeite waard zouden zijn om te beluisteren. Integendeel. Het ritmisch tikken van een tandwiel, het druppelen van een kraan, het lopen op een trap of de ademhaling van iemand die slaapt zijn soms fascinerend om te horen. Je moet ze alleen maar onderscheiden. Om daar spelenderwijs vaardig in te worden ontwikkelde Koen Zoontjes een serie Soundblocks. Dit zijn tenminste tien vierkante blokjes met ieder een record en een playknop en een klein speaker-tje. Met ieder blokje kun je minimaal een en maximaal vijftien seconden geluid opnemen. Alle tien de blokjes kunnen vervolgens naar eigen inzicht gekoppeld worden waardoor de afzonderlijk opgenomen geluiden automatisch tegelijk of kort na elkaar worden afgespeeld. Zo kon door jong en oud zowel een kakofonisch lawaai als een samenhangend verhaal van boeiende geluiden worden gecomponeerd.

The rhythmic clicks of a cogwheel, a dripping tap, footsteps on the stairs or the rising and falling breath of a sleeping person, they are all fascinating at times. You just have to learn to discern one from the other.

Een hoorspel over levende taal. Over het Nederlands van nu, zoals jongeren het spreken. Aan de hand van Bas, 15 jaar. Een dag uit het leven van Bas en zijn vrienden schetst de nieuwste ontwikkelingen in de Nederlandse taal. Met invloeden van buiten; straattaal vol leenwoorden uit het Engels, Marokkaans, Turks, Berber en

Surinaams. Spreektaal vol nieuwe zinsconstructies en woorden. Toegankelijk want herkenbaar. Maar ook nieuw en dus winnend. Sommigen noemen het verfoedering, anderen een verrijking. Of we nu trots zijn of ons ergeren, onze taal leeft en is in beweging. Het kan geen kwaad daar af en toe bij stil te staan.

A radio play about living Dutch spoken by present-day young Dutch people. The incorporation of a foreign vocabulary in present-day Dutch.

Snuffelen en graaien in een afvalbak op zoek naar etenresten die nog best smaken. Gewone burgers halen er hun neus voor op, terwijl het voor daklozen soms een kwestie van overleven is. Heel wat mensen gooien gedachteloos goede etenwaar weg. Een lunchpakket, een halve Big Mac, een

niet helemaal feeggedronken milkshake, een atgekoside pasta-to-go. De Bum-bin helpt om deze nog bruikbare etenwaar te scheiden van het echte afval. Plaats het eten op het met een doorzichtig deksel afgesloten plateau boven de prullenbak en iemand in nood met een

rammelende maag ziet het meteen staan. Een eerlijke en directe manier van hulp bieden.

Put the food you don't need under the transparant lid of the Bum-bin: an honest and immediate help for those struggling to survive.

Koffers en tassen die de fantasie prikkelen zoals instrumentenkoffers, flightcases, gereedschapskoffers en plastic omhulsels van kinderspeelgoed. Deze inspireerden Edo Sutherland tot een bijzondere kofferlijn, die hij noemde naar het Japanse begrip voor heimelijke bagage. Een koffer die door zijn opvallende buitenkant vragen oproept over de inhoud. Omdat die van buitenaf moeilijk te labelen is, zoals ook mensen en situaties soms moeilijk te labelen zijn. De wondercases zijn gemaakt van flexibel golfkarton al dan niet voorzien van zeefdruk, op maat gesneden en

verlijmd. Daarna worden de delen van hang- en sluitwerk voorzien en gelamineerd met epoxycoating. Daardoor zijn ze lichtgewicht, maar toch stevig en hard. En de epoxylak kan transparant zijn of drager van een pigmentkleurtje.

A suitcase with such an eye-catching appearance makes one wonder about its content. Content is hard to label from the outside, just like people or situations are hard to label at times.

De Rodeo Carve Scooter is een wannahave. Jezelf op een originele manier voortbewegen door drukke steden, of over eindeloze beurzen, is nog nooit zo spectaculair geweest. Geruisloos balancerend op drie wielen is door middel van de krachtige 24 volts elektromotor een topsnelheid te behalen van 18 km/h. Jouw lichaamsbeweging is bepalend voor de stuurchrichting van de Rodeo. In een samenspel van voertpedalen, een geavanceerd stuurmechanisme en een stuk behendigheid is de Rodeo door ieder gewenste bocht te sturen. De geheel uit aluminium vervaardigde Rodeo is uitgerust met een schijfrem, voor- en achterverlichting, claxon, remlicht en richtingaanwijzers. Innovatieve techniek gecombineerd met een originele vormgeving maken van de Rodeo een stille, milieuvriendelijke verlosser van zere voetzolen.

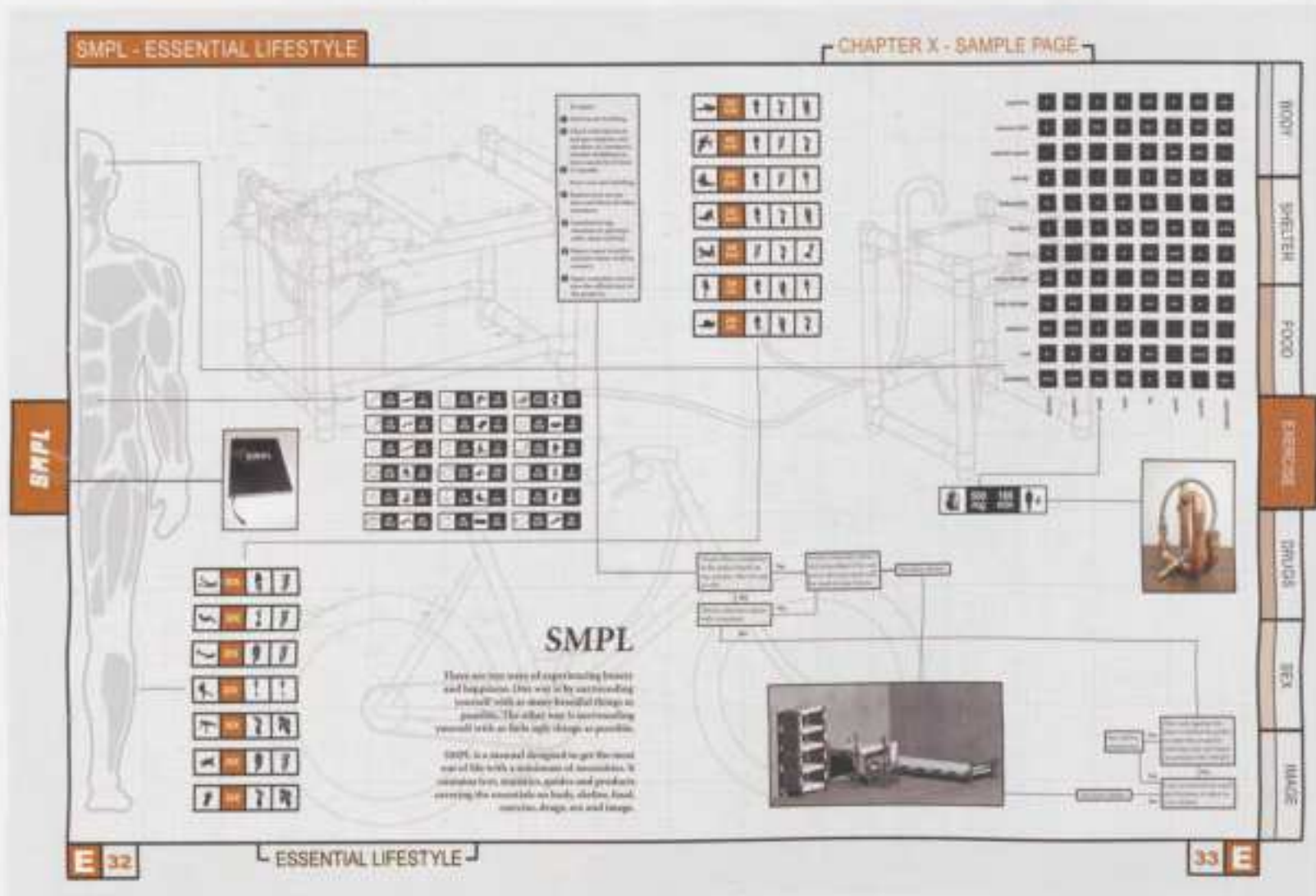
A nifty electromotive miniscooter, silent and non-polluting, to relieve the discomfort of tired feet.

Een hoge bakruk van fietsonderdelen om actief op te zitten. Het is even wankel wanneer, zo zonder wielen, maar al snel zit je stevig in het zadel. En terwijl je de pedalen rond trapt, draait de kruk om zijn as, naar beide kanten. Standaard uitgevoerd met een fikse zadel en forse trappers als voetsteunen, blijft geruïneerd als een modymade en uitgewerkt tot een industrieel product. Maar de stoel is ook te customizen, met een ander zadel of andere trappers.

While you're hitting the pedals, the bike stool spins on its axle, in both directions.

Met het boek SMPL laat Tom Konings zien waar hij voor staat als persoon en ontwerper. Hij verzamelde tekst, illustraties, producten, accessoires en handleidingen en schetste daarmee zijn wereld. Het resultaat: SMPL,

een handboek voor een minimale levensstijl. Voor iedereen die met minimale middelen optimaal wil leven. **SMPL is a manual for people who want to live an optimal life in a simple way.**

Licht in je tas, zodat je niet meer in het duister hoeft te grabbelen naar je sleutels of je mobiel. Dat kan, zeker als de tas aan de buitenkant vol stootvaste zonnepanelen zit. Die laden een accu waardoor het licht altijd aangaat zodra de tas opengaat. En waar licht is, is ruimtelijke chaos

verleden tijd. Bijkomend voordeel is dat de accu eventueel ook je mobiel, mp3-speler of digitale agenda kan opladen. Nooit meer wachten tot er een stopcontact in de buurt is of alepen met vervangende batterijen. Een nuttige accessoire waar de digitale urban generatie van nu behoefte

aan heeft. Het wachten is alleen nog op meer standaardisatie in de oplaadsystemen van de uiteenlopende draagbare elektronica. **A bag lit from the inside: no more rummaging for your keys or your cell phone in the dark.**

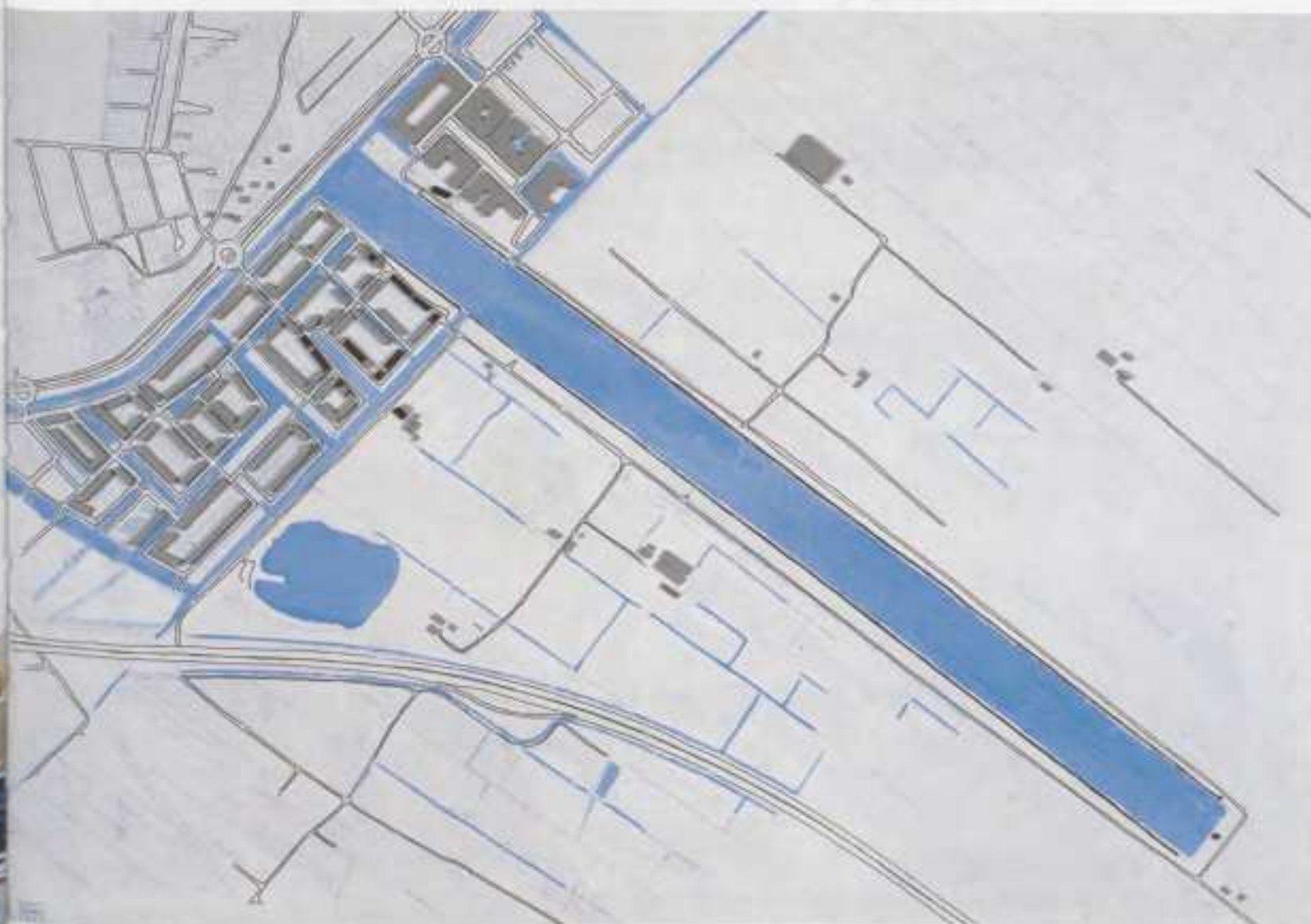

Nieuwbouwwijken worden gepresenteerd met gelijke illustraties. Tijdens de bouw wordt het niet aantrekkelijk gemaakt voor mensen van buitenaf om de toekomstige wijk te bezoeken. Anne-Fleur Aronstein wil de verschillende bouwstadia juist gebruiken om mensen tijdens de bouw naar Vathorst te trekken. Door woningen, die tot het casco zijn afgebouwd, te beschilderen ontstaat er in de wijk een huizingrote expositie van tijde-

lijke aard. Om de tijdelijkheid extra te benadrukken worden actuele thema's uit het nieuws genomen. Dit zorgt voor een dubbele betekenis. Je geeft het gebouw een verhaal mee en een datum die van nationaal of zelfs internationale aard is. Het werk verdwijnt langzaam achter metselwerk, zoals de actualiteit van nieuwsfeiten verdwijnt achter nieuws van recentere datum. Maar de ingreep blijft en geeft het huis

een meerwaarde. Als een monument voor tijdelijkheid. (In het najaar van 2003 was de paus veel in het nieuws, hij viert dan zijn 25-jarig jubileum, stelt 36 kardinalen aan, het Vatcaan predikt dat het condoom niet beschermt tegen AIDS. Genoeg in de actualiteit dus om dit wereldicoon te gebruiken.)

Topical issues painted on shell dwellings create a temporary exhibition the size of a housing block.

Sport als schakel tussen een Vinex-wijk en het omliggende landschap. In Amersfoort is dat niet zo vreemd omdat daar meer sporters gebruik maken van de openbare ruimte dan van de aanwezig sportaccommodaties. En dus eindigt in Vinexwijk Vathorst, waar wonen aan het water de trekker is, een wedstrijdriehoek. Wonen en sport vloeien hier als vanzelf samen. Al is het maar zes dagen per jaar dat de baan daadwerkelijk gebruikt wordt

voor wedstrijden, de wijk is er klaar voor. En dan niet alleen het water, ook de woningen staan die dagen in het teken van het roeien. Een rijtjeshuis doet dienst als finishwoning, de buren emaaft lenen hun balkons en dakterrassen uit als tribune, keukens worden centra voor dopingcontrole, slaapkamers massageruimten en huiskamers kleedkamers. Bewoners worden tijdelijk publiek of nemen deel aan de organisatie. Functies vermengen tijdelijk zodat roeiers en bewoners er wel bij varen.

A terraced house becomes the finishing line, the balconies and roof terraces of the next-door neighbours turn into stands, kitchens function as anti-doping tests centres, bedrooms as massage rooms and living rooms as changing rooms.

Volkstuinjes en begraafplaatsen, autosloperijen en sportvelden, dichtgeklimmede huizen en speelveldjes. Tien reeksen van verdwijnende rest-ruimtes langs het spoor, gefotografeerd in de koele, documentaire stijl

van Bernd en Hilla Becher. Stuk voor stuk families van karakteristieke ruwe schoonheid rond het spoor. Schoonheid die met de komst van schermen en tunnels maar ook dankzij herinrichting een 'betere' invulling krijgt.

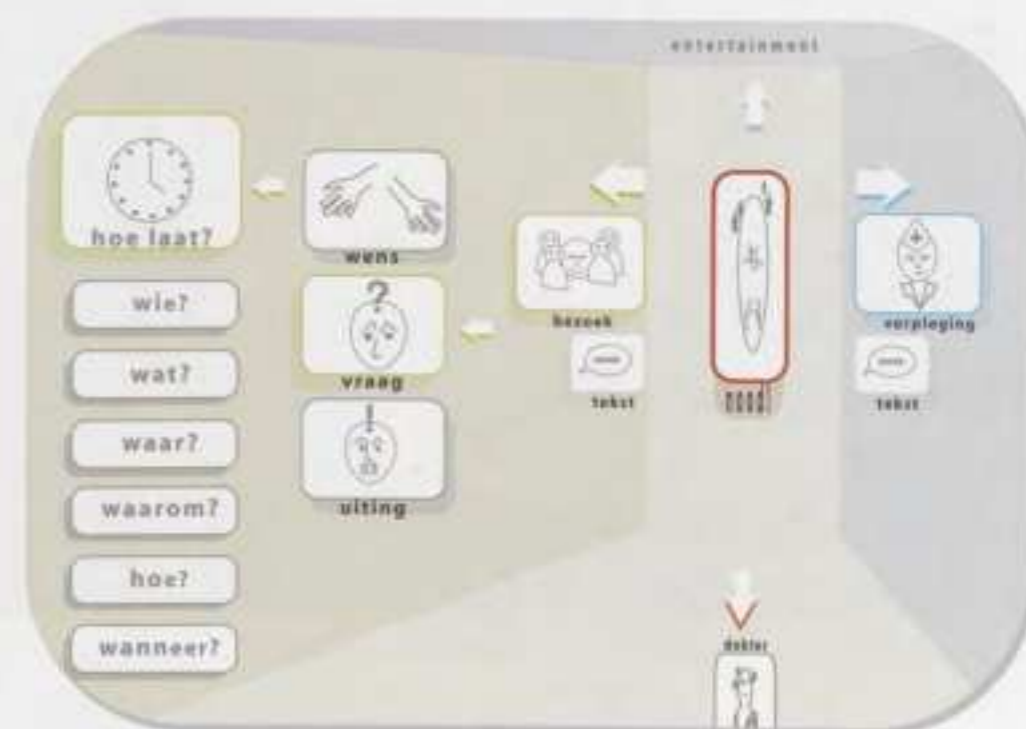
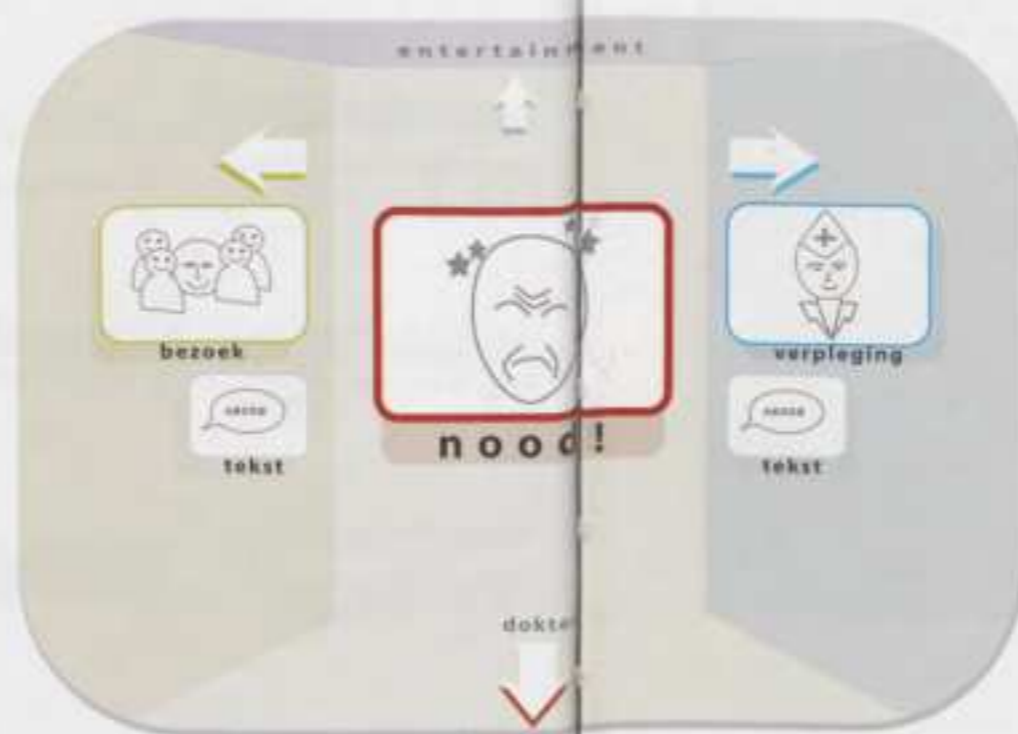
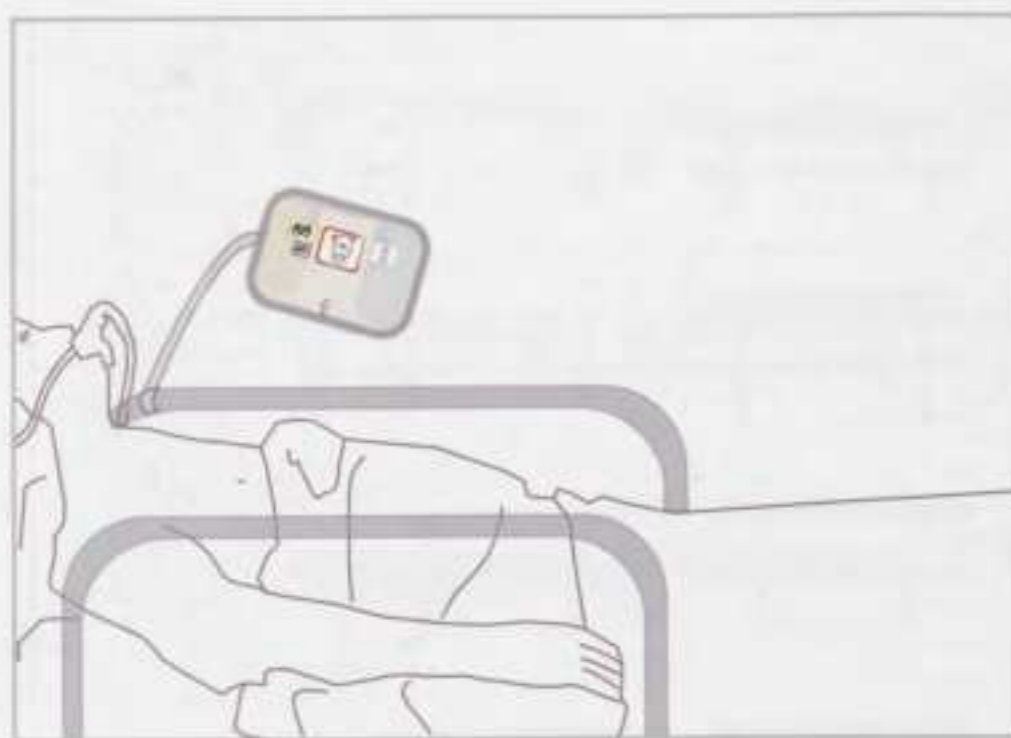
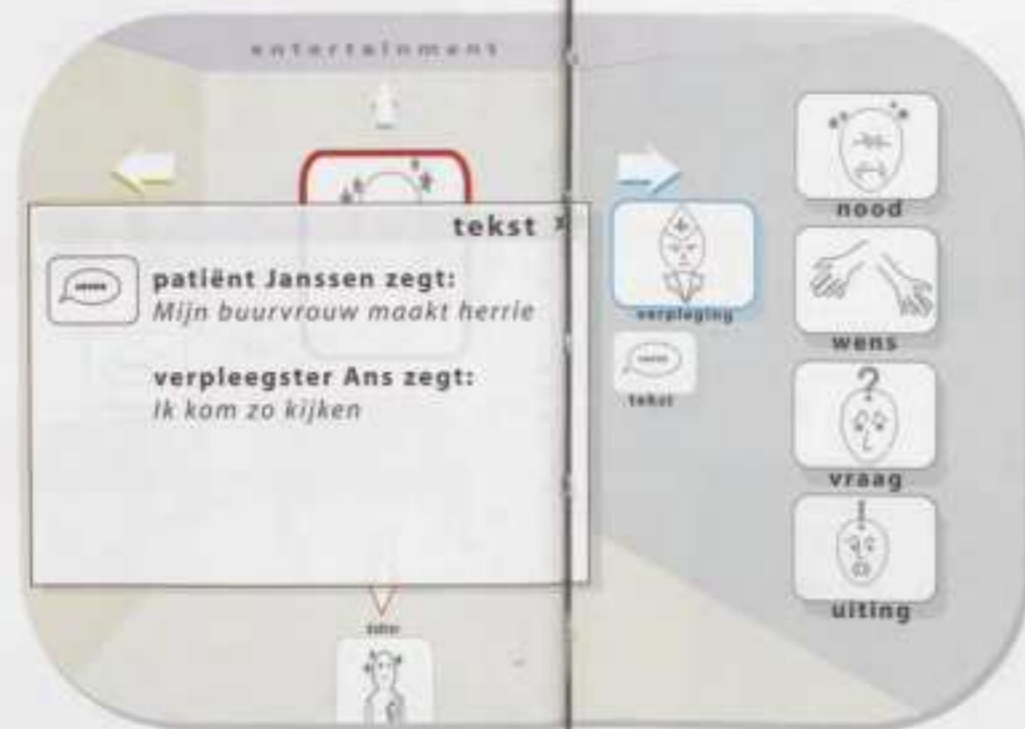
Voor de herinrichting van het TGV perron in Rotterdam hanteert Willem Heffer dezelfde aanpak als in zijn fotoseries. Daarbij verzamelt hij families van straatmeubilair: prullenbakken en bankjes, lantaarnpalen en tele-

foons, automaten en dix'ls. Door deze verzamelingen van diverse objecten met dezelfde functie in een strak grid over het perron te verdeelen, wordt het alledaagse gemuseeiseerd zonder zijn functionaliteit te verliezen.

Families of street furniture: litter bins and benches, lampposts and telephones, vending machines and public lavatories. Positioned in a precise grid on the platform,

trivial objects are musealized without losing their functionality.

Patiënten die op de intensive care aan de beademing liggen kunnen zich niet verstaanbaar maken. Toch willen of moeten ze soms iets zeggen. Deze broodnodige communicatie

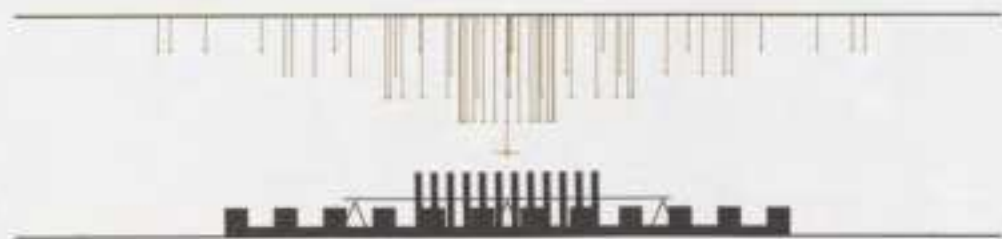
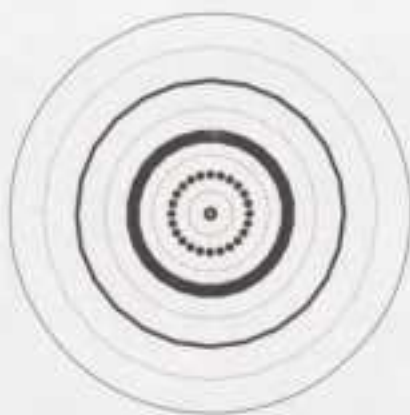
gaat nu nog via een letterbord waarop ieder woord gespeld moet worden. Dat kost veel tijd en energie en geeft soms taalproblemen. Zelfs als het om zoiets eenvoudigs gaat als het

vragen van de tijd of het aangeven van klachten. Een scherm met pictogrammen en steekwoorden, voor de meest basale dingen die een ic-patiënt zou willen zeggen tegen zijn dokter,

het verplegend personeel, bezoekers of mede-patiënten, biedt dan uitkomst. Hoe laat is het? Mag het wat zachter? Mag het licht aan? Is er nog nieuws vandaag? Wil je een glaasje

water brengen? Hoe laat komt mijn bezoek? De plaatjes zijn universeel te begrijpen, ook voor niet-Nederlands-sprekenden. Niet meer dan een kleine handbeweging kan soms veel zeggen.

A screen with pictograms and catchwords can help an IC patient to communicate the most basic notions.

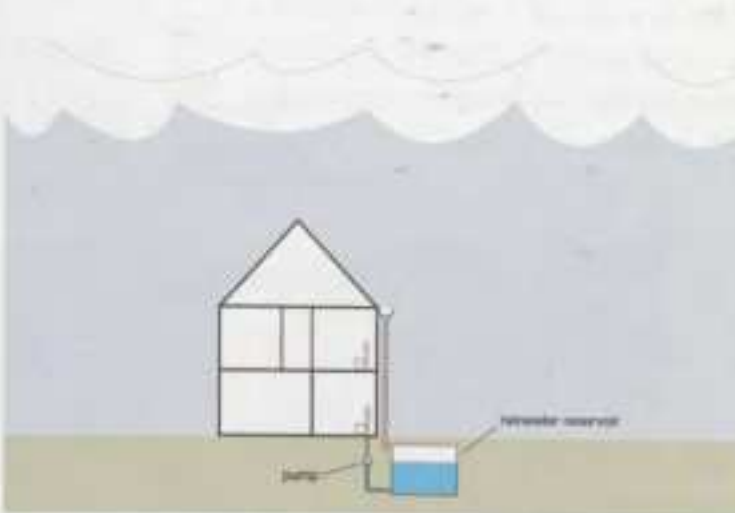
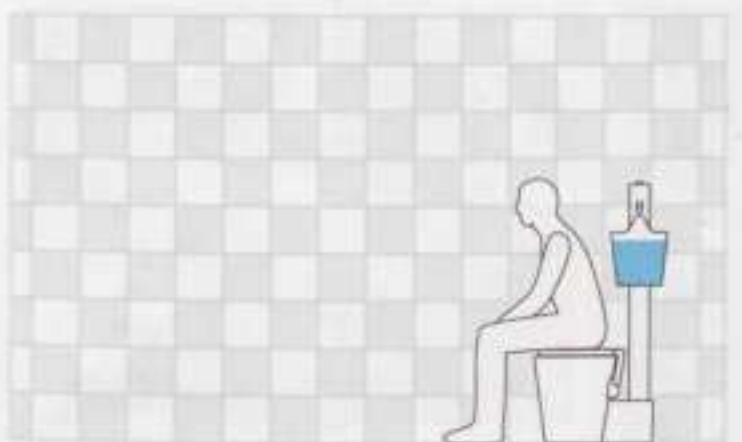
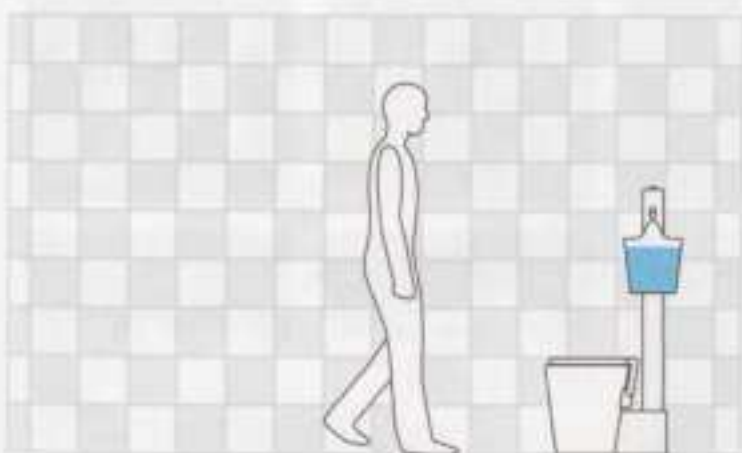

Fire walls in iedere pc en ommuurde villa's, gaüniformeerde bewakers en gepanteerde voertuigen. Dit mag dan het tijdperk van de hyperverlichting zijn, in feite doet het niet onder voor de duistere Middeleeuwen met forten en ridders. Duizend jaar zit er tussen deze tijdperken, maar de cirkel is rond. Om de hierna gepaard gaande angst en onzekerheid sym-

bolisch te doorbreken liet Klaas Jan van Hees zich inspireren tot een ontwapenende ceremonie waarin genodigden letterlijk en figuurlijk steeds dichterbij elkaar komen. Hij ontwierp een tafel bestaande uit concentrische cirkels die gaandeweg werden verwijderd, ring na ring. Hij serveerde zijn gasten een uitgebreid diner met voordracht en zang op een steeds

kleiner wordende tafel waarbij de dingesoten uiteindelijk een gelegenheidscommune vormden. De ronde tafel verbreedert, spijs en drink, poëzie en muziek prikkelen de zintuigen. Niet alleen woorden, maar ook oogcontact, srsmaak, gehoor en gevoel spelen een rol als interpersoonlijke afstanden overbrugd moeten worden en het op ware communicatie aankomt.

The round table brings people closer together; food and drink, poetry and music stimulate the senses and open the lines of communication.

Drinkwater heet het goud van de 21ste eeuw te zijn, een schaars goed. De gemiddelde Europeaan gebruikt 120 liter per dag. We spoelen er zelfs ons toilet mee door, à zes liter per keer. In totaal loopt dat op tot eenderde van het totale verbruik. Onnodige verspilling van zuiver water.

Regenwater spoelt tenslotte even goed door. En daar hebben we genoeg van. Outside-in haast dit regenwater van buiten naar binnen in een ouderwetse emmer, die onderdeel uitmaakt van een strak vormgegeven modern toilet in staal en keramiek. Iedere volle emmer bevat genoeg

water om een toiletbeurt mee weg te spoelen. Gewoon klieperen, klaar. En mocht het een tijd lang niet regenen dan kan er altijd nog leidingwater bij getapt worden. Uit de ingebouwde kraan, die hier welbewust voor moet worden opgedraaid. Omdat wij beseffen hoeveel water wij verbruiken.

A sophisticated, steel-and-ceramic lavatory flushed with rainwater from an old-fashioned bucket. A full bucket contains enough water to wash away a number one or a number two.

De dagdromen van een avontuurlijke ontwerper samengevat in een animatie die meteen ook laat zien wat de animator zoal aan technieken in huis heeft. Een filmpje als een staalkaart van animaties, als een stockboek van ideeën. Twee en drie dimensies, high en lowtech gecombineerd tot een spannend verhaal vol jeugdige moed. Waarin de ontwerper onder meer gewekt wordt door apaches die zijn kamer binnenrazen, superman wordt en in een sprookjesboek belandt. Of is het een westam? Een drie-minutenmix van video, 3D-animatie, tekenfilm, uit papiergeknippte pop-ups en stop-motion animaties. Kijk zelf op www.janpietervanlaar.nl.

A three-minute film like a pattern book of animations, a stock book of ideas.

Proces is een reconstructie van drie maanden afstuderen in de vorm van een documentaire. Het begint met een brainstorm, de fase die iedere vormgever kent, de mentale veldslag voorafgaand aan de uitwerking en uitvoering van een idee. Twijfel en euforie, een waterval aan ideeën en de noodzakelijke beperking tot een of enkele daarvan. Niet geboren uit ideeënarmoe maar juist uit het gevoel dat alle invloeden en overwegingen in een creatief proces bijdragen aan het eindresultaat. Na analogie van het motto: je bent de persoon die je weerspiegeld ziet in de mensen om je heen. Proces laat lezen en kijken, praten en horen door de ogen en oren van O., niet geheel toevallig de maker zelf. Maar dankzij onconventionele montage technieken wordt ook zijn omgeving zichtbaar.

You are the person whose reflection is visible in the people around you.

Een clip die opvalt tussen de lawine aan filmpjes die dagelijks over het scherm razen is geen eenvoudige opgave. Maar voor zijn eigen band Omski durfde Job Roggeveen zich er wel aan te wagen. Film en muziek, zijn beide passies geïntegreerd tot een drie minuten duzend visueel bombardement. Geen verhaal, geen illustratie, slechts een kader vol bewegende cirkels. Klokken en een paraplu, wielen en bliken verf, ip's en ballen, koffiekeringen en Pacman. Alles wat rond is flitst voorbij, in zwart, wit, rood en blauw. Bewegende cirkels die je blik het beeld in zuigen; en hoe vaak je ook zapt, telkens val je in een nieuw gat dat je pakt. Een goede clip verdient zijn eigen ritme: een goede clip is als een song, niet voor het oor, maar voor het oog.

A good videoclip should have a rhythm of its own: swirling circles sucking you into the image.

Oneliners uit de wereldgeschiedenis. We weten nog wie ze sprak, wie weet nog wat ze betekenden, toin? 'I have a dream' van Martin Luther King, 'Ich bin ein Berliner' van John F. Kennedy of Stalin's 'A single death is a tragedy, a million deaths is a

statistic'. Woorden die uit de context waarin ze ooit werden uitgesproken gelicht zijn, en eeuwigheidswoorden hebben gekregen. Maar zelfs hun ware betekenis vervaagt. En hoe bruikbaar zijn ze nog nu de tijden snel veranderen? Toch wil oud ze zich levendig herinneren, en zou het goed

zijn als jong ze leert kennen en op waarde schatten. Daarom blaast Memories verschillende van deze wereldwijze oneliners op speelse en leerzame wijze nieuw leven in. Combineer de spreker met zijn uitspraak en krijg de context cadeau op een bijgeleverde cd-rom.

Dusting off history. Connect famous people and their statements and get access to the historical context on a supplementary CD-ROM.

DESTROY BY ALL AND ANY MEANS NATIONAL SOCIALISM WILL RESHAPE THE WORLD

IN LOVE ONE AND ONE ARE ONE

ICH BIN EIN BERLINER

THAT'S ONE STEP FOR MAN ONE GIANT LEAP FOR MANKIND

THE MAN WHO HAS NO IMAGINATION HAS NO WINGS

I HAVE A DREAM

BE LESS CURIOUS ABOUT PEOPLE AND MORE CURIOUS ABOUT IDEAS

WITHOUT FANATICISM WE CANNOT ACCOMPLISH ANYTHING

in de zomer fris door te ademen en van ingeperste noppen voorzien voor een winters thermoskanefect doen Van Helmonds enorme lakens eenmaal uitgevouwen niet onder voor een vierseizoenenbed.

A one-person set of bed linen with a wow factor: a pillowcase, bottom sheet, summer and winter sheet and three towels in a sizable shoe box.

een zomer- en een winterlaken en drie handdoeken, die passen in een flinke schoendoos. Gemaakt van hightech stoffen uit de ruimtevaart en outdoor sports. Rubytec bijvoorbeeld, is een dunne fleecesoort die veel vocht kan absorberen en toch tot een klein pakkeetje is op te vouwen. En Phase Change Material (PCM) is een paraffine-materiaal dat gecoat met een acrylaat makkelijk warmte opslaat en deze weer afgeeft als de temperatuur daalt. Geperforeerd om

Vroeger pulde de linnenkast uit. Katoen was kostbaar, duurzaam en werd weggeven als bruidsschat. Het hele gezin kon ermee doen. Tegenwoordig wordt linnengoed waar mogelijk verborgen. Maar dat valt niet altijd mee, omdat katoenen lakens en handdoeken nog altijd veel ruimte vergen. Zo niet in de nieuwe linnenkast van Greetje van Helmond. Zij ontwikkelde een hypermoderne eenpersoons-linnenset, bestaande uit een kussensloop, een onderlaken,

Poes moet naar de dierenarts. En dat valt niet mee. De standaard box van hard plastic met tralies is niet diervriendelijk en onhandig als je met de fiets of de trein moet. Bovendien moeten katten er weinig van hebben, geket op het tonenikrommend mrauwen van achter de tralies. Cat in a sack voegt zich beter naar de gewoontes van de kat en zijn baasje. Deze tas bestaat uit drie lagen met een stevige body aan de buitenkant en een zachte, deels geplasticificeerde en uitwasbare zak binnenin. Om de body zit nog een buitenzak van stevig materiaal waaraan draagnemen voor over de schouders en tegen de heup bevestigd zitten. Aan de voor- en bovenzak van de buitenzak zit doorzichtig kunststof met luchtgaatjes, zodat het baasje zijn huisdier in de gaten kan houden en de kat kan zien waar hij heen gaat. Zo kan ieder klein huisdier bijna als een kind worden gedragen.

Cat in a sack responds to the habits of the cat and its owner. Small pets can be carried in it, in much the same way as babies.

concept: Kerstin Schme
 studio: Penelope's Art Centre, Eindhoven
 model: Mary Schepfler

'Touch' is a communication device for direct non-verbal communication. Touch-based communication allows discrete notification of a personal message without interference of other people.

communicatie is een discrete kennisgeving van een persoonlijke boodschap zonder tussenkomst van andere personen. Een aanrakingsvlak voor je eigen feedback, dat je in staat stelt een persoonlijk taakgebruik te creëren. Word geraakt door de manier waarop je communiceert. Geef zin aan de kreet we houden contact.

met de ander te bevestigen, om een bedoeling aan te geven en emotie uit te drukken. 'Touch' is een communicatie-tool voor directe non-verbale communicatie. Direct op het lichaam gedragen, dicht bij de zintuigen en emoties. Door middel van micro- en nanotechnologie zendt het apparaat op afstand een tactiele gewaarwording uit. De door Touch gegenereerde

Communicatie is het meest wezenlijke aspect van het menselijk leven. Daarbij is de aanraking de fundamentele uitdrukking van de interpersoonlijke communicatie. Of het nu om een begroeting, een handdruk, een bemoeidigend kloep op de rug of een warme omhelzing gaat. Lichamelijk contact betekent voor de mens een essentieel middel om verbondenheid

Moderne fakkel, draadloze lampjes voor in en om het huis. Opladbaar als elektrische tandenborstels maar ook los te gebruiken, kunnen ze overal hun werk doen. Als steermakers op de dinertafel, als achtergrondlicht bij het kijken naar een romantische film, als avondverlichting op het terras of nachtlampje bij het bed. Omdat contact met de lader niet noodzakelijk is, zijn ze zelfs makkelijk waterdicht te maken en dus bij uitstek geschikt voor buiten. En de oplader is geen lelijk zwart ding, maar een stijlvolle voet die makkelijk in diverse interieurs past.

State-of-the-art torches. Like wireless lights for in and around the house. Re-charged like an electric toothbrush or used separately, they come in handy in the whole house.

Kleding die naar wens kan worden
geassembleerd, weer uit elkaar ge-
haald, aangepast en veranderd. Een
broek die jas wordt, of jurk, of toch
weer broek, maar dan helemaal an-
ders. Een pantalon ontrentid tot
panden die voorzien zijn van oogjes
en met vetors weer aan elkaar kunten
worden geknoopt. Vergelijkingen in
vossen; 2 broeken = 1 jas. Drie kle-
dingstukken opgedeeld en volgens
12 verschillende patronen weer tot
iets nieuws te maken. Naar analogie
van de open bron software van Linux,
eindeeloos te combineren tot de meest
persoonlijke modestatementen.

**Equation in rage: 2 pairs
of trousers + 1 coat**

Yves David **Luxembourg**

open source clothing

man and leisure

Spionage is een wezenlijk deel van onze samenleving. Maar als spionage onvermijdelijk is, dan is privacybescherming gerechtvaardigd. Paracamera maakt gebruik van de zwakke punten van beveiligingsystemen om de privacy van individuen met een knipoog te beschermen. Op straat en kantoor. Bedrieg de ogen van de bewaker die alleen maar toe kan kijken via camera en monitor. Draag een eigentijdse vorm van camouflage – een pak met ordners voor kantoorlerken, een jogging met telefoon-oel voor urban streefkids – die zowel beschermend werkt als aantrekkelijk is. Of misleid zelfs een sateliet met een putdekselparaplu.

Paracamera creëert een
stelsel van camera's en
monitors die de privacy van
individuele gebruikers

houten buitenkant naar dat
wat eronder schuilt. **Matter of the
heart** laat op amptelijke wijze
de natuurlijke kern naar buiten en
toont de ware aard der dingen.
**Scraping away below the
shiny surface of in batch
produced furniture, Matter
of the heart exposes the
heart of the matter.**

toes die nog heeft een kern, onder de
gladde buitenkant liggen vele lagen
die we niet kunnen zien, waarvan we
ons ook nauwelijks meer bewust zijn.
Materiaal en techniek ontbreken daar
weggewerkt. **Matter of the heart** legt
dit in kern bloot. Het graaft onder de
glanzende lak van in serie geproduce-

Een schaal met spiegellende vlakken.
Ieder vlak vangt zonlicht en zendt het
weer uit, naar verschillende kanten.
Op een prominente plek in huis wordt
deze schaal van glas en staal, niet
alleen een vanger maar ook een bron
van licht. Zonnige reflecties dansen
vanaf de zeven zilveren vlakken van
de Lightcatcher door de kamer.
**Reflections of sunlight wrap
around this unique object, creating
a shimmering effect that will
never fade away.**

Een explosie, vernietiging, destructie. Wie maakt, vernietigt soms ook. En ook in de vernietiging schuilt schoonheid. Wat kan een ontwerp daarmee? Kan het moment van vernietiging gevangen worden en boezert dat er dan uit? Voorstaat ruïnestijging van een explosie of leidt alleen de ware explosie tot het nieuwe begin? Beide is mogelijk. Zo bleef uit de hor-

genge voorstukken van Johannes Gille. Een opgeblazen kasteel wordt een kast en een uit zijn vorm barstende fles wordt een vaas. Vernietiging als basis van nieuwe vormen, groter, spannender, bizzar.

The beauty that lies in destruction. An explosion creating new forms, bigger, more exciting and bizarre.

deze vroege experimenten herbekeken, waarom de onderdelen op traditionele wijze met elkaar verbonden zijn. Een lefdeverleidelijk aan hout en een houtverbinding als de weg, maar niet in het gebruikelijke vorm. Nederlanders zijn vindingrijkten, weten er voor producten bereikt geen raad mee. Ze kijken niet anders dan beelden of patronen met maten beugels verbonden. Maar in Oostenrijk wordt deze eeuwenoude techniek nog wel op waarde geschat. Het resultaat is

oep tot op het uiterste houten bord geschilderde meubels uit Oostenrijk, ooit populair, nu ontstaan van zware decoratie en complexiteit, omgewerkt tot een moderne sead. Een set, ontworpen in dit voorjaar, is opgebouwd uit traditionele, lichte houten decoratie.

A set of Oisterwijk oak furniture, once popular, now stripped of its ornate decoration and reworked to contemporary looking pieces.

Een familie stoelen die stuk voor stuk bij elkaar gehouden worden door een opgedraaid nylon touwtje. Als een bouwpakket gemakkelijk in en uit elkaar te halen. De constructie is eenvoudig, alle onderdelen zijn simpel in elkaar te schuiven. Maar de samenhang is te danken aan het touwtje dat met een meisin principe opgedraaid

de benodigde spanning geeft om de stoel ook tijdens te houden met er gewicht op komt. Een handige en deijke oplossing volgens het samenbindend en dragend principe.
A family of chairs, every single one of them held together by a simple twisted piece of nylon string.

Een kast van losse ijzeren onderdelen, gevarieerd te stapelen en simpelweg bij elkaar gehouden door tape. Schroeven, schroevendraaier of ander gereedschap komen er bij het bouwen van deze kast niet meer aan te pas. Toch kunnen zelfs de

meest complexe verbindingen worden gemaakt. Bovendien is elke kast een zeer persoonlijk meubelstuk. Niet alleen doordat de maker zelf de indeling maakt, maar ook door de manier waarop hij de kast tapeit: slordig of juist heel netjes.

The assemblage of this cupboard requires no screws, no screwdriver, no tools at all. A personal piece of furniture built of stacked iron elements and secured by tape.

Een krukje van flexibel hout, van vliegtuigtriplex dat gemaakt is om gebogen te worden. Opgebouwd uit eenvoudige platen van niet meer dan anderhalve centimeter dik verlijmd met blokjes van vederlicht abachi hout. Een kruk als een hoekige spiraal die zich vormt naar het lichaam. Pas onder druk van menselijk gewicht blijkt de verronde zachtheid die toch heel wat kan dragen. Een krukje van hout dat veert en beweegt en bijna voelt als stof.

Shaped like an angular spiral, the stool follows the curves of the body. Flexible, resilient wood with the satiny feel of cloth.

Een kijkendoos voor volwassenen, ervan uitgaande dat je met minder producten en wat creativiteit makkelijk meer kunt doen. Geen standaard tuinmeubelen, hetzelfde als al je buren. Maar een set stevige betonnen bouwlementen die je naar eigen inzicht met een paar planken en elastieken kunt ombouwen tot de originele tuin-

inrichting die jij wilt. Variërend van bank en tafel tot barbecue, buitenkookelement of plantvat. Verandert de woonstijl, alle of de behoefte, vereist het oude meubilair of is er meer berg-ruimte nodig? Dan verander je alles met een paar handgrepen naar een andere opstelling. Zelfde eiken uit-gaven maar wel met een nieuw effect.

A box of building blocks for adults, inspired by the idea that fewer products and a bit of creativity can go a long way.

Chaos en orde, een streng patroon en een veelheid aan rommel, ieder een kent het probleem op zijn eigen werktafel, in zijn eigen kledingkast of in zijn boekenkast. Toch weet de eigenaar bijna altijd te vinden wat hij zoekt, omdat hij een eigen orderings- en selectiesysteem hanteert. Op kleur of maat, op alfabet of onderwerp, per stapel of naar soort. Rommel is zelden complete anarchis, het is veeleer een georganiseerde bende. Opbergmeubels daarentegen

zijn strikt gestandaardiseerd en dwingen vaak slechts tot selectie op maat. Als een tegenreactie op deze dictatuur van het 90 graden grid ontwikkelde Sutherland een modulaar opbergstelsel, dat zich bijna als in de natuur laat stapelen en vullen. Geen vak is hetzelfde van vorm, geen hoek is recht, maar stapelen is geen probleem. Een laminaat van rubberen, gebruikte offset doeken dat ieder vak van populierenmultiplex omgeeft, zorgt voor de stroefheid

die nodig is. Want ook heel schuin gestapeld moet een kast met inhoud solide en stevig staan. Daarnaast geven de sporen van oude drukgang en op de doeken de opbergvakken stuk voor stuk een eigen identiteit en een bijzonder aanknopingspunt voor iedere oplettende archivaris. **Thanks to a person's individual structuring system, clutter is an organized mess rather than complete anarchy.**

Ze spannen zich om je uit, als snelbinders. Van oksel naar oksel, van vinger naar duim, van nek naar arm. Steek gerustig om je mobiel of je pen even op te biegen. Van zwart of bruin rubber. Eenvoudig, organische vormen. Cool.

Carrier straps. Stretching from armpit to armpit, from finger to thumb, from neck to arm; to keep your cell phone or your pen safe.

Toon me je schoenen en ik zeg je wie je bent. Meer nog dan kleding zeggen schoenen iets over je identiteit, meent schoenenmaak Egil Karlsson. Neem pumps. Rare dingen zijn het eigenlijk, paradoxaal ook. Ze maken vrouwen niet alleen mooier door hun benen te verlengen, ze maken ze ook minder mobiel. Nu is de schoenenwereld nogal gestandaardiseerd en conservatief, dus wil je echt iets nieuws dan zal je het zelf moeten maken. En dus vond Karlsson de pump opnieuw uit; dit keer comfortabel en sexy tegelijk. Een Birkenstock op hakken. Hij tilde de voet op en zette er iets

onder als ware het een verlengstuk van het hielbot. Daaromheen legde hij een nieuwe huid. De hak maakt hij van zachte carbonfiber gedrenkt in epoxy waardoor hij hard wordt als een skelet. Het voorste deel van de zool is van zacht comfortabel rubber en het geheel wordt bij elkaar gehouden door een huid van lycra die als een sok over de voet en de zool glijdt. En deze huid kan gewoon gewassen worden.

**High-heeled Birkenstocks
of skin and bones.**

Knappzak is bedoeld voor iedereen die het helemaal gehad heeft met de luxe afhaalbroodjes, schoolkantines en bedrijfsrestaurants. Deze knappzak nieuwe stijl, met een binnenwerk in twee delen van afwasbare siliconen, krijgt pas vorm als er een paar dikke sneeën brood in zitten. Je smeert je eigen boterhammen met beleg naar keuze en legt ze in de siliconenvormen waardoor ze lekker lang vers blijven. Dan vouw je er een lap omheen die de boel bij elkaar houdt en klaar ben je; voor een lange werkdag of een gezellige picknick. Zo houdt Knappzak het midden tussen een klassieke broodtrommel en een sprookjesachtige knappzak; voor ambtenaren én Kleinduimpjes.

Knappzak is a classic lunch-box and imaginative knapsack in one: for public servants and Tom Thumbs.

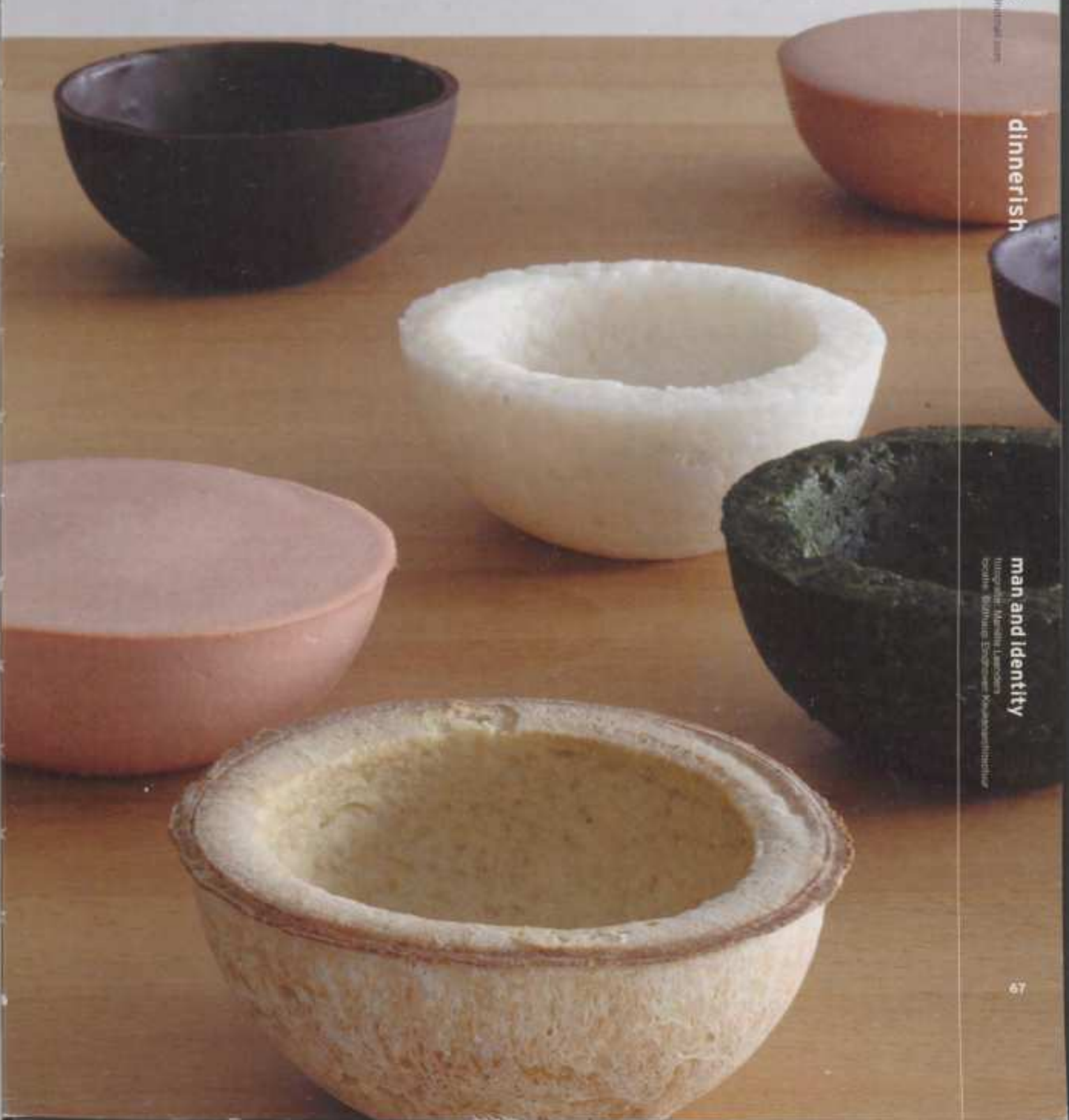
Eten met een eenmalig karakter. Een feestje, een barbecue, een bruiloft of een picknick. Moet daarvoor steeds de hele tafel gedekt worden of kan het ook met minder? Dinnerish bewijst het laatste. Het boek bevat diverse uitgewerkte

concepten voor diners met minder, die daardoor juist wel extra's hebben. Dinens waarbij de gedekte tafel bijvoorbeeld verdwenen is en de borden in de lucht hangen of tegen de muur gevouwen zijn, waardoor de muur een soort tafel is geworden. Of een

tafelkleed van met kunststof gehard papier waar het voorgevormd, geprepareerd bestek zo kan worden uitgedrukt. Maar ook een serie schaaljes van etenwaar, dragers van hapjes maar zelf ook eetbaar. Van chocolade bijvoorbeeld of van

brood, maar ook van rijst, spinazie of zalmousse.

Is it really necessary to set the table or is there a less elaborate way to prepare for a party, a barbecue, a wedding or a picnic.

Bernardine Walrecht
atelier

Michiel Schwarz
forum

Jurriënne Ossewold
lab

Dingeman Kuilman
markt

Design Academy Eindhoven
• Bibliotheek
Postbus 2125
NL 5600 CC Eindhoven
(040) 239 39 39

HET KOMPAS

het atelier

hoofd: Bernardine Walrecht

Bij het Atelier ligt de nadruk op het praktische en handmatige. Het 'met de handen' denken als bron van inspiratie en innovatie. Training van de ambachtelijke aspecten van het design. Materialen als bron voor vernieuwende concepten. Culturele en historische beschouwing.

het lab

hoofd: Jurriënne Ossewold

Technologie maar wel in een culturele en maatschappelijke context. De creatieve benadering van technologie als een belangrijk maatschappelijk fenomeen voor nu en voor de toekomst. De verbinding van de linker en rechter hersenhelft. De ontwerper als kenner, artdirector en strateeg.

het forum

hoofd: Michiel Schwarz

De culturele benadering van het vak. De oorsprong van design in beeldende kunst en architectuur. Filosofische beschouwing van verleden en toekomst van het product. De plaats van de media in de cultuur. Theoretisch en beschouwend maar ook praktisch en uitvoerend. De ontwerper als curator van tentoonstellingen en producties.

de markt

hoofd: Dingeman Kuilman

The rise of the creative class. De ontwerper als vormgever van strategieën en diensten ten behoeve van het bedrijfsleven maar in groter verband de hele maatschappij. Kennis van economische achtergronden. Het opzetten van een eigen bedrijf maar ook het inzetten van creativiteit bij humanitaire problemen.

Behalve een flexibel medium dat de student in staat stelt zich verder te verdiepen betekent het Kompas een stevige basis voor het conceptgericht onderwijs in de afstudeerrichtingen. De toekomstige ontwerper zal nog beter in staat zijn een plek te vinden in de maatschappij met daarbij de hele wereld als toekomstig werkgebied.

Liesbeth in 't Hout

Het vakgebied Design staat bijzonder in de aandacht. De creatief denkende mens wordt gezien als de oplossing voor problemen en situaties van allerlei aard. Van een ontwerper wordt verwacht dat hij niet alleen goede, functionele en mooie producten maakt, maar ook dat hij een rol kan spelen bij maatschappelijke veranderingsprocessen. Hij wordt gevraagd vorm te geven aan vernieuwing en ontwikkeling door middel van producten, diensten en scenario's.

Een ontwerper die is opgeleid aan Design Academy Eindhoven wordt geacht binnen de maatschappij zijn eigen specifieke plek te vinden. Een plek waar hij of zij, zijn of haar persoonlijke kwaliteiten het best kan benutten. Momenteel studeren zo'n 650 studenten in de bachelor opleiding van de academie. Nog eens 50 studenten bevinden de Masteropleidingen. 700 Studenten betekent 700 verschillende persoonlijkheden, met verschillende talenten, interesses, opleidingen, achtergronden en vaak ook verschillende culturen. Van al deze mensen willen wij graag dat zij later toegerust zijn om in welke vorm dan ook een bijzondere en persoonlijke bijdrage te leveren aan de maatschappij. Hiertoe is het nodig dat studenten zich meer bewust worden van het eigen kunnen en van de diversiteit aan mogelijkheden die zij hebben om hieraan bij te dragen. Het is een taak van de academie deze mogelijkheden te bieden. Het onderwijs binnen de afstudeerrichtingen voorziet hierin al voor een groot deel: de flexibele opzet van deze richtingen maakt dat er kan worden bijgestuurd naar aanleiding van veranderingen binnen het vakgebied. De creativiteit wordt getraind. De conceptuele aanpak maakt dat studenten in staat zijn hun eigen ideeën te ontwikkelen ten aanzien van een enorme variatie aan onderwerpen.

Toch ontbreekt het studenten vaak aan de praktische en intellectuele gereedschappen om ideeën te verdiepen, aan te scherpen en uit te voeren. Een basis van kennis en kunde van waaruit nieuwe vormen van inspiratie kunnen worden opgedaan. Hiertoe heeft Design Academy Eindhoven het begeleidend studieprogramma omgezet in 'het Kompas'.

De vier programma's van het Kompas vertegenwoordigen ieder een deel van een voedingsbodemp waarop talenten zich kunnen herkennen en ontwikkelen. Door kennis en vaardigheden in een logische samenhang aan te bieden kan de toekomstige ontwerper met nieuwe persoonlijke inspiratiebronnen kennismaken.

De vier richtingen zijn breed en bieden ieder voor zich de mogelijkheid tot de ontwikkeling van creativiteit, praktisch uitvoerend werk, theorie, reflectie en onderzoek. Zij worden geleid door vier hoofden die samen met docenten hun visie ontwikkelen ten aanzien van de verschillende gebieden. De accenten en bronnen liggen in iedere richting anders.

The design field is very much in the spotlights at the moment. The creative minds of human beings are seen as the solution to various types of problems and situations. A designer is expected not only to make good, functional and aesthetic products but also to play an important role in social transformation processes. He is asked to give form to innovation and development by means of products, services and scenario's.

A designer educated at Design Academy Eindhoven is considered to be able to find a specific position of his own within society, a niche where he / she can make use of personal qualities and capacities in the best possible way. At this moment approximately 650 students are attending the bachelor course of the academy. Another 50 students are following the master courses. 700 Students means having to deal with 700 different personalities with different talents, interests, educational and personal backgrounds and often different cultures.

We would like to make sure that every single one of these students is equipped to be able to contribute to society in their own personal way. Therefore it is necessary for students to be aware of their own capacities and of the diversity of possibilities that can make this happen.

It is the academy's duty to offer these possibilities. This is currently largely provided by the educational principles within the design departments. The flexible setup of these departments allows adjustment according to the changes within the department's field of study. Creativity is trained. The conceptual approach allows students to develop their own ideas about a large variety of subjects.

Even so, many students are lacking the practical and intellectual tools to go more deeply into the core of their ideas, to get a tighter grip on the matter and to execute the outcomes: a foundation of knowledge and skills from which new forms of inspiration can be obtained. In view of this Design Academy Eindhoven has transformed the study programme into Het Kompas/ The Compass.

Each of the four programmes constituting the Compass represents a part of the breeding ground on which talents can be recognized and developed. Knowledge and skills, presented in a logical and coherent way, can introduce the future designer to new personal sources of inspiration.

The four directions have a broad definition and offer everyone the possibility to develop creativity, practical work, theory, reflection and research. The students will be led by four head tutors, who develop their vision towards the different directions together with the tutors. Each direction has its own accents and sources.

THE COMPASS

atelier

Head: Bernardine Walrecht

Atelier emphasizes practical and manual work. Thinking with one's hands as a source of inspiration and innovation. Training craftsmanship in design. Materials as source for innovative concepts. Cultural and historical reflection.

lab

Head: Jurriënne Ossewold

Technology within a cultural and social context. The creative approach of technology as an important social phenomenon for now and the future. The link between left and right half of the brain. The designer as expert, art director and strategist.

forum

Head: Michiel Schwarz

The cultural approach to the profession. The origin of design in art and architecture. Philosophical reflection of the product's past and future. The position of the media in culture. Theoretical and reflective but also practical and executive. The designer as the curator of exhibitions and productions.

markt

Head: Dingeman Kuilman

The rise of the creative class. The designer designing strategies and services for trade and industry and on a larger scale for the whole society. Knowledge of economic backgrounds. Setting up one's own business but also applying one's creativity to solve humanitarian problems.

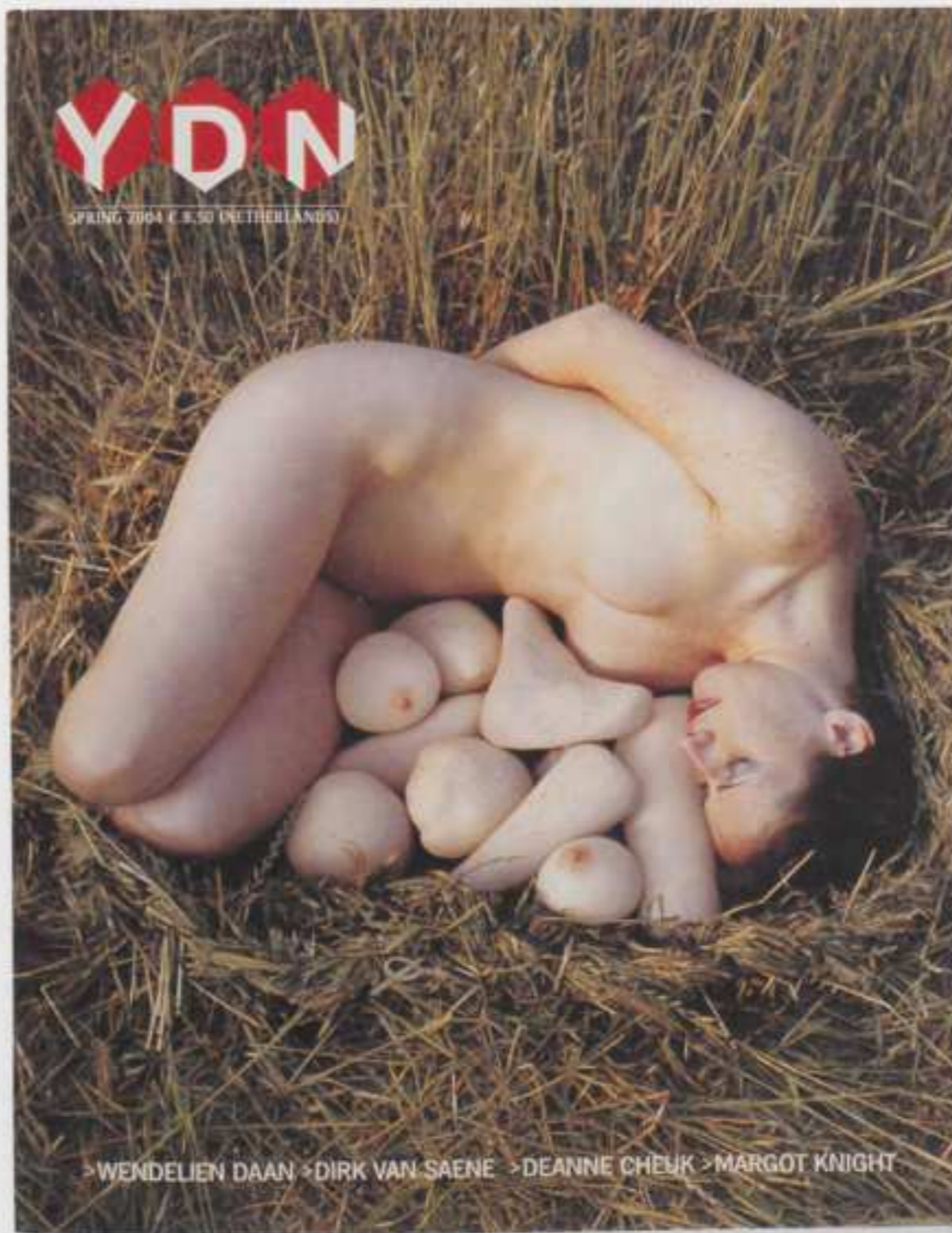
Besides a flexible medium offering students the tools for personal deepening, the Compass is also a firm foundation for concept-oriented education in the main subjects. Future designers will be even better equipped to find their niche in society, offering their talents to a worldwide operational area.

Liesbeth in 't Hout

Kijkend naar mensen zie ik een uniek pakje van kleuren. Iedereen heeft een eigen kleurenstaal, een combinatie van huid, haar, ogen en lichaamskleuren. Kleuren die voor ieder anders en persoonlijk zijn. Kleuren ook, die gekoppeld zijn aan een bepaald seizoen, een actie, een ruimte. Menselijke kleuren zijn tijdelijk. Gezondheid, leeftijd, gewoontes, stemmingen en invloeden van buitenaf veranderen ons lichaam. Dagelijks. Weten wat onze lichaamskleuren allemaal kan beïnvloeden en hoe dat gebeurt maakt zelfbewust. Mana Yildiz, sloeg haar eigen kleurenstaal op en vertaalde het in verf, een kleurenwaaier en een stijlvolle doos krijt. Ieder krijtje van bierwas vermeld de herkomst op haar lichaam en de condities waaronder die kleur werd waargenomen. De krijtjes prikkelen de creativiteit, als een doos kleurpotloodin vroeger. Open de doos en je durft ze bijna niet aan te raken zo kwetsbaar en mooi zijn ze.

Everyone has a personal colourscheme, a combination of skin, hair, eyes and bodycolours. A colourscheme that fluctuates in time.

> WENDELIJEN DAAN > DIRK VAN SAENE > DEANNE CHEUK > MARGOT KNIGHT

Een magazine dat fungeert als een platform voor jonge ontwerpers uit Nederland en de rest van de wereld, niet alleen om met elkaar in contact te komen maar ook om contact te leggen met potentiële opdrachtgevers. Een magazine dat er stijlvol uitziet, en nu eens niet bevolkt wordt door gevestigde namen, maar door jong, ondernemend talent. Talent dat nog naamsbekendheid moet krijgen en voor wie iedere publicatie telt.

YDN is een kwartaalblad dat in deze behoefte voorziet. Samengesteld voor ontwerpers door ontwerpers uit alle disciplines en richtingen ontstigt YDN het doorsnee designvakblad. En met een passend evenement bij de lancering van ieder nieuw nummer krijgt het ook een levende dimensie die per nummer meer vruchten afwerpt.

A magazine with a stylish look, refreshingly celebrating young, up-and-coming Dutch talent rather than established names.

1/2
een nieuwe kijk
op lingerie
voor vrouwen
met één borst

1/2 of a man
 1/2 of a woman
 Minus one
 I am one woman
 1/2 of a 1/2 of a 1/2
 half of a whole
 doesn't fill up a bra
 but it feels up my head
 when half of my roundness
 is entirely gone
 and it isn't half as appealing
 as half of the leftovers
 which can be worth more
 than just half of your time
 because there is
 after all
 all of myself
 which is still here
 (entirely here)
 and my one-sided flatness
 will not be hidden away

Stoffen die zo veranderlijk zijn als de menselijke huid. Meike Ummels bedacht er een paar. Zoals een stof die als het ware kippenvel kan krijgen. Normaal gesproken glad, kun je 'm naar wens tijdelijk opblazen waardoor de stof bobbelig wordt en dankzij de lucht die erin zit ook extra isoleert.

Bij een andere stof gaan soms 'de haren' rechtop staan, waardoor een sobere trui er ineens helemaal fluorescerend oranje uitziet. Verwerkt in kleding bieden deze stoffen de mens de kans om zich niet als dieren te uiten met hun vacht. Heb je het koud dan blaas je je kraag op tot

een warme col en je manchetten tot handschoenen. Wil je aandacht dan wrif je de 'haren' van je kraag op tot een felgekleurd sieraad.

Textiles like animal pelts, for human beings a means to impress and to survive just like the animals.

Mythologie en historie zijn de inspiratiebronnen die leidden tot knotted tie, een eigenzinnige serie modeaccessoires voor mannen. Van zachte wol en glad streek leer, soms geaccentueerd door grote kraai, knoopt Susanne Peusens vijf diepzwarte 'halswraden'. 'We verwijderd van de bekende stropdassen hebben ze meer verwantschap met zestiende eeuwse kantkragen en militaire sjerpen en epauletten. Stoer en sjiek, politiek en tactiel tegelijk.

A far cry from the familiar ties, these 'neck-decs' show great affinity with sixteenth-century lace collars and military sashes and epaulets.

Een bril is een juweel met een handicap. Wie slecht ziet, kan niet zonder. Maar veel mensen ontlenen er ook een stuk van hun identiteit aan. Daarom zijn brillen, net als schoenen, vaak zo duur. Is dat nodig? Als bril-

drager stelde Egil Karlsson zich ten doel om de meest simpele bril te maken. Hij liet zich daarbij inspireren door het klassieke 3D-brilletje. Het werd een met een laser uit aluminium gesneden bril uit een stuk. Geen

scharrienen, vierkante glazen. Zijn 4eyes is het tegenovergestelde van alle brillen die momenteel op de markt zijn. 4Eyes cogt niet chique of duur, terwijl het eigenlijk een gewoon massaproduct is. En wie er

een wil kan alleen terecht op internet, waar de bril verkrijgbaar is in één model, maar met zeven verschillende maten en diktes van het glas.

A pair of glasses is a piece of jewelry with a handicap.

Een eigen identiteit, je onderscheiden van de massa, van de uni-form. Dat kan met behulp van mode en mode-accessoires. Toch is een uniform een paradoxaal gegeven. Aan de ene kant helpt het te onderscheiden van de massa, aan de andere kant maakt het de drager deel van de groep die hetzelfde uniform draagt. Het dubbelzinnige van uniformen vormt de basis voor een reeks voor-gevormde leren modeaccessoires. Tassen zonder ritsen in de vorm van een borstzakje of een militaire onder-scheiding.

**The paradox of uniforms:
Identity and uniformity in one.**

Afgedrupte kunststof hergebruikt op esthetische wijze. Ondatbaar materiaal, nu het afbreekbaar plastic van vultrosvulkaan, gerecycled tot een chique damesetas. Deze plastic kunnen in dunne folies gelaagd worden samengeperst en vervult waardoor een stevig nieuw materiaal ontstaat. Doordat het nieuwe plaatmateriaal dikker is kan eventueel een decoratief reliëf worden meegeperst. En door een vacuümvorm-techniek kunnen de plastic platen ook driedimensionaal gebogen worden. Bijvoorbeeld tot een handtas.

**Recycled plastic
used for the design
of a stylish women's bag
made of recycled plastic
with a leather-like texture**

Perceptie is niet lineair, sommige mensen nemen waar met alle zintuigen. Waargenomen informatie gaat niet alleen naar de hersenen, maar door het hele lichaam. Synesthesia heet dit in de neurologie. Daarbij leidt stimulering van een zintuig altijd tot waarneming in tenminste een ander zintuig. Synesthetische mensen ervaren objecten, ruimten en

situaties op een andere manier, met meerdere zintuigen tegelijk. Wat kunnen vormgevers leren van dergelijke interactieve, multi-zintuiglijke waarnemingen? En wat gebeurt er in een keuken waar alle zintuigen samen smelten: gevoel, gehoor, smaak, reuk en zicht. Hoe klinkt dan een koekenpan? Synesthesia is een serie surrealistische pannen, waarvan niet de

functie maar de gebruikelijke trekken veranderd zijn om iedereen iets van een synesthetische ervaring te bieden.

What does a synaesthetic person experience in the kitchen where all senses fuse: touch, hearing, taste, smell and sight. What is the sound of a frying-pan.

Een handgranaat, een mijn en een mortelstet. Zware wapens van keramiek. Biscuit gebakken en daardoor uiterst breekbaar. LovedOnes kritiseert de absurde ophemeling van wapens met zachte hand. De

verietende kracht van een explosie vervangen door breekbare bommen. Nutteloos en kwetsbaar liggen ze te pronken in hun fraaie kisten. Wie ze oppakt loopt gevaar, als ze vallen zijn ze voorgoed verloren.

The destructive force of an explosion replaced by fragile bombs.

noodzakelijke luxe in Milaan

Met poëzie in beton presenteerde Design Academy Eindhoven zich dit jaar voor de vijfde keer op rij tijdens de jaarlijkse Salone del Mobile in Milaan. Maar liefst 21 jonge ontwerpers droegen bij aan dit iustrum, allemaal in de afgelopen drie jaar afgestudeerd in Eindhoven. Ze presenteerden werk dat paste binnen het gekozen thema: Concrete Poetry.

Concrete Poetry weerspiegelt een krachtmeting tussen utiliteit en hedonisme. Een ontwerp waarop deze karakteristieken belemmerd van toepassing zijn, is de betonnen radiator, waarmee Joris Laarman in 2003 afstudeerde. De in beton gegoten buizen krullen barok langs de muur en in hoeken. Het ontwerp verenigt nut en decoratie in een puur functioneel maar ook verleidelijk product. Het resultaat is een inventieve combinatie van bestaand materiaal, historische ornamentiek en optimale functionaliteit.

Visuele poëzie is evenmin vreemd aan het afstudeerwerk *Sunken* van Luc Schouten. Zijn werk bestaat uit prefab betonplaten waarin de ornamentiek die vroeger op wanden werd aangebracht nu verzonken is. Plafonds en wanden, waarin onder meer de gedecoreerde schouw op voorhand is uitgespaard, geven de modernste prefab een eigen gezicht zonder bouwtechnische problemen.

De stroom jonge ontwerpers die nut, noodzaak en luxe op eigentijdse wijze weet te combineren tot een nieuwe vormenlaai komt juist goed op gang, bewezen de negentien andere jonge vormgevers in Milaan. Ook zij gaan voorbij aan de soberheid van het modernisme en welen een nieuwe draai te geven aan functionaliteit zonder daarbij de menselijke behoefte aan schoonheid uit het oog te verliezen.

Tentoonstellingen als Concrete Poetry zijn niet mogelijk zonder de financiële ondersteuning van de Vrienden van de Academie; een groep van internationale bedrijven die de academie financieel ondersteunen. Ook de Mondriaan Stichting deed een substantiële bijdrage uit het budget voor internationale presentaties. Royal Auping – de Nederlandse beddenproducent – en de daaraan gelieerde Auping Foundation stelde voor het tweede

jaar één van haar showrooms in Milaan aan de Via C. Correntie ter beschikking.

Maast het werk van de afgestudeerde ontwerpers lanceerde de afdeling Man and Public Space tijdens de opening van de academiepresentatie het label 'Nieuw'. Onder leiding van Ester van de Wiel en Neeltje ten Westenend werden alle gasten even afgestoft en ontpuisd. Op de Salone del Mobile bliezen zij een paar dagen later een samensmelting van meubels en mode leven in door zich als een mobiele huiskamer in tafelrok, poefjurk en catsuitkruk over de beurs te bewegen.

Concrete Poetry was voor een aantal ontwerpers bijzonder succesvol. Susanne Peusens verkocht een van haar modeaccessoires voor mannen uit de serie *kNot a Tie!* aan een New Yorkse galeriehouder; een 'stropdas' geknoopt uit zwarte wol, leer en kraaien. En Luc Schouten sleepte na Milaan de eerste prijs in de International Concrete Design Competition in de wacht. Laarmans verwarming was al eerder gespot door Droog en werd daarom ook in hun collectiepresentatie opgenomen. Steeds vertegenwoordigt Design Academy Eindhoven in Milaan de jongste generatie ontwerpers. De grote belangstelling van publiek en media bewijst dat de presentatie een frisse en opvallende noot is tussen de altijd aanwezige grote en gevestigde namen.

Joris Laarman, 'Inlaid', fotografie: Ruy Jansen

Joris Laarman, 'Inlaid', fotografie: Ruy Jansen

Concrete Poetry is Design Academy Eindhoven's fifth presentation in a row at the annual Salone del Mobile in Milan. A team of as many as 21 young designers, all of them Design Academy Eindhoven graduates from the past three years, added even more lustre to the event. The works they presented were all rooted in the theme of Concrete Poetry. The concept of Concrete Poetry is based upon the contest between utility and hedonism, characteristics that are seamlessly visualized in the 2003 graduation piece of Joris Laarman, a radiator made of concrete. Cast in concrete, the tubes snake their way in baroque curves across the wall and into corners. An ingenious combination of existing material, historic ornamentation and optimum functionality, Laarman's design unites utility and decoration in a product, which is purely functional as well as highly seductive. Another representative of visual poetry is Luc Schouten's work *Sunken*. His graduation piece consisted of prefab concrete slabs containing sunken traditional wall decorations. Ceilings and walls featuring sunken elements such as ornamental fireplaces lend the most contemporary prefab an individual identity without the bother of constructional problems.

In Milan luxury becomes necessity

The nineteen other young Dutch designers present in Milan have proved that there is a steady increase in the number of young designers who have the capacity to unite utility, necessity and luxury in new design syntax. They too look beyond the austerity of Modernism, re-inventing functionality without ignoring the human need for beauty.

Exhibitions like Concrete Poetry are not possible without the financial support from the Friends of the Academy, a group of international companies who make donations to the academy. The Mondriaan Foundation dipped into its budget and contributed a hefty sum to this year's edition as well.

Royal Auping – a Dutch manufacturer of luxury beds – and the associated Auping Foundation have for the second year in a row made one of their Milanese showrooms available to Design Academy Eindhoven.

Concrete Poetry was supported by an event carried out by students from the department Man and Public Space under supervision of Ester van de Wiel and Neeltje ten Westenend. At the opening of the Academy Presentation they launched the label *New*, dusting down the guests and de-fluffing their garments. A couple of days later, at the Salone del Mobile, they created an electrifying fusion of furniture and fashion by strutting around the fair as a mobile living room dressed in table-skirt, pouffe-dress and catsuit-stool.

For some graduates the exhibition was very successful. Susanne Peusens, for instance, sold one of her fashion accessories for men from the series *kNot a Tie!* – a neck-deck knotted from black wool, leather and beads – to a New York gallery-owner. After Milan, Luc Schouten was awarded the first prize in the International Concrete Design Competition. Laarman's baroque radiator had been spotted earlier by Droog and included in their collection presentation.

Design Academy Eindhoven wants to offer a platform to the youngest generation of designers. The presentation in Milan attracts the attention of public and media and adds a fresh and striking touch to the ever-present established names.

iii **Budde**

thee voor iederéén

man and living

Het drinken van een kop thee is als een feestje. Daar hoort feestelijk servies bij. Thee voor iedereen is een compact en stapelbaar systeem. Daarbij wordt zowel aan het thee zetten, als aan het thee drinken,

overveel waarde gehecht. Beide handelingen worden één in elkaar overlopende ervaring. Het transparante materiaal maakt het maken van de thee zichtbaar en aantrekkelijk. Thee voor iedereen functioneert als

een systeem, maar is ook een altaar om de ceremonie van de thee te vieren. Naast het eigen 'bordje thee', dat iedereen naar smaak kan vullen, is er een warmhoud-element en vinden ook theekopjes en koekjes hun plek.

Tea for all functions as a system but it is also an altar to celebrate the tea ceremony.

Tonko **van Dijk**

theezetter

deeltijd arbeid/mobiliteit

Smaakvol thee zetten en thee drinken. De stijlvolle theezetter van Tonko van Dijk is voor de echte theeliefhebber een ware inhaaltag op de Senseo-generatie. Theedrinken wordt weer cultuur, zonder daarbij het gemak uit het oog te

verliezen. Geen gehengel meer met drupende zakjes en standaard-smaken, maar een geurende kop verse thee. De theezetter is van porselein, met bedieningsknoppen in reliëf die werken volgens het principe van de keramische kookplaat.

Er kan gekozen worden uit een of twee kopjes, de duur van het zetproces is precies in te stellen en te zien aan lampjes die door het porselein heen schijnen. Het apparaat filtert het water, kookt het en doseert de benodigde hoeveelheid verse

theeblaadjes om een zo hoog mogelijke kwaliteit en constante smaak te garanderen.

The genuine tea drinker is definitely gaining the upper hand over the Senseo generation.

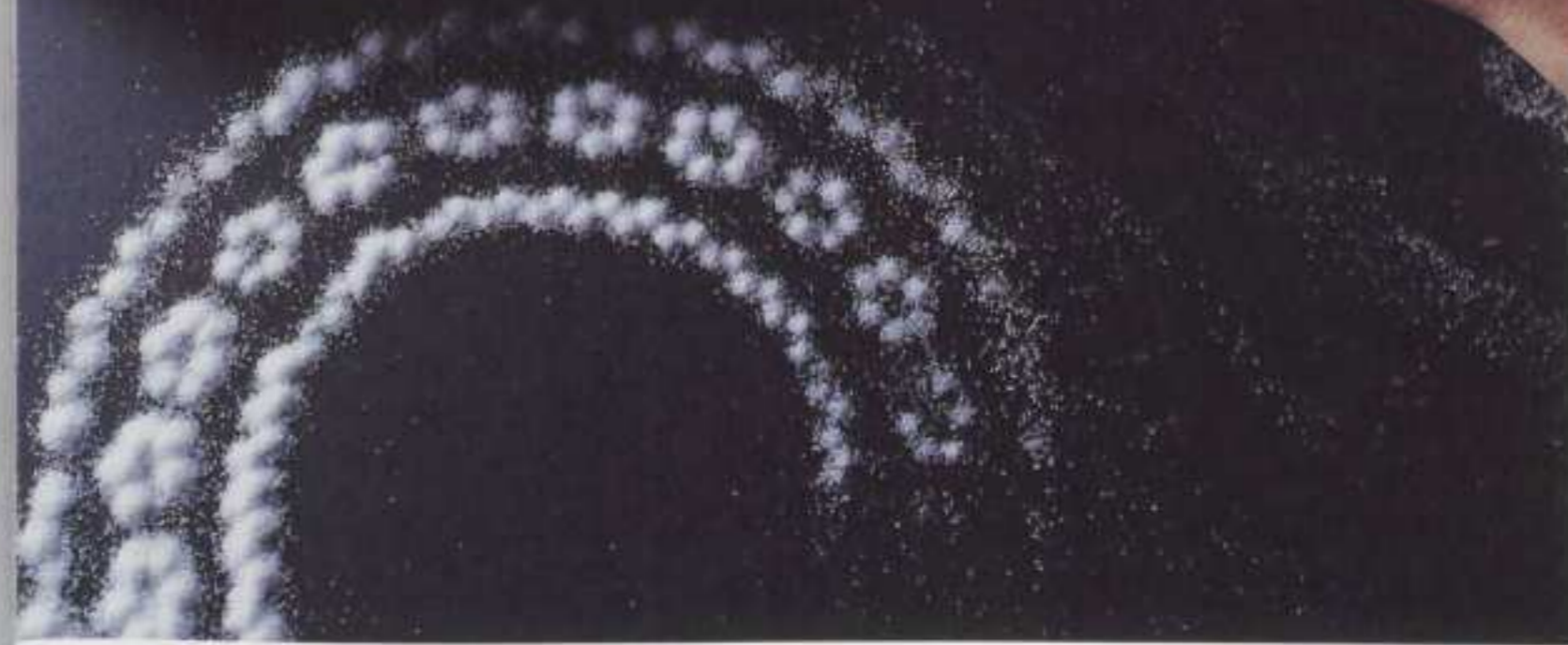

Een uitblazen, urentlang een denkbeeldig kopje thee drinkend met je knuffels. Als volwassene ben je die onbezorgde rust kwijt. Maar je kunt er soms wel hevig naar verlangen. Het 'volwassen' theeservies Child-

hood Nostalgia is ontsproten aan de kinderlijke fantasie en intuïtie. Het is splendorwijs opgebouwd uit losse elementen die niet altijd bij elkaar horen maar wel samen- gaan. Het servies dat oogt als por-

selein is bovendien van papier. Het gaat tenslotte om een denkbeeldig kopje thee... Toch is het ook waterdicht. **Sitting back and spending hours drinking an imaginary**

cup of tea with your cuddly toys. Once you've grown up, those carefree days of peace and quiet are no longer. But there are times when you recall them longingly.

Patronen en tekeningen van hoopjes zand of kleunge poeders. In India jagen ze er geesten mee op de vlucht, hier zou je er de straat mee kunnen versieren. De Roleboller kan daarbij helpen. Deze buis zit vol gaatjes. Je doet er een kaart in en stopt een aantal van de op de kaart aangegeven

gaatjes dicht. Dan haai je de kaart eruit, stopt een kant dicht en schept de buis vol zand. Vervolgens maak je ook de andere kant dicht. Rol je nu de buis plat over de grond dan ontstaat er een patroon van puntjes, precies daar waar het zand uit de open gaatjes komt. En voor je het

weet, teken je al rollend een bloem of een bootje, een beer of een lolly. En wie het helemaal bont wil maken tekent gewoon op zijn pannenkoek, met een konische rollebotter die ronddraait en vol poedersulker zit.

When the tube is rolled flat across a surface, the sand flowing from the holes creates a pattern of little dots. And before you know it, you're roller-drawing a flower or a boat, a bear or a lollipop.

Zweten is gezond. Toch doen we het steeds minder. We zitten teveel, bewegen te weinig. Zweet koelt het lichaam en voert afvalstoffen af. Een zwetende huid, met een dunne film van vocht of vol parelende druppels,

is mooi. Dat ook porselein kan zweeten bewijst Mana Yildiz met haar serie waterdragers. Op het eerste gezicht zien ze eruit als een verzameling keramische wijsen met een perzikzachte, lichtgekleurde huid.

Door poriën niet groter dan speldenprikjes in de huid van de waterdragers druppelt water. Maar alleen als je ze aanraakt. Met dit water verkoelt je precies de plek van je lichaam die verkoeling behoeft.

When you touch the ceramic water carrier, tiny drops of water ooze from the pinhead pores in its peachy skin.

Een familie van kopjes. Ze zien er niet allemaal hetzelfde uit, maar zijn wel verwant. Omdat ze op onderdelen met elkaar gecombineerd zijn. Zoals familieleden er niet allemaal hetzelfde

uitzien, maar wel herkenbaar zijn aan oren of neus, ogen of haar en daardoor bij elkaar horen. Bovendien delen ze als groep ervaringen of spullen. Het oude koffiekopje van oma dat

als ze sterft geërfd wordt door haar kleindochter en daar weer tussen het servies belandt en zo weer deel wordt van een nieuwe familie.

A family of cups. They might not look the same but they are related, linked by distinctive features.

THINKING FORWARD

Zeventien jonge ontwerpers uit negen van de tien nieuwe lidstaten van de Europese Unie kwamen in maart 2004 bijeen in Eindhoven. Samen met twee Nederlandse collega's gingen zij in een speciaal voor hen ingerichte studio in Design Academy Eindhoven aan het werk in een workshop onder leiding van Anthon Beeke. De opdracht: ontwerp de visuele identiteit voor het culturele programma dat tijdens het Nederlands voorzitterschap van de Europese Unie gestalte krijgt. Thinking Forward heet dit programma, een motto dat precies verwoordde wat van de jonge ontwerpteams gevraagd werd.

Iedere gastontwerper kreeg een student van de afdeling Man and Communication toegewezen. 'Ze verzorgden de catering en alles wat de ontwerper nodig had. Onze studenten weten tenslotte de weg in Eindhoven, dat mag je van zo'n Hongaar, Tsjech of Let, die hier kwam om hard te werken, niet verwachten', grinnikt Beeke. Het koppelen bood de studenten echter vooral de kans om over de schouders van de ontwerpers mee te kijken en te zien hoe het er in de praktijk aan toe kan gaan. Hoe komt een gelegenheidsteam van internationale ontwerpers tot een werkbaar en aansprekend concept? En dat binnen vier dagen.

Overigens waren de ontwerpers niet alleen op kwaliteit geselecteerd. Ze moesten vooral jong zijn, afgestudeerd en niet langer dan drie jaar professioneel actief zijn als grafisch vormgever. Dat leverde een gemeenschappelijk gezelschap waarin de verschillen in aanpak snel zichtbaar werden. 'De Polen bijvoorbeeld waren begaafde jongens maar nogal reclame-achtig. De Tsjechen daarentegen bleken heel creatief en nadenkend', aldus Beeke. 'Maar iedereen was vooral open, enthousiast en nieuwsgierig. Geen spoor van de gebruikelijke scepsis en negativiteit ten aanzien van de EU.' Een beeld dat Nynke Meijer, een van de twee Nederlandse deelnemers alleen maar kan bevestigen. 'Bovendien bleek ook snel dat de nieuwe EU lidstaten wat betreft grafische vormgeving niet onder doen voor Nederland; mocht iemand dat nog denken.'

Opzet van de workshop was om in no time tot een huisstijl te komen die past bij het nieuwe, uitgebreide Europa. 'Daarbij ging het ons niet om een logo of een frame maar om een mentaliteit', aldus Beeke, 'een overtuigend

en herkenbaar concept. Alleen daarvan kun je hopen dat alle landen die deelnemen aan het culturele programma er ook gebruik van zullen maken.' Er werd volop gedebatteerd over Europa, over de meerwaarde van samenwerking en de betekenis daarvan voor de cultuur. Maar de tijd drong en het was bovendien nog erg gezellig ook, bekent Meijer. 'Het werken in een team bleek bijna vanzelfsprekend te verlopen, ellenslange discussies bleven uit en we zaten snel op een lijn.' Samen met de Pool Mariusz Libel, de Est Martin Pedanik en de Slowaak Ján Sisko vormde Meijer het winnende team, dat hun eerste concept kon uitwerken tot wat inmiddels de huisstijl is van Thinking Forward. Deze is te zien in het programmaboek en op de website (www.thinkingforward.nl).

'Pratend over wat het nieuwe Europa voor ons was kwamen wij al snel op een zaadje. Je weet niet wat eruit voortkomt en hoe het zal groeien. Maar dát het groeit staat vast. Vandaar dat wij het zaadje tien blaadjes gaven en het vervolgens in allerlei richtingen door lieten schieten. Uiteindelijk hebben we dit concept uit de workshop een maand later in Amsterdam verder uitgewerkt tot een soort opbloeiende asterisk. Dat universele symbool doet geen uitspraak en is voor iedereen leesbaar. Er is geen hiërarchie terwijl het toch in alle richtingen kan uitgroeien. Precies zoals Europa in de toekomst.'

een groeiende asterisk voor Europa a flourishing asterisk for Europe

In March 2004, Eindhoven hosted a group of seventeen young designers from nine of the ten new member states of the European Union and two Dutch designers, in a studio specially set up at Design Academy Eindhoven. The team worked together in a workshop led by Anthon Beeke. The aim of the workshop was to design the visual identity of the cultural programme organized in connection with the Netherlands' presidency of the European Union. The title of the programme, Thinking Forward, is a very eloquent expression of the mandate of the designers team.

The studio was fitted up in no time and for four days on end each guest-designer had a dedicated student of the department Man and Communication to support and advise them. They took care of the catering and anything their designer needed. After all, our students know their way in Eindhoven, which can't be said of a Hungarian, Czech or Latvian designer who only came to Eindhoven to work', Beeke chuckles.

The greatest benefit of this temporary team-up was that it offered the students the opportunity to get in-depth understanding of the designing practice. What made it possible for a provisional team of international designers to come up with a workable and appealing concept? And in just four days, too. The selection criteria, for that matter, did not only involve the quality of the designers, the requirements being that the candidates should be

young graduates with less than three years of work experience as a graphic designer. The procedure resulted in a miscellaneous group of people with very different approaches. 'The Poles, for instance, were very talented guys, but they had a bit of a publicity-oriented approach. The Czechs on the other hand proved to be very creative and contemplative', says Beeke. 'But on the whole everyone was open, enthusiastic and eager. Not a trace of the customary scepticism and negative attitude towards the European Union.' Nynke Meijer, one of the two Dutch attendees, confirms this impression. 'We soon noticed that in terms of graphic design, the new EU countries are in no way inferior to the Netherlands, if there's still someone out there who might think otherwise.'

The aim of the workshop was to develop in no time an appropriate house style for the new, extended European Union. 'We weren't really focussed on creating a logo or a frame, what we wanted was to create a mentality', Beeke says, 'a concept which was convincing and recognizable enough to be adopted and used by the countries involved in the cultural programme.' There was heated debate about Europe, the added value of cooperation between countries and its cultural significance. Meijer confesses that in the animated ambience the days rushed by. 'Working in a team was an almost organic process, there were no endless discussions, we soon enough found ourselves on the same wavelength.' Nynke Meyer was in the winning team together with Mariusz Libel from Poland, Martin Pedanik from Estonia and Ján Sisko from Slovakia. The team were asked to work out their original concept and develop Thinking Forward's present house style, which is now featured in the programme book and on the web site (www.thinkingforward.nl). 'Talking about what the new Europe meant to every single one of us, we came to think of a little seed falling on fertile grounds. You don't know what it's growing into, nor how it will grow. But we know for a fact that it will grow. That's why we gave the seed ten leaves and let it sprout vigorously in all directions. One month later in Amsterdam, we elaborated this workshop concept further into a kind of flourishing asterisk. This is an unbiased and accessible universal symbol. Shooting out in all directions, it shows no signs of hierarchy. Just like Europe in the future.'

Mensen die om medische redenen soms ineens extra zuurstof nodig hebben, maar ook situaties waarin iemand met een kwartiertje extra zuurstof gered kan zijn. Nu moet daarvoor nog geslept worden met grote metalen hogedrukflessen van soms wel twintig kilo. Dit wordt anders als de door Thijs van Leeuwen en TNO ontwikkelde lichtgewicht zuurstofgenerator van kunststof en roestvast staal op de markt komt. Niet groter dan een pak melk, en nog geen kilo weegt zijn ovale cilinder met mondkapje. De techniek werd gebaseerd op die van de van oorsprong Russische koudgasgenerator om branden mee te blussen. Daarbij wordt in een cilinder met behulp van een ontsteker een vaste stof tot ontbranding gebracht waardoor gas vrijkomt. Door de ontbranding en gasvorming ontstaat druk, waardoor het gas naar buiten komt. En neem je de juiste vaste stof dan kan het zo gegenereerde gas bijvoorbeeld zuurstof zijn. Medisch gezien zouden daarmee per jaar zo'n 500.000 mensen geholpen zijn. Daarnaast is het ook commercieel aantrekkelijk. Wie wil zo'n cilinderje niet in de buurt als de auto te water raakt of het huis vol rook staat.

The oxygen generator, an oval cylinder with mouth-piece, is smaller than a milk carton and weighs less than one kilogram.

Cannabis als natuurlijk middel ter bestrijding van pijn is sinds enige tijd toegestaan. Onder anderen mi-, aids- en kankerpatiënten vinden veel baat bij medicinaal gebruik van cannabis. Probleem is alleen dat zij het wel op een speciale manier willen/moeten gebruiken voor het beste effect. Roken is geen optie, omdat cannabis roken nog schadelijker is dan tabak roken en een deel van de werkzame stof thc daarbij simpelweg verbrandt. De beste manier voor medicinaal gebruik is verdamping van de cannabis, zodat alleen de werkzame stof wordt gehaleerd. De thc komt vrij als er hete lucht van ruim 190 graden over de cannabis wordt geblazen. Apparatuur om cannabis te verdampen bestaat al wel, maar die is groot, moeilijk mee te nemen en werkt alleen op elektriciteit. De medicinale cannabis inhaler is daarentegen klein, kan met een hand bediend worden en werkt op een oplaadbare accu. Het apparaat, grotendeels van aluminium en een beetje kunststof is makkelijk schoon te houden en eenvoudig te bedienen met een enkele knop. Het kan niet oververhit raken en is makkelijk op te laden met behulp van een speciale houder. Deze kan op een vaste plek blijven, terwijl de inhaler altijd kan worden meegenomen en ingezet op momenten dat pijnbestrijding direct nodig is.

Medicinal cannabis is best used by vaporizing the cannabis and inhaling the effective thcs. The small medicinal cannabis inhaler can be operated with one hand and is activated by a rechargeable battery.

The city a playground, lamp-posts as playpoles: a goal, a basketball ring, a wigwam, a lamppost with a seesaw, a post with a ring for a skipping rope and a lamppost casting a shadow the shape of a hopscotch diagram.

De wereld van kinderen is grote steden lijkt steeds kleiner te worden. Parken en speeltuinen verdwijnen, speelplaatsen worden volgebouwd. Maar dat hoeft niet. De stad zelf is namelijk ook een speeltuin. Zo kan een parkeerplaats die niet gebruikt wordt, een brede stoep of een marktplein als de kramen weg zijn, heel goed als speelplek dienen. Veel is daar niet voor nodig, ontdekte Mieke Ummels. Een slim vormgegeven lantaarnpaal is genoeg. En die staan overal. Zes verschillende speelpalen bedacht Ummels: een voetbaldoel, een basketbalring, een wigwam, een lantaarnpaal met wip, een paal met ring voor een springtouw en een lantaarnpaal die een hinkbaan als schaduw heeft. Kinderen snappen het meteen. En er is altijd licht genoeg. Dat wordt spelen tot ver na het donker.

Mieke Ummels

speelpaal

man and activity

Breg Hansen

wachten

man and activity

Een groot deel van het leven open-geeft de muur waardoor. Daar valt weinig aan te zien, maar het is wel sul. En de subste vorm van wachten is wachten op de bus. Ongezellig en sociaal. Dat kan anders. Bijvoorbeeld met het schommelbusshok van Breg

Hansen. Zeven wachters op een rij, nemen plaats en schommelwien samen. Het hele hok balanceert op een elfpa, iedereen doet mee. Acht graden naar voor, acht graden naar achter. Rustgevend wagen. En zo'n op zijn plek vastgeklikken hok van

hout, staal en rubberstof hoeft niet van de wereld losgeroepen te zijn dan een bestaand busshok.

Seven people waiting for the bus, sitting in a row and gently rocking in unison.

John de Groot

100% buitenzeep

man and public space

Werken in de tuin als vorm van meditatie. Kruiden zaaien, verpotten, stekken, plukken, oogsten en drogen, vraagt zorg en toewijding. De kruiden kruipen je als het ware op de huid. Ze werken zuiverend en verzorgend. Als zeep, kruidenzeep. De ambachtelijke productie van dit soort zeep vergt minstens zoveel toewijding als het kweken van de kruiden. Maar het vergt ook veel ruimte en een grote hoefdsheid van dezelfde kruidensoort. Wie kruidenzeep wil maken

kan met deze mobiele zeepmachine overal ter wereld tijdelijk terecht om ter plekke te oogsten en verwerken. Kleur, geur en reinigende werking van kruiden en zeep blijven zo optimaal vers. En de hele wereld kan dienst doen als kruidertuin.
Take this mobile soap machine with you wherever you go and make your own herbal soap with the herbs harvested on the spot.

Een winkelkarrege omgebouwd tot racewagen voor de ultimate Trolley Racing Challenge. Met remmen en een stuur. Geen Jackos maar reëus stuurwiel. Spannend, eenvoudig voor binnen en buiten, iemand achterop om vaart te maken en remmen, iemand anders om te sturen.
 Let the races begin.
A shopping trolley racecar for the ultimate Trolley Racing Challenge.

Yoad David Luxembourg

T.R.L.

man and leisure

De wereld van nu is een vormgegeven wereld. Alles is gedaan, verd en wordt erublaar rond toegemaakt, soms zelfs de natuur. Gehirgescind door de qualenatuur in diemittelen en de plastic impressie van land schappen in speegoed onwikkilde. Bad Jansen een archet pech knuige. "Stool" heet wit, en het past perfect in zijn inagnitie Designland. Het object houdt het midden tussen een designrots uit een leeuwenkuil in de dierentuin en een Playmobil berg. Door te kiezen voor grijs geglazuurd keramiek wordt iets van de authentieke steenachtige verschijningsvorm van een rots teruggehaald. Door de gedde afwerking blijft het coherent een surrealstisch ding dat zowel in de openbare ruimte als in een huiskamer niet mistaakt als functioneel sculptuur. Geen zwaar statement, maar een lichtvoetige kritiek in tiden van overdesign.

The quality of the design is a series of design rules. One is that the design is a series of design rules. One is that the design is a series of design rules. One is that the design is a series of design rules.

Nederland staat vol met tuinmeubelen van wit plastic en teakhout. Beide zijn lastig schoon te maken en staan 's winters in de weg. Hoog tijd voor wat anders. Tijd voor ROOB, een Robust Object voor Buiten. 's Winters is een sculptuur die oogast in zijn groene omgeving, 's zomers een comfortabele stoel met aangezomerdig oak. Voeg in een handomdraai het mensparante rugleuning toe, want de zitting even schoon en een hoeft sculptuur wordt een relaxte tuinstoel. De zitting volgt de ronding van het lichaam en is zo ontworpen dat regenwater vanzelf wegl loopt. Als ROOB niet als stoel wordt gebruikt gaat de rugleuning mee naar binnen, waar de natuurlijke plaats inneemt. Een stoel object met grasheit dat past in elke tuin en veldaanplant.

A Robust Object for Outdoors. In wintertime a sculpture blending in perfectly with the surrounding vegetation, in summertime a comfortable chair for summery delights.

Kruk, krom, gekreukeld. Een kruk is een zitobject zonder leuning, ontstaat uit een kreuk, die zich opwerpt door een vouw en zich staande houdt met een buiging. Vouwbaar, kreukbaar, dragend

materiaal = massiefkarton. Materiaal dat ook beschrijfbaar is, bijvoorbeeld met reclame voor een evenement, als een popconcert of marathon, een beurs of optocht. Kortom: een kruk is een zitobject

zonder leuning, ontstaan uit een kreuk, welke zich opwerpt door een vouw, zich staande houdt met een buiging, is vervaardigd uit massiefkarton en eventueel bedrukt voor een evenement.

A stool is a backless seating object, shaped by a crease which is caused by a fold, standing up in a curve, executed in solid fibreboard and, if so desired, printed for special events.

Voel je als een Erik in Godfried Bomans 'Klein insectenboek'. Omringd door een magische bloementuin voor in huis. Zoekend naar de sporen van een verborgen dier of insect tussen de kleurrijk uitvergrote bloemen en bladeren. In drie verschillende verschijningsvormen.

Feel like Alice in Wonderland among the colourfully enlarged flowers and leaves of a magical indoor flower garden.

Bloemen en vazen horen onlosmakelijk bij elkaar. Het een is niet af zonder het ander. Bloem en vaas zijn een eenheid in twee delen. Toch komen ze zelden samen. Met de

Blooming Box is dat echter verleden tijd. Deze cadeaubox is tevens vaas; verrassend, decoratief en praktisch. **Blooming Box, a gift and a vase in one.**

watersnijden uit stof. Met die techniek schetst Inge Huisman haar visie op deze tijd, met bezieling.

Traditional crafts revisited in a vision of our time, cut out of fabric by means of modern techniques.

Een bulk van anonieme producten zonder verhaal of ziel, zonder traditie of duidelijke herkomst omgeeft ons. Dat ze er zijn, is het gevolg van globalisering en massaproductie. Vroeger was alles beter, denken wij dan. Toen waren er nog ambachtslieden die zelf iets maakten. Zij laad-

den de dingen met betekenis en vakmanschap. Zoals de Urker papierkunstenaar Jan de Kripper: Rond 1920 knipte hij afbeeldingen uit papier: een bootje, een kerk, een scène uit de bijbel. Hij verbeeldde hiermee zijn eigen tijd. Datzelfde kan ook nu, maar dan met een moderne techniek zoals

Nostalgia sampled and expressed in contemporary material.

materiaal. De kunststofkappen zijn van petplastic, licht van gewicht, hittebestendig en makkelijk industrieel te produceren. Met een kleine fl en wat kleurfilters erin ontstaat een sfeervolle bron van fl-licht voor in huis.

Silhouetten van klassieke lampenkappen, op elkaar gestapeld en samen gesmeed tot een nieuwe, golvende moderne vorm. Nostalgie gesampled en vervat in hedendaags

Wat is de essentie van de dingen om ons heen. Is een lamp nog een lamp als er geen kap op zit? Is een vloerkleed nog een kleed als er geen wollen knopen in zitten? Behang zonder kleur, is dat nog wél echt behang? En hoe zit een fauteuil zonder geraamte? Missing! is een serie interieurproducten met een gebrek, zonder dat je het gevoel krijgt dat daarmee de functie verloren is gegaan.

Zijdelings verwijzend naar oude huisvijf en Ravensburgers schilderen op nummer creëert Yvonne Kusters een surrealistisch interieur dat naar wens kan worden afgemaakt. Een kleurkaart wordt bijgeleverd, bloemmotieven zijn voorgedrukt. De blob wordt, zodra je erin gaat zitten, ineens een archotypische fautsuil. En de lampjes mogen dan geen kap hebben, hun geraamte gloeit wél op in het duister.

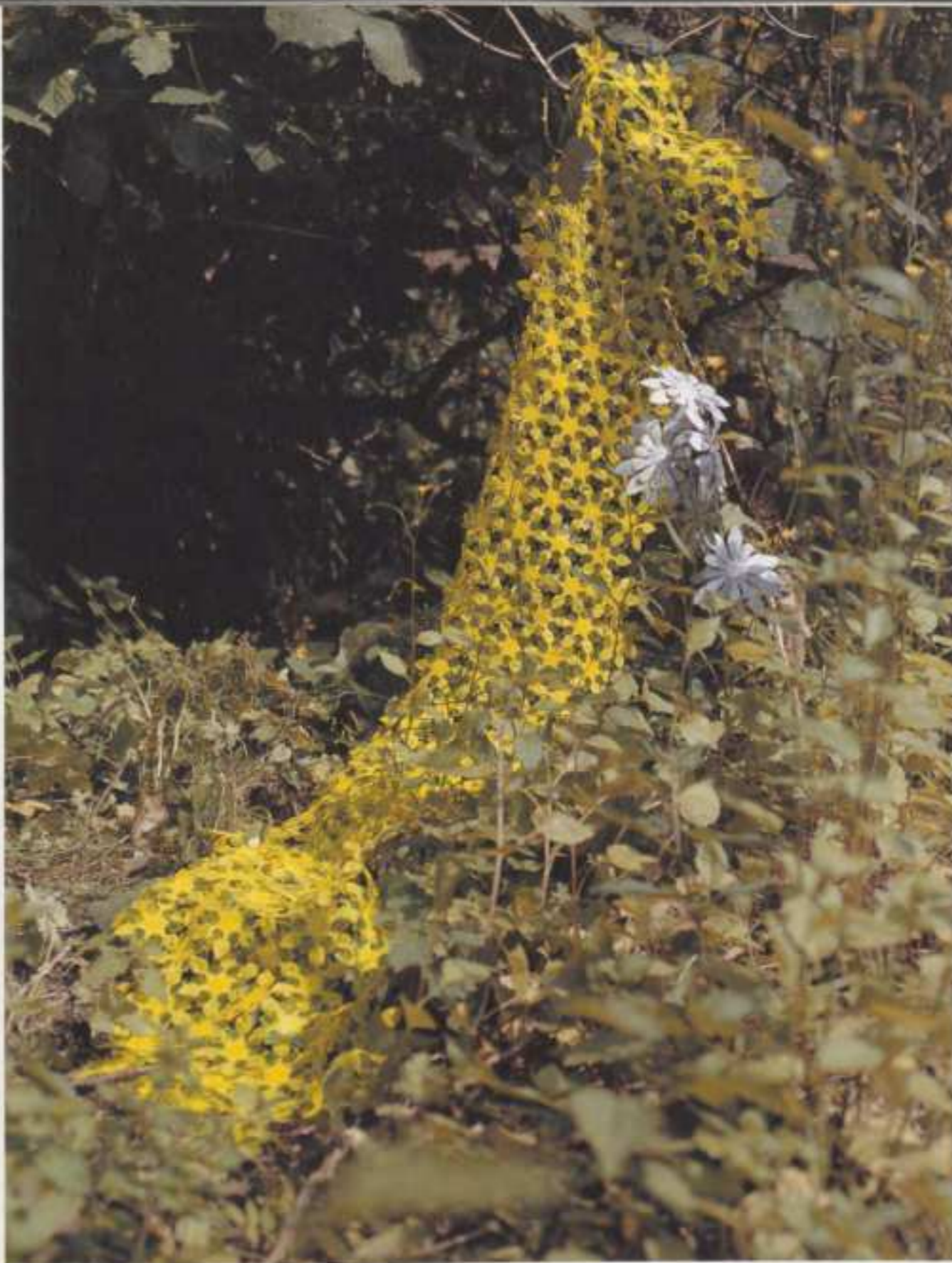
Missing! A series of interior products lacking traditional elements but not lacking in function. An in-depth investigation of the essence of objects.

Herlevende heraldiek en het familiewapen van de Oranjes inspireerden bij het ontwerp van een nieuwe troon voor Beatrix die volgend jaar 25 jaar regeert. De troon bestaat uit witgelakte houten boxen, waarvan de buitenkant gelaseerd is. Hierdoor ontstaat een bijna kantachtig patroon, dat

ook nog eens van binnenuit oranje verlicht wordt waardoor de zetel sprookjesachtige allure krijgt. In het patroon speelt de Hollandse Leeuw met het familiewapen op zijn schild de hoofdrol, omringd door tientallen kleine leeuwjes met zwaarden, paardjes, hondjes en guirlandes. En natuurlijk de kroon en het profiel van Beatrix.

The heraldry of the House of Orange and the Dutch Lion, all cut out of wood with a laser. A throne fit for queen Beatrix.

Flowers, as scarves winding around the body or as grand foulards adorning the interior.

als in de lengte. Grote bloemen in zwart leer, middelgrote in fluorescerend groen vilt en kleintjes in witte textiel. Met elkaar te verbinden op zes punten via een slim schakelsysteem van inkepingen en weerhaakjes.

Bloemen die zich aanengereggen als een sjaal om het lichaam laten dapperen of als een grand foulard het interieur versieren. Drie vormen, drie materialen, drie kleuren. Eindelooze te combineren zowel in de breedte

baar, maar tegelijk ook ergens tussen fantasie en werkelijkheid in.

A cabinet like a materialized, three-dimensional illustration in a children's book.

gezet volgens de 'blikken' techniek met popnagels en omgebogen lipjes; geponst, bedrukt en in vorm geperst. Het resultaat is een kastje als een driedimensionaal geworden illustratie uit een kinderboek. Tastbaar en bruk-

Veruit een fascinatie voor blikken speelgoed en een passie voor het suggestief denken van kinderen ontstond een klassiek kastje. Niet van hout; al ziet het er wel zo uit, maar van blik. En dus ook in elkaar

Bomen zo groot als een volwassen mens, in blauw en rood en geel. Bomen om mee te knuffelen of om te sluiten, zachte bomen van elkaar met schuim vulling, die zo uit een kinderboek wegdalen zijn. Bomen zijn de wortels, karikaturen van bomen, leefbaar voor de hoeswapper of natuurbechaalmer zijn ook. Mini Natures is speelgoed dat de 'grote' wereld imiteert, maar niet zonder ook de kindertime voorbereiding te brengen. **Trees without roots, caricatures of trees, soft to the caress of the budding tree feller or conservationist.**

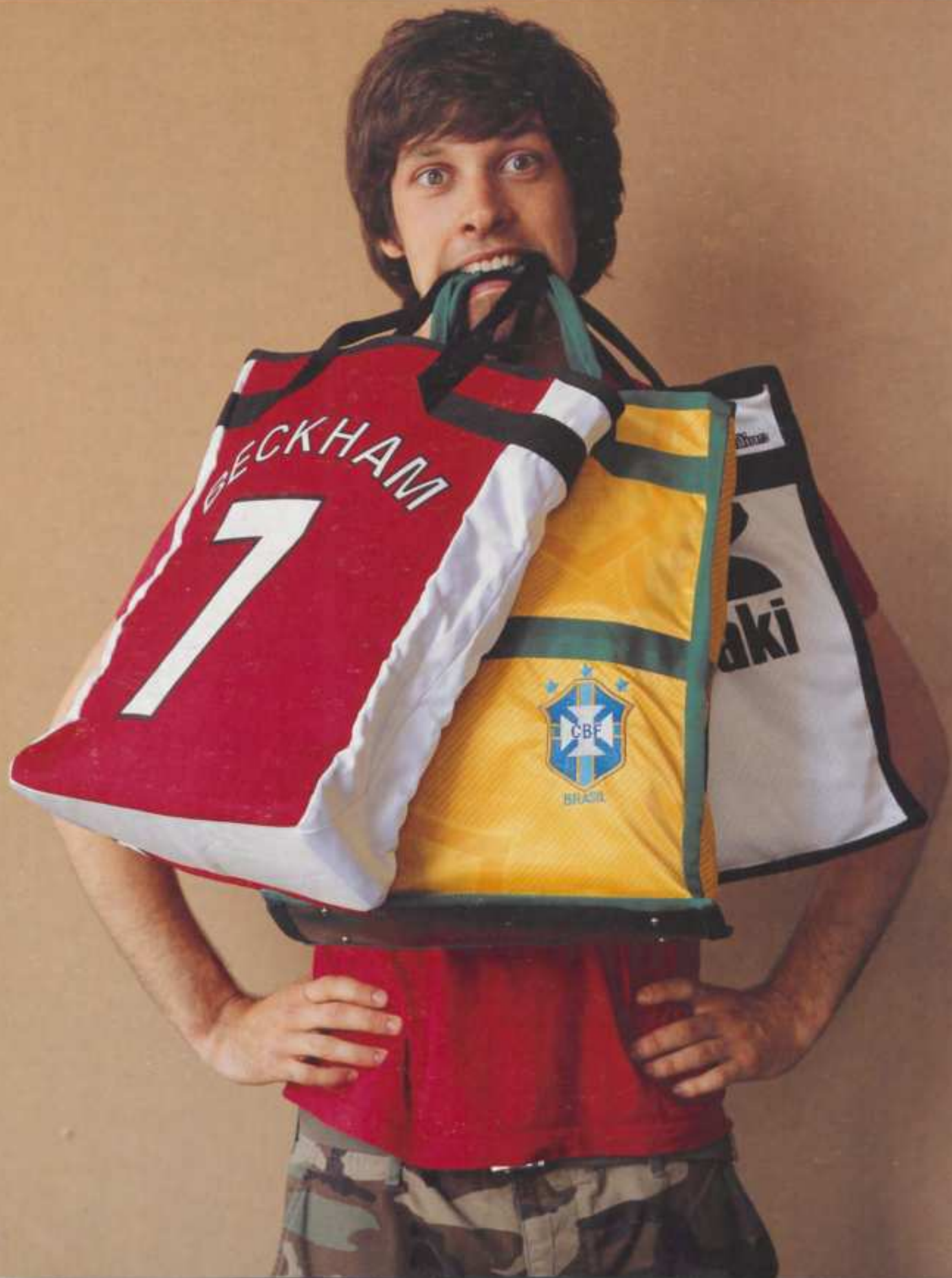

Een winkeltje vol sjaals, mutsen en wanten. 77+ heet dit winkeltje, naar de gemiddelde leeftijd van de leveranciers: bijna tweehonderd handwerkende dames van rond de 77 jaar oud. Marieke Steegh vroeg ze allemaal om zich een uur lang uit te leven op een bolletje wol en een bijgeleverd stukje draad in een accentkleur. Dat leverde haar in een paar weken tijd 250 geknoopte, gebreide, gehaakte en gepunnte lapjes op. Een staalkaart van verdwijnende handwerkstechnieken.

Maar de noeste arbeid van deze oudere dames vond maar zelden zijn weg naar jongere generaties, zelfs niet als speldenkussen. Laat staan dat deze 'jongeren' nog weten hoe ze zelf een trui moeten breien. Om deze smaak- en kenniskloof tussen jong en oud te overbruggen koos Marieke Steegh samen met haar handwerksters enkele aantrekkelijke technieken uit. En nu breien de dames dus ieder vrij uur van de dag hippe sjaals, mutsen en wanten.

A little shop packed with scarves, woollen hats and mittens, a sampler of vanishing handicrafts.. It's called 77+ after the average age of the suppliers.

Beckham of PSV, Kawasaki of Brasil. Noem je favoriete voetballer of wielploeg mee de straat op. Niet op je shirt maar als tas. Re-Cycling is een collectie hippe tassen gemaakt van tweedehands voetbal- of wielershirts. Schreeuwerige kleuren, pakkende

logo's en klinkende namen bepalen de vorm. Sportieve styling en modieusheid gaan hand in hand, waarbij het label Itentaschen.swissmade.nl verwijst naar de wortels van de ontwerper en Zwitserse precisie met Nederlandse creativiteit laat samenmetten.

Hot handbags made out of used football and cycle racing shirts. Garish colours, gripping logos and big names.

Op de Ispovision Sport, Fashion and Lifestyle Winter Fair in München, in februari 2004, gaf Eva Anna Hekking op uitnodiging van Design Affairs, haar visie op sport en mode. Drie plexiglas muren met gaten, gevuld met stof en objecten toonden een visuele layout van kleur en materiaal met als thema: Metenaigrl.

Een belangrijk onderdeel van de stand waren de visionbags: tassen die Hekking ontwierp aan de hand van thema's met kinkende namen zoals: Naughty Nightlife Star, Shocking Pink Princess, White Winter Angel, Fake Aquarium, Rococo Rock City en Disney Chic. Ze liet zich daarbij inspireren door de meest uiteenlopende materialen.

For the Ispovision Sport, Fashion and Lifestyle Winter Fair in Munich, Eva Anna Hekking designed bags to show her vision on sport and fashion.

Oude lappen stof, tweedehands kleding en afgedankte vadders. Verskieten voor muff en onbruikbaar belanden ze doorgaans op een grote berg om verwerkt te worden tot papier of verscheept naar verre oorden. Op zoek naar nieuw materiaal vond Renske Papavoine een andere toepassing. Ze legde de stoffen laag voor laag op elkaar en stikte ze door. Hoe meer lagen, hoe steviger het materiaal. Zo kan een stapel lommige lappen, de ste-

vigheid krijgen van een plank. Of, met een laagje rubber er tussen, waterdicht worden. Katoen en zijde, wol en nylon, alle stoffen zijn geschikt. Bovendien hou je aan de zij- en kopse kanten altijd zicht op het ontstaan van het materiaal omdat alle grondstoffen, al zijn het er vierlig of meer, zich daar in al hun kleurigheid laten aflezen. Van het zo verkregen 'eerstehands materiaal' maakte Renske Papavoine een stalencollectie die op

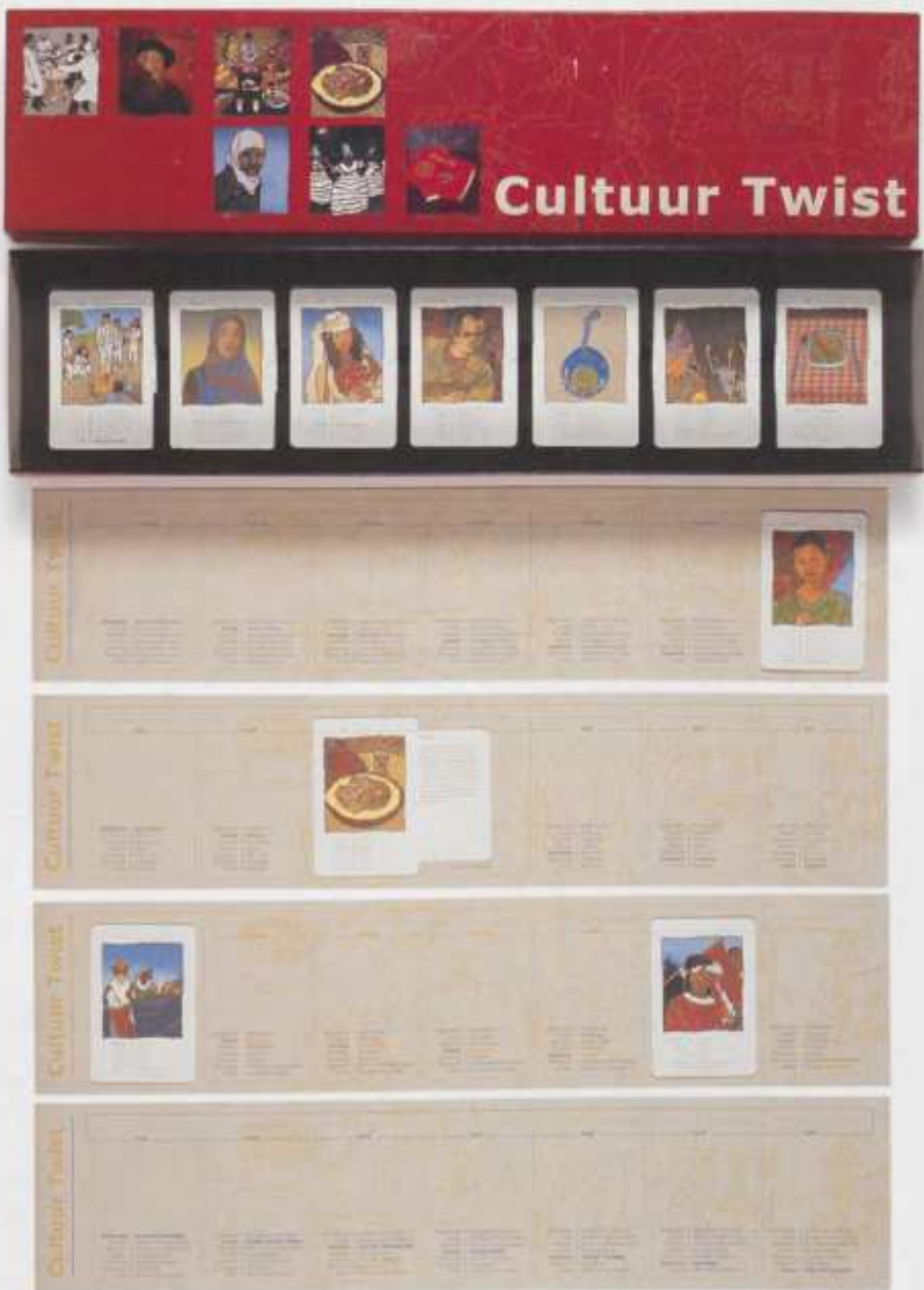
talrijke manieren is toe te passen. Je kunt er een tas van maken, een pot, maar misschien ook wel een tafel. **A new application for discarded textiles. The more layers, the sturdier the material: a pile of tattered old rags becomes as solid as a plank.**

Gezorgdheid en warmte. Trek een deken om je heen en je voelt het. Maar een deken is niet alleen van betekenis naar binnen ook naar buiten heeft hij een gezicht. Door de deken op te delen in een systeem

van losse gelijkvormige lippen, met verschillende decoratieve elementen zoals cijfers, letters en abstracte patronen, kan iedereen zijn eigen deken samenstellen. Zo groot of klein als je maar wilt, voor jou alleen of ook voor iedereen die bij je op de bank mag.

Everybody their own blanket. Large, small, any size that takes your fancy, a blanket just for you or maybe one big enough to share with all the people on your couch.

Zeven nationaliteiten, zeven culturen, zeven thema's. Het kan niet anders dan dat het kwartet spel ter bevordering van de integratie van de zeven grootste bevolkingsgroepen in Nederland een septet wordt. Ingegeven door de actualiteit waarin inburgering en het multicultureel debat centraal staan zocht Wever naar ver-

schillen en overeenkomsten tussen Nederlanders, Turken, Marokkanen, Surinamers, Antillianen, Indonesiërs en Chinezen. Wat zijn de gebruiken in die uiteenlopende culturen als het gaat om geboorte en dood, huwelijk en eten, feesten, vrouwen en kunst? Hoe zien die eruit en waarom zijn ze zo? En terwijl het spel gespeeld

wordt op school of tijdens de inburgeringscursus, door twee tot zeven spelers van zes jaar of ouder, kan het gesprek beginnen.

An integration game based on what customs seven different societies observe with respect to birth and death, marriage and food, celebrations, women and art.

Algelegen weggetjes. Donkere steegjes. Onvoorspelbare situaties. Vaak reden tot angst bij vrouwen. Tegenwoordig zijn aanranding en verkrachting gebeurtenissen van alle dag. Hoe kan jij ervoor zorgen dat jij je veiliger voelt? Een wapen, van mes tot paperspray, kan tegen je gebruikt worden. Gillen, vluchten, vechten zijn de beste manier

om je te bewapenen; het verrast de aanval en leidt hem af. Alert zijn is noodzakelijk, waardoor je de situatie snel door hebt en deze naar je hand kunt zetten. De (a)armband neemt het gillen van je over. Met 130 decibel heeft het een verder bereik en is het betrouwbaarder dan je stem, die het af zou kunnen laten weten. Naast functionaliteit ligt de nadruk ook op de uit-

straling. De collectie biedt keuze uit verschillende modellen, passend bij elke gelegenheid of stemming. Zodat je je (a)armband altijd bij je kunt hebben. Je voelt je niet alleen veiliger, je bent het ook! **Assault, rape and muggings are running rife. Are you sure you're safe? The brace(a)le(r)t screams with and for you.**

Niets troostelijker dan een Vinex-wijk in aanbouw. Lege casco's, geraamtes van huizen, modderige wegen en eentonige straten. Maar een bouwplaats kan ook tot leven gebracht worden. En waarom zouden we, als de gevel dan toch ontbreekt, niet even vrijelijk binnenkijken en -komen bij de buurman?

Kale casco's zijn ideale dozen om tijdens een bouwstop ruimte te bieden aan de meest uiteenlopende activiteiten. Dus bedacht Gon Zifroni een doorlopend Vinex festival, dat zich afrolt per straat. De een richt een winkeltje in, de ander bouwt een strand of tuintje op de eerste verdieping, de derde mediteert en de

vierde begint een restaurantje of schenkt koffie en sapjes. Er wordt kunst gemaakt en er is theater, muziek en dans. Dat alles een paar dagen lang, tot de bouw weer begint. Als een golf van leven door een anders zo kale betonnen wijk in aanbouw.

A building site can be brought to life, too. And why not make the most of the gaping façade under construction and look in on the neighbours?

Doperwtjes komen uit de diepvries of een potje, bietjes groeien voorgekookt, spinazie groeit in een roomsausje en wat zijn in hemelsnaam schorseneren. Kinderen van nu weten dankzij de supermarkt en voedingsindustrie nauwelijks meer hoe verse groenten en fruit er eigenlijk uitzien. Laat staan hoe het groeit. De Atmosball brengt daar verandering in. De Atmosball is een kleine broekas,

vol aarde en met een ideale atmosfeer. Je koopt 'm bij het tuincentrum of de speelgoedwinkel en krijgt er een stripboek met zaadjes bij cadeau. In dat stripboek wordt per seizoen uitgelegd wanneer de verschillende groenten de grond in moeten en waar ze wel en niet tegen kunnen, hoe ze groeien en hoe ze smaken. Dan wordt het tijd om die groente zelf te kweken: de zaadjes gaan in de Atmosball, genoeg licht en warmte en ze ontkiemen vanzelf. Om, tot volle wasdom gekomen in je plantpot of tuin, uiteindelijk op je eigen bord te belanden.

The Atmosball, a mini greenhouse containing soil and providing the ideal atmosphere, is available at garden centres and toyshops.

Kart-en-klaar eten. Individuele tijden, individuele hapjes. Maar dat betekent niet per se minder smaakvol, ongezeilig of zonder oog voor detail. Taste your Time is een serie maaltijden voor één persoon, thematisch op kleur – sportief rood vol koolhydraten met onder meer paprikasoep en tomatensalade; Hollands oranje met pompoensoep en wortelsalade; zwart-wit contrastrijk met wilde rijst en chocoladepudding. De verpakking

laat zich uitvouwen tot een placemat, met daarop een hoop te lezen. Het voorgedrukte driegangendiner hoeft alleen maar verwarmd te worden en de tafel gedekt. Niet met plastic maar met een stenen bord en stalen bestek, mooi servet en eventueel sfeervolle kaars. Snel en kleurrijk, maar toch met rust en aandacht eten.

Enjoy a fast and colourful meal for one, attentively and at leisure.

IMPROVVISARE NEW YORK

Twee slaapkamers, twee werelden, licht en donker, dag en nacht. Rooms 323 en 325 in het fameuze Chelsea Hotel, 222 West 23rd Street NY. Leeg zijn ze bij aankomst van de groep afgestudeerden van Design Academy Eindhoven; zeven jonge ontwerpers en hun begeleidend docent Kees Finterman. Binnen tien dagen moeten de kamers ingericht zijn; als visitekaartje van Design Academy Eindhoven tijdens de International Contemporary Furniture Fair (ICFF). Daarbij mag slechts gebruik worden gemaakt van ter piekke gevonden materiaal.

Improvisare is een door Lidewij Edelkoort bedacht concept dat de academie al eerder in praktijk bracht in Milaan (2002) en Tokio (2003). Waren het daar nog een stadsella en een architectuurgalerie waarin de ontwerpers vrij een statement konden maken, dit keer was de plek zinderend van historie. Volgens journalist Henk is het Chelsea Hotel een centrum van vrijheid en vrede; singer/songwriter Leonard Cohen noemt het een met melancholie en verloren liefde geladen bouwwerk. Schrijvers en popsterren, kunstenaars en excentriekelingen hielden er soms enkele dagen, soms jaren. En allemaal voeden ze de mythe van het hotel als vrijhaven voor non-conventionelen en onbevooroordeelden. 'Juist door al die verhalen eromheen, was het speciaal om in het Chelsea te mogen werken', vertelt Joris Laarman, een van de zeven ontwerpers, naast Mark van der Gronden, Cynthia Hathaway, Christine Meindertsma, Neeltje ten Westenend, Marc van de Sande en Reineke Otten.

Zelf logerend in een appartement in het Meat Packing District, momenteel de hipste wijk van de stad, fietsten de ontwerpers volop door de stad. 'Die fietsen hadden we meteen bij aankomst gehuurd. Het is wel leuk om er mee rond te rijden, maar vanaf een fiets zie je het meest. En wij moesten echt op jacht naar materiaal', aldus Laarman.

Die jacht bleek minder eenvoudig dan gedacht. 'New York mag dan charismatisch lijken, het is wel een georganiseerde chaos. Er zijn nauwelijks dumps, tweedehands materiaal is gewoon duur en op straat vind je weinig. Behalve dan matrassen. Dat viel meteen op. Die liggen overal, alsof iedereen voortdurend verhuist. Daarom kwamen we al snel op het idee om deze matrassen, de vorm en eigenschappen ervan, als uitgangspunt te nemen. Dat betekende dat wij het ontwerpproces als het ware omdraaiden. We bedachten niet eerst wat we wilden maken maar waarmee. Pas toen we de matrassen en nog wat goedkope klerhangers en bezemstelen uit de 99 cents shop hadden, konden we aan de slag. We gebruikten ze als bouwstenen door ze eerst te strippen. Daarna keken we wat voor nieuwe

dingen we daar weer mee konden maken om de twee hotelkamers in te richten. Dat mocht zich beperken tot een bed, een lamp en een stoel. Als het maar contrasteerde met het sobere eigentijdse design dat tijdens de ICFF in de rest van het Chelsea Hotel gepresenteerd werd,' aldus een van de ontwerpers.

De Improvisare kamers contrasteerden niet alleen met de rest van het Chelsea Hotel; ze waren ook onderling verschillend. De een donker en spannend als de nacht, de ander licht en fris als de ochtend. In de lichte kamer draaide het vooral om constructieve elementen. Een bed van spiralen met een gevlochten dek erop en een fauteuil van opgevulde binnenvering maar ook een kroonluchter van tientallen plastic klerhangertjes. De andere kamer was verleidelijker en warmer van aard met daarin de meer zachte elementen. Een grove kroonluchter gebreed met bezemstelen van repen roze lakens na een bruiloft op straat gevonden. En een stoel gestoffeerd met bubbelig gebloemde en doorgestikte matrashoezen.' Door de subtiele toepassing van gebruikte materialen kregen de twee hotelkamers grote allure. Het verweerde New Yorkse publiek werd verrast door de kwaliteit van het werk en bezochten massaal het Chelsea Hotel. De waardering kwam ook tot uitdrukking in de vele publicaties zoals in de New York Times en Washington Post.

Met dank aan: DSM en de Nederlandse Cultureel Attaché in New York.

Two bedrooms, two worlds, light and dark, day and night. Rooms 323 and 325 in the famous Chelsea Hotel, 222 West 23rd Street NY, are empty at the arrival of the group of graduates of Design Academy Eindhoven; seven young designers accompanied by their teacher Kees Finterman. Within ten days, these rooms must be furnished and presented as Design Academy Eindhoven's business card during the International Contemporary Furniture Fair. There's one major condition though: the designers can only use materials found locally.

This is Improvisare, a project conceived by Lidewij Edelkoort and previously carried out by graduates of the academy in Milan (2002) and Tokyo (2003). While the settings of these exhibitions - an urban villa and an architecture gallery - offered the designers more scope to make a statement, this time round the site was charged with historical meaning. Journalist Henk Hofland has hailed the Chelsea Hotel as a centre of freedom and peace; singer/songwriter Leonard Cohen sees it as a building breathing melancholy and lost romance. Writers and pop stars, artists and eccentrics have stayed in the Chelsea, sometimes for only a few days, sometimes for years. As they come and go, they all the hotel's mythical reputation as a sanctuary for the unconventional and unprejudiced. 'After hearing all these tales about the Chelsea, it was a major thrill to be able to work in the hotel', says Joris Laarman, one of the seven designers along with Mark van der Gronden, Cynthia Hathaway, Christine Meindertsma, Neeltje

subtiele allure in het Chelsea Hotel a subtle touch of class in Chelsea Hotel

ten Westenend, Marc van de Sande and Reineke Otten.

The designers themselves found lodgings in an apartment in the Meat Packing District, currently the hottest district in the city, and spent a lot of time cycling all over the city. 'We rented those bikes the moment we arrived. Cycling in the city is a pretty hairy experience, but it's the best way to see the place. And we really had to go out hunting for materials too', says Laarman.

That hunt turned out to be more complicated than expected. 'New York may look a mess, but it's an organized mess. There are hardly any surplus stores, second-hand stuff is expensive and there's not much out in the streets. Except mattresses. That's what we noticed straightaway. They're lying about everywhere, as if everyone is constantly moving house. And that's how we hit upon the idea to use these mattresses, their shapes and characteristics, as our point of departure. So we basically reversed the design process. We didn't think about what we wanted to make but what we wanted to make it with. Once we'd got hold of the mattresses and some cheap coat hangers and broomsticks from the 99 Cents Store we set to work. To use them as building blocks, we had to strip them down first. Then we considered what kind of new things we could create with them to fit out the two hotel rooms. It didn't need to be anything extravagant. Basically, a bed, a lamp and a chair was enough. As long as it contrasted with the sober contemporary design that was presented during ICFF in the rest of the Chelsea Hotel,' says one of the designs.

But the Improvisare rooms not only contrasted with the rest of the Chelsea Hotel; there were also strong contrasts between the rooms themselves. One room was as dark and intriguing as the night, the other as light and fresh as the morning. In the light room, constructive elements played a pivotal role: a bed consisting of bed springs with a plaited coverlet on it and a stuffed innerspring armchair, but also a chandelier made of dozens of plastic coat hangers. The other room was more seductive and warmer, featuring softer elements. A rudimentary chandelier knitted together with broomsticks and pink sheets found on the street after a wedding. And a chair upholstered with corny, floral patterned stitched mattress covers.' Thanks to the subtle application of used materials, the two hotel rooms took on a touch of class. The spoiled New York public was surprised by the quality of the work and flocked to the Chelsea Hotel in droves. This enthusiasm was also expressed in appreciative reviews in many publications such as the New York Times and the Washington Post.

With thanks to: DSM and the Netherlands Cultural Attaché in New York.

Om drie AAA's staat Bergen op Zoom bekend. Het witte, zite en roods goud: Asperges, Ansjovis en Aardbeien. Vijf eeuwen lang kwam daar nog een vierde A bij, die van Aardewerk. Karakteristiek roodbruin van kleur en in massa vervaardigd gebruiksaardewerk van leem en turf uit de Schelde. Maar met de opkomst van het metaalkeukengoed gaat dit ambachtsproduct begin 19e eeuw verloren. Tot nu dan, omdat Bas Warmoeskerken het nieuw leven inblaast met behulp van moderne techniek. Hij bakt een

ouderwetse 'grape' voor het blancheren van asperges en een bakpan voor het 'ajeuften' van ansjovis. Een kom voor het konfijten van aardbeien en een schotel en papkom om uit te eten.

Characteristic, reddish brown, mass-produced pottery from Bergen op Zoom, made of baked loam and peat from the river Schelde. Ousted by metal kitchen ware, but reinstated through modern techniques.

bas Warmoeskerken
e-mail: warmoeskerken@planet.nl.com

asperges ansjovis aardbeien en aardewerk
gemaakt voor de hand gesmeetsels

man and living
koopwiel - dachau - rijkel

Het Nederlandse landschap met zijn koeien, paarden, schapen en platte horizon als inspiratiebron voor een huiselijk landschap vol stoelen in verschillende hoogten; van barkruk tot laag zijje. Afwisselend met zo'n typisch gebogen koeienrug. Om wijdbeens op te zitten of in amazonezit. En met

een harige huid van vilt dat zijn stevigheid ontleend aan epoxybalden en een interne kern van fiberglas.

Dotted with cows, horses and sheep, the Dutch landscape and its flat horizon are an inspirational source for a homey landscape of chairs.

Een meubel dat in serie kan worden gemaakt, maar toch enig in zijn soort is. Een massaproduct dat op onderdelen uit uniek materiaal bestaat. Uniek zijn bijvoorbeeld stoffen die uit de collectie gaan. Het laatste stukje op de rol is onbruikbaar voor de industrie. Toch bezitten deze stoffen

nog hun kwaliteit. Door coupons ervan zwart te verven en aan elkaar te naaien ontstaat een unieke stoffering. Verschillend van lengte en van dessin kan je er dezelfde meubels eindeloos gevarieerd mee bekleden. Voeg daar bij een stukje originele stof verwerkt in de poot van ieder meubel met daar

op de datum en plaats van aankoop, en iedere stoel of bank heeft een verleden en een eigen identiteit.

Every chair or couch has a past and an identity of its own.

uit
Budde
e-mail: u.budde@persgroep.nl

gestoffeerd schommelen

man and living
Historische, Nieuw-Hollandse
Interieur, Park, Dierpark, ...

Minuscule houten en gebogen verstaak
paar een product, paar een bank.
Maar geen bank zoals alle anderen.
Gestoffeerd schommelen geen bank
op gebogen poten. Een bank die
daardoor eigenlijk een stoel is.

wordt, maar om comfort niet verliest.
Zittend in de zachte kussens van een
bank, licht wegend.

**Comfortably leaning back
in the soft cushions of a
couch, rocking gently.**

RENAULT

De afdelingen Man & Mobility, Well Being, Leisure en het Atelier deden in het najaar van 2003 in opdracht van Renault Parijs onderzoek naar het interieur van de auto. Een selectie van studenten kreeg de gelegenheid om hun eindresultaten te presenteren aan de Directeur Design van Renault, Patrick Lequemont. Hij was onder de indruk van de innovatieve projecten en sprak lovend over de kwaliteit van de presentaties van deze studenten. Dit succesvolle project werd ondersteund in het White Ladies Programm door middel van lezingen van onder andere oud-studenten werkzaam in de automotive industry, films, presentaties etc.

In the fall of 2003, the departments Man & Mobility, Well Being, Leisure and the Atelier were commissioned by Renault Paris to carry out research into the interior of a Renault car. A selection of students was given the opportunity to present the final results of the research to Patrick Lequemont, Renault's Design Director. Lequemont was impressed by the innovative power of the projects and praised the high quality presentations of the students involved. This successful project was supported within the context of the White Ladies Programm by papers given by various people including Design Academy Eindhoven graduates employed in the automotive industry, films, presentations etc.

ontwerpers witte auto:
Irene Propger, Theobora Anagnostidou, Jan Peermans,
Frank van den Broek, Mieke Meijer, Maarten Huiswoud,
Lenny van Hisswaick, Nils van de Ven, Nadine Blok

WORKSHOP TPG/TNT

The annual TPG/TNT convention is customarily attended by more than 200 senior managers from 52 countries. This year, the convention was organized in the Kurhaus Scheveningen and attended by the senior managers as well as 42 students and 6 teachers from Design Academy Eindhoven. Together they participated in a workshop entitled Moving TPG. Initiator of this workshop was Mathieu Lorje, director TPG Brand Policies. He invited Design Academy Eindhoven to develop a workshop to support the motto.

TPG/TNT is als concern actief in 52 landen. Jaarlijks komen 200 senior managers uit alle delen van de wereld bij elkaar voor een annual managers conference. Dit jaar werd onder het motto 'Moving TPG' een tweedaagse workshop georganiseerd in het Kurhaus in Scheveningen. Initiator van de workshop was Mathieu Lorje, directeur merkenbeleid bij TPG. Hij nodigde Design Academy Eindhoven uit een workshop te ontwikkelen die het motto moest ondersteunen. In samenspraak met TPG/TNT werd besloten dat naast de managers ook 42 studenten van de academie zouden deelnemen aan de workshop en dat deze begeleid zou worden door 6 docenten.

Tijdens de workshop werden teams samengesteld uit managers en studenten. De teams verdeelden zich vervolgens over drie thema's: cars, gifts and lobbys. Dick van Hoff en Miriam van der Lubbe ondersteunden hen in het denken over het meer dan 30.000 stuks tellende wagenpark van TPG. Damian O'Sullivan en Nannet van der Kleijn hielpen bij het uitwerken van speciale (relatie)geschenken en Bart Guldemond en Joost Grootens dachten mee over het vormgeven van lobby's, het gezicht naar de consument van ieder bedrijf. De managers kwamen enkele keren per dag in groepjes van tien langs om de studenten te briefen. De opdracht: zoek en vind fantasievolle en creatieve vormen voor ons autopark, onze entrees en onze geschenken. Niet voor morgen maar juist gericht op de toekomst (vijf à tien jaar).

'Het uitgangspunt was een managementvisie die TPG's rol in de markt in de niet zo nabije toekomst samenvat', aldus Lorje. 'Daarbij draait alles om meer bezorgen, delivering more. Woorden als ambitie, verantwoordelijkheid, concurrerend zijn, optimisme, zelfverzekerdheid en trots spelen een hoofdrol.'

'De samenwerking met de studenten werd door iedereen als fantastisch en fris ervaren. Vaak verzandt het denken over de toekomst in theorie', aldus Lorje. 'Dat was nu zeker niet het geval. Gekoppeld aan design werden ideeën heel snel concreet en tastbaar. Door aan het eind alle plannen samen te brengen in een expositie kon iedereen zien wat er leeft. Tot concrete producten of ontwerpen heeft het nog niet geleid', aldus Lorje. 'Maar zover ik begrepen heb zijn er wel contacten gelegd tussen TPG en bepaalde afdelingen binnen Design Academy Eindhoven.'

For the duration of the workshop, managers and students were split up in teams. The teams took it upon them to develop the themes cars, gifts and lobbies. Dick van Hoff and Miriam van der Lubbe participated in the brainstorming sessions about the more than 30,000 vehicles in TPG's fleet. Damian O'Sullivan and Nannet van der Kleijn assisted in the development of unique (business) gifts and Bart Guldemond and Joost Grootens thought along with the team members in their efforts to design lobbies, which after all are the companies' business cards to the customers.

Groups of ten managers visited the teams a couple of times a day to brief the students about their mandate: search and find imaginative and creative shapes for our fleet of vehicles, our lobbies and our gifts. Not for tomorrow, but for the future. 'The point of departure was a management vision incorporating TPG's market position in the more distant future', says Lorje. 'The key objective in this management vision is delivering more, underpinned with the key words ambition, responsibility, competitiveness, optimism, self-confidence, pride and entrepreneurial excellence.'

'The cooperation with the students was unanimously experienced as a wonderful and refreshing event. Brainstorming about future developments often gets bogged down in theoretical arguments', says Lorje. 'But that certainly didn't happen this time. Linked to design, ideas became rapidly concrete and tangible. And the exhibition of all the designs at the end of the seminar made the visitors realize what's really going on in our world.' 'The workshop hasn't resulted in concrete products or designs yet, says Lorje. 'But if I'm informed correctly, there have been talks between TPG and certain departments in Design Academy Eindhoven.'

Decoratieve plafonds en wanden.
Dankzij de opkomst van prefab beton
zijn ze zagenoeg uit onze alledaagse
leefwereld verdwenen. Nieuwe mo-
derne huizen zijn kaal en strak. Wie
per se wil kan achteraf wel decoratieve
elementen opslakken, maar deze zijn

altijd nep en maken nooit onlosmake-
lijk deel uit van de eigenlijke structuur.
Sunken integreert decoratieve ele-
menten in prefab beton. Al bij het
gieten van de plafond- en muurplaten
worden decoratieve elementen uit-
gespaard waardoor ze verzonken in

het beton komen liggen. Een schouw
of een plafondlijn, een guirlande of
een uitsparing rond een lichtpunt,
alles is mogelijk. En doordat de deco-
raties verzonken zijn kunnen de pla-
ten even makkelijk gestapeld en ver-
voerd worden als voorheen.

**Sunken is a solution for
the integration of decora-
tive elements in ready-mix
concrete.**

Een mooi collier, een schitterende
armband, een briljante broche.
Draag ze op het lichaam en je voelt
je mooier. Een sieraad pronooiert
de persoonlijkheid. Waarin deze
verfraaiing beperken tot het draag-
bare. Een modern interieur verdient
ook schoonheid. Een tafel een col-
lier, een chaise longue een ketting,
een plafond een schitterende tros
kristal. Saskia van Damme ontwierp
drie Home Jewels van Swarovski-
kristal. Barok van vorm en op de
schaal van een woonkamer, steervol
contrasterend met strak en hedert-
dags meubilair.

**A modern interior deserv-
es the beauty of Home
Jewels. A table merits a
rivière, a chaise longue a
necklace, a ceiling a glit-
tering crystal bunch.**

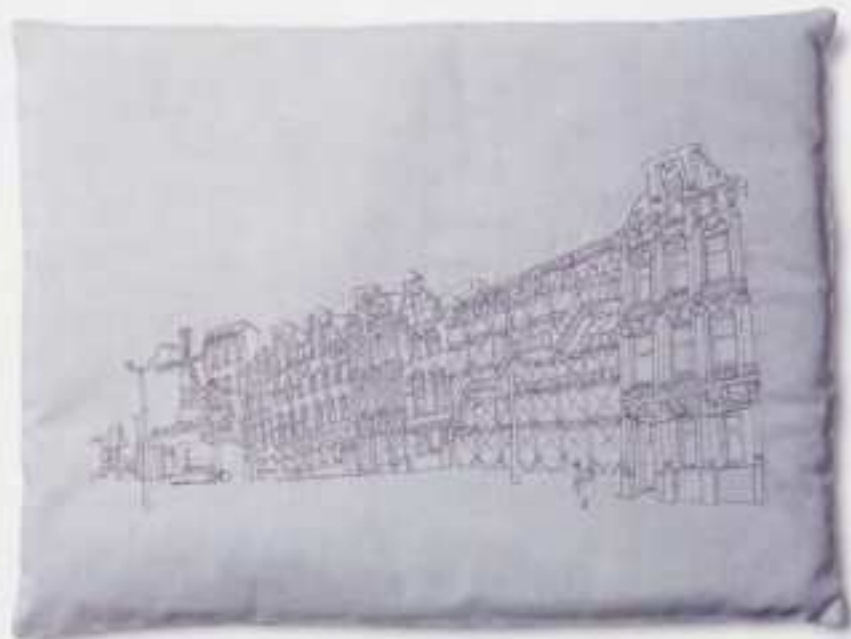
Amsterdam-Parijs vergt over een paar jaar niet langer dan drie uur reizen dankzij de HSL. Vervoer en informatie gaan almaar sneller, waardoor de wereld almaar kleiner en gelijkvormiger wordt. Historie en geografie zijn nauwelijks meer van belang. Is er nog plaats voor het lokale en oorspronkelijke? Voor de HSL zijn ruim zeventien landen, woonhuizen, kassen en molens opgekocht. Deze zichtbare geschiedenis is omgeploegd en verdwenen om plaats te maken voor het supersnelle spoor. Om deze geschiedenis te herdenken en bewaren voor de toekomst haalt Mo-nu-ment/HSL vijf verdwenen bouwwerken terug. Geplaatst op een sokkel bij de stations van Amsterdam (een oud Shell tankstation), Schiphol (een houten bosmolen), Leiden (een kleine dijk-woning), Rotterdam (een zeventiende-eeuwse kaasboerderij) en Breda (het clubhuis van voetbalvereniging Xerxes) bieden zij een moment van reflectie en besef van wat ooit was. Dit in scherp contrast met hun sterk verstedelijkte omgeving.

Is there still room for local and historic landmarks? Five long-gone buildings saved from oblivion by Mo-nu-ment/HSL, to reflect on what once was and is no more.

De moderne toerist kan op een dag meerdere steden en zelfs landen aandoen. De indrukken die hij zo opdoet kunnen niet anders dan van vluchtige aard zijn. Bovendien smelten ze samen met de gedachten aan de eindbestemming. Wie zich een reis wil herinneren moet nu nog kiezen: souvenirs beperken zich tot een plek. Maar het reizen op zich is ook een ervaring. Daarvan zijn echter weinig souvenirs te vinden. Daarom bedacht Elles Middeljans trajectsouvenirs die juist de reis en de vele indrukken onderweg vastleggen. Een tafelkleed, servetten en antimakassartjes geborduurd met meer en minder gedetailleerde indrukken van Rotterdam en Parijs, souvenirs voor onderweg, iets tastbaars dat in de herinnering twee bestemmingen als een lint met elkaar verbindt.

Souvenirs that help to remember the journey instead of the destination.

Wie vormen het gezicht van het Franse kustplaatsje Yport? De kok van het plaatselijk restaurant en de kapster, het mesje van de bakker en de slager, de man van het souvenirwinkelje en zijn vrouw. A Votre Service bestaat uit zes mensen die het servicoeteam vormen voor het toerisme in het vissersdorpje. Neeltje ten Westenend ontwierp een collectie schorten voor deze middenstanders.

De schorten zijn een combinatie van bedrijfskleding en klederdracht, van functionaliteit en identiteit. Als verwijzing naar de lokale traditie zijn in deze kleding visnetten verwerkt. 'Ik wilde vanuit het standpunt van de inwoners van Yport ontwerpen en niet vanuit dat van een toerist'. Ik vind het belangrijk dat het niet alleen over het uiteindelijke product gaat maar

ook over de manier hoe een project tot stand komt.' Het werk bestaat uit foto's van het servicoeteam, de schorten en een video van het weekend waarin ze worden geportretteerd in het kustbeeld. Zij houden het dorp levend en dat dragen ze met opgeheven hoofd uit. Hoe donker de wolken zich ook mogen samenpakken boven de kliffen van Yport.

'I wanted the viewpoint of the inhabitants of Yport to be my design principle, not the viewpoint of the tourists. It's important to me that design shouldn't only involve the end product but also the process leading to the realization of the end product.'

Yport is een dorpje in het noordwesten van Frankrijk. Net als andere dorpjes aan de Normandische kust kampt het met problemen; de visserij is nagenoeg verdwenen, het toerisme groeit niet en inwoners vertrekken. Opvallend is dat Yport vooral als uitvalsbasis wordt gebruikt, het is letterlijk een slaapstad geworden. Dit hoeft echter geen negatieve kwalificatie te zijn. Want door een verdichting van slaapplekken te creëren wordt Yport een interessante plek voor het toerisme. Yport krijgt tien nieuwe manieren van slapen: er wordt een parkeerplaats voor campers aangelegd op de klif, een kopie van het verloren hotel van Yport wordt herbouwd, je kunt overnachten in een bunker of een bootje op zee, etc. De meeste slaapplekken zijn gestueerd in het kustbeeld. Deze verblijfsplaatsen zullen nieuwe toeristen naar Yport trekken, waardoor het de perfecte slaapplek wordt voor een weekje Normandië.

Nowadays the village of Yport in Normandy is mostly used as a base of operations. It has literally become a dormitory town, a fact which opens up new opportunities for tourism.

Niets zo machtig als het getijde van de zee. Het verschil tussen hoog en laag water kan enorm zijn, bij springtij soms wel oplopend tot een meter of regen. Geïnspireerd door dit natuurlijk komen en gaan van de golven, bedacht Jan Willem Kessener zijn getijdenhuisje in de branding voor de rotsen van het Normandische kustplaatsje Yport. Het onderkomen bevindt zich hoog gelegen in een bouwwerk dat veel weg heeft van het oude casino van Yport. Deze toren

staat op het strand, bij eb op zand, bij vloed omgeven door de golven. Als een pendant van een landbootje. Wie er tijdens laagtij intrekt zal moeten wachten tot het tij weer keert. Tenminste twaalf uur contemplatief vakantieviëren in een sobere cel. Als een zelfverkozen gevangenschap of retraite op een eenzaam eiland drijvend in het water. Een ingetogenere vorm van toerisme is nauwelijks denkbaar, maar dat past juist bij de tijdloze rust en vergane glorie van Yport.

A holiday of at least twelve contemplative hours in an austere cell. Like a self-imposed incarceration or retreat on a secluded island floating on the water.

A flower curtain of blue lobellias rippling down from the balcony.

Weinig ruimte veel groen. Bovenwoningen met minimale balkons die toch een groene aanblik willen bieden. Geen probleem. Als het aan Iris Hiddink ligt bieden tuincentra straks Lobelia's per strekkende me-

ter. Lange geperforeerde matten vulde zij met extra vruchtbaar kokos-substraat en volop bloemenzaad. Je hangt het over de reling en geeft het af en toe wat water totdat de lobelia's zich als een blauw bloemen-

gordijn uitrollen. Ook geschikt voor andere kleine zomerbloeiers en hergebruik. Het kokossubstraat blijft zeker vijf jaar voedzaam. Alleen het jaarlijkse inbrengen van het bloemenzaad kost wat moeite.

Plante balkons worden vaak niet optimaal gebruikt. Er staan hooguit wat planten en af en toe een stoel. Terwijl flatbewoners langouven juist graag meer gebruik van hun balkon te willen maken. Daarom ontwikkelde Reinder Bakker samen met twaalf flatbewoners een aantal functionele balkonrichtingen. Een opbergbalkon dat meteen de inruik wegneemt, een aquarumbalkon voor een stiliefhebber en buitenbadbalkon voor hete zomerdagen. Een balkon werkte hij uit: het kookerbalkon gemaakt voor twee kookgekkies. Over een lengte van tien meter hangen acht verschillende modules in gepoedercoat aluminium aan de reling. Vanaf links beginnend kan het kookproces systematisch doortlopen worden, van een bak voor de kruidenknijver, via het vaatwastafel en de barbecue naar een blad voor drankjes, een saladebar, een tafeltje en een spoelbak.

The balcony kitchen is designed for two cook fanatics: eight different modules in powder-coated aluminium attached to a ten-metre-long rail to do the trick.

studio: www.reinderbakker.nl

Mattheus van't Hof, Frans van't Hof, Steven van't Hof & Simon Oudejans

fotografie: Stepan Alex, assisted by Brigitte Steiner, Sophie Lichstein, Eindhoven

Een product dat sterft, zoals wij. Een ding dat gemaakt wordt, gebruikt en vervolgens weer verdwijnt. Een product dat ons bewust maakt van de eindigheid der dingen. Nothing lasts forever. Vanitas is een serie vazen in de vorm van een kruis. Gemaakt van treeplaat, een mengeling van houtsnippers en hars, is het net als plastic makkelijk in vorm te kneden of persen. Maar het materiaal is 100 % natuurlijk en in contact met water ontbindt het zich weer tot houtsnippers. Iedere vaas leeft en sterft daardoor met de bloem die erin staat, door het water dat binnen drie weken zijn werk doet. Zijn vaas en bloem dood, leg ze dan buiten om de cyclus te vervolmaken, ze weer deel te laten worden van de natuur.

Slowly disintegrated by the water it contains, the vase lives and dies together with the flowers in it.

Een natuurlijke biotoop voor binnen. Een systeem van planten dat onderling verbonden is en als een organische structuur lijkt te groeien. Om zo de mens te omringen en deze weer het gevoel te geven deel uit te maken van de natuur. De biotoop is een systeem van Y-vormige holle elementen, op termijn voorzien van irrigatie, die ieder een plant bevatten. Als een zich herkende fractaal laat het systeem zich uitbouwen tot een wand van vertakelingen met groene oasen er tussen, soms staand, soms hangend. Voor in huis of in semi-openbare ruimtes waar nog altijd een schijnend gebrek heerst aan heilzaam groen.

An interconnected system of plants, growing lushly like an organic structure. Designed to surround people and make them feel at one with nature.

Een vaas die transformeert met het verstrijken der jaren. Een vaas ook van zacht materiaal, siliconen rubber. Een vaas die tegelijk rechtopstaande hofe container is, maar zich ook laat vormen door het gewicht van de bloemen die erin staan en het water dat ze voedt. Een vaas die bevrijd is van de gebruikelijke hardheid en toch functioneert. Een vaas die een beoefte leeft en daarmee de grenzen van zijn wezen zachtjes doorbreekt.

A soft rubber vase that is formed by the water and the flowers that are standing in it.

Passend bij de habitat-generatie, bij het modegevoelige interieur dat per seizoen wisselt van sfeer. Zes uiteenlopende series stickers die dienst doen als een nieuwe vorm van tijdelijke vitrage of interieurdecoratie.

Plakkend op ramen of muizen, meubels of verlichting geven ze het binnenhuis in een handomdraai een ander aanzien. In onschuldig blauw of stijlvol kant, romantisch van aard of juist koninklijk gebloemd, in abstracte ritippen of als bloemen van hout.

Stuck on to windowpanes or walls, furniture or lighting, the stickers lend a different look to the interior in less than no time.

Een witte wand van papier, een zachte scheiding in een ruimte, als rugdekking of voor een beetje extra privacy. Gevouwen als een wasier, makkelijk te verplaatsen, decoratief. Met een kleine ingreep van twee naar drie dimensies te tilen. Door op de vouw organische patronen uit te snijden. En deze op tenminste twee punten te laten rusten in de uitsparing, waardoor ze als het ware uit de wand lijken te groeien.

A white wall of paper, a soft space partition, folded and cut out into a three-dimensional decorative object.

Natuur in de stad, zon en schaduw. Stedelingen zijn nauwelijks meer gewend aan de natuur maar genieten er wel van, zelfs al is deze kunstmatig. Graag halen ze de natuur in huis, of in ieder geval de suggestie van iets natuurlijk, zoals de schaduw van een boomtak. Sunny is een gordijn waarin zo'n schaduw verwerkt is. Alleen zichtbaar als er daglicht achter schuilt. En als de zon erop schijnt strekt de schaduw zich zelfs uit over de vloer. Zodat je zelfs op de vijfde etage nog tussen de boomtoppen waant.

Sunny is a curtain in which the shadow of a branch is incorporated. Only visible when lit by daylight, the shadow stretches far across the floor when the sun shines.

Gefascineerd door systemen en veranderende vormen ontstond Form-matic. Een studie naar objecten die in vorm en functie op elkaar lijken, levert kennis en inzicht in product-groepen, met soms onverwachte aanknopingspunten voor nieuwe producten. Zeker zodra er ook in drie dimensies gewerkt wordt. Uitgaande van een (archetypische) schaar onderzocht Verheijen diverse vergelijkbare vormen. Ze kwam tot een reeks visueel en functioneel verwante objecten. Van een spaghetti-meter (een ring van staal waarin genoeg spaghetti voor 1 persoon past) via een opener en een dottenkraker, tot een schaar voor harde materialen, een gewone huishoud-schaar en een puntige tang.

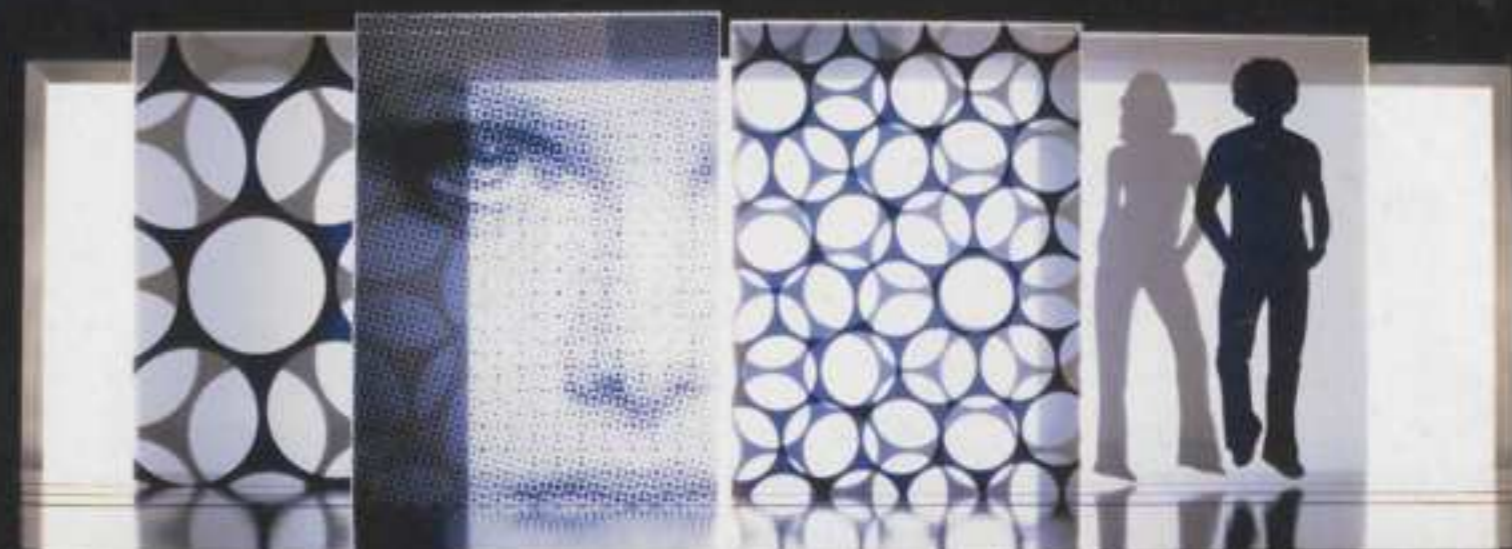
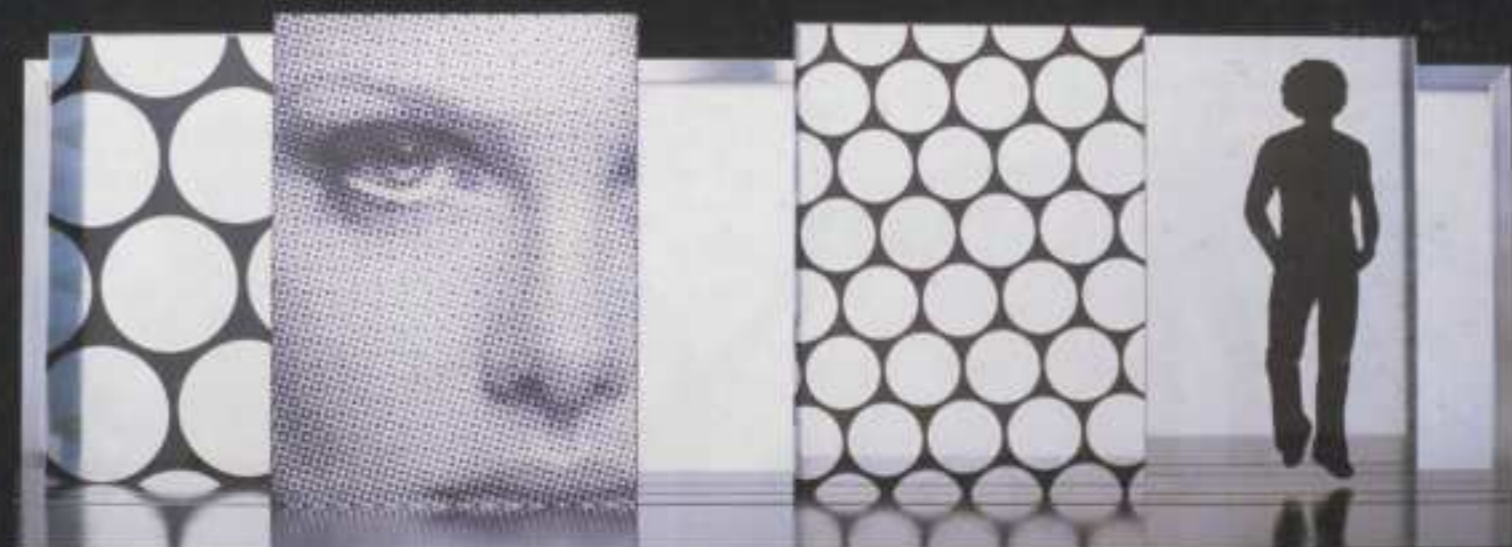
A comparative study of the form and function of similar objects leads to more knowledge, a better understanding of product groups and surprising ideas for new products.

Schuivende panelen en bewegende silhouetten. Een beeld dat zich op meerdere manieren laat lezen; soms abstract dan weer figuuratief, afhankelijk van de lichtval of de stand van twee schermen ten opzichte van elkaar. Zonwerende folies bedrukt met uiteenlopende dessins om de ervaring van ruimte in openbare gele-

gheden als vliegvelden, stations en grote zalen te intensiveren. Afhankelijk van het licht vallen soms niet meer dan een, soms meerdere lagen tegelijk waar te nemen, waardoor het totaalbeeld voortdurend verandert. En door de spiegelende werking van de folie wordt de beschouwer zelf deel van het beeld.

Sliding panels and moving silhouettes create a multi-interpretable image, which may be abstract or figurative depending on the incidence of light or the interpretation between two screens.

Prix du Créateur de l'Année du Meuble de Paris presented by the French Secretary of Culture.

Hella Jongerius, kreeg op 9 januari de **Prix du Créateur de l'Année du Salon du Meuble de Paris** uit handen van de Franse minister van Cultuur. De prijs werd eerder onder andere uitgereikt aan: Philippe Starck, Jean Nouvel, Garouste & Bonetti, Marc Newson, Christophe Pillet, Ron Arad, Ross Lovegrove, Alberto Meda, les Radi Designers, Maarten Van Severen en Ronan & Erwan Bouroullec.

Manon Navarro, the international 'Sobany Sapphire Glass Design Competition' award for the best cocktail glass of the world

Manon Navarro, oudstudeerde van Man and Leisure, heeft de internationale hoofdprijs gewonnen in de wereldwijde **Bombay Sapphire Glass Design Competition** met haar cocktail glas 'Sapphires & Pearls'.

A prize presented by Traveller Magazine for designing the hotel SOHO House in New York City

Ilse Crawford, hoofddocent Man & Wellbeing, won een prijs van **Traveller Magazine** voor de vormgeving van het hotel SOHO House in New York city.

De jaarlijkse **Wilky Wortel prijs** voor het meest inventieve ontwerp is dit keer aan drie studenten uitgereikt, zij zijn: **Tristan Frencken** (Mobility), **Wouter Biegelhaar** (Mobility) en **Joel Fransen Daalmeijer** (Atelier).

Appointed Designer des Jahres der Wohnzeitschrift Architektur & Wohnen, received an ELLE Award for his Wallcoverings for Marburg and another ELLE Award for his Textiles for SAHCO

Ulf Moritz, hoofddocent Man and Identity, ontving in 2003 maar liefst drie prijzen. Hij werd benoemd tot **Designer des Jahres der Wohnzeitschrift Architektur & Wohnen** (D), ontving de **ELLE Award** voor zijn Wallcoverings for Marburg en nog een **ELLE Award** voor zijn Textiles for SAHCO.

Tristan Frencken van de afdeling Man and Mobility heeft met zijn afstudeerproject 'rolstoelhelp' de **Melkwegprijs 2004** gewonnen.

The IF Award for Product Design for his design 'Cuby' for Philips, presented by the International Forum Design in Hannover, Germany

Oscar E. Pena, hoofddocent Man and Activity, won dit jaar de **IF Award**, een prestigieuze erkenning voor internationale designers en producenten van het International Forum Design in Hannover in Duitsland. Hij kreeg de zilveren IF Award in de categorie Product Design voor zijn voor Philips gemaakte metalen 'Cuby' ketel HD 4603, een zachte afgeronde vierkante ketel bedoeld voor mensen die hun individualisme willen uitdragen en tegelijkertijd een attractief product van hoge kwaliteit willen bezitten.

Grand Seigneur 2003, an acclaimed fashion award presented by the Minister of Education during the FashionUnited Event in Amsterdam

Lidewij Edelkoort, directeur van Design Academy Eindhoven, heeft de **Grand Seigneur 2003** in de wacht gesleept. De prestigieuze modeprijs werd uitgereikt door Staatssecretaris van OC&W Medy van der Laan. De prijsuitreiking vormde de afsluiting van het druk bezochte FashionUnited Event in Amsterdam, een nieuw mode-evenement met als core business: samenwerken in de modebranche.

Awards of typographic excellence, presented by the Type Directors club, USA and awards at the B3rd Annual Awards van de Art Directors Club in New York

Edwin Vollebergh en **Petra Janssen**, docenten Man and Communication hebben afgelopen jaar meerdere prijzen gewonnen: bij de **Type Directors club** van de **USA Awards of typographic excellence** voor het ontwerp van een poster voor het jaar van de geit en voor de serie omslagen van het tijdschrift 'HELLO YOU' gemaakt voor uitgeverij Malmberg. Verder wonnen twee van hun affiches, die voor het jaar van de geit en die voor het jaar van de aap, awards bij de **B3rd Annual Awards van de Art Directors Club** in New York.

For his design for 'Paul Celan, Gathered Poems' two prizes: in the Netherlands for the Best Designed Book, in Germany a silver medal for the Best Designed Book of the World

Chris Vermaas, docent Man and Communication, dit jaar twee prijzen in de wacht gesleept. De eerste was een prijs voor het **best verzorgde boek** voor 'Paul Celan, Verzameld gedichten', verschenen bij Uitgeverij J.M. Meulenhoff in Amsterdam. De tweede prijs won hij in Duitsland voor hetzelfde boek: de **zilveren medaille voor het best verzorgde boek** van de wereld.

Stef Bakker, the Dutch Award for Corporate Identity 2003 for his design for restaurant Mamouche, Amsterdam, in cooperation with advertisingagency Staat

Stef Bakker, docent aan de afdeling Man and Well Being, heeft i.s.m. reclameburo Staat de **Nederlandse Huisstijlprijs 2003** gewonnen voor de inrichting en vormgeving van Frans-Marokkaans restaurant Mamouche in Amsterdam.

De **René Smeetsprijs** is dit jaar gewonnen door **Rogier Klomp** van de afdeling Man and Communication. Hij won de prijs met zijn animatie-film 'The Goatman Act'.

Best Dot Award for Product Design 2003 for his design 'Crosslight by Dark'

Jan Melis, docent Man and Leisure en werkend voor MNO, Rotterdam ontving voor Crosslight by Dark de **Red Dot Award** voor product design 2003.

Luc Schouten: the Dutch qualifying round of the international Concrete Design Competition

Luc Schouten, oudstudent van de afdeling Man and Activity, won de **nationale voorronde van de Concrete Design Competition** en dingt nu mee naar de internationale hoofdprijs.

International Summit Creative Silver Award in the category Interactive Media/CD-ROM Design for his design 'Yahoo! Product Tour'

Lode Coen, docent Man and Communication won dit jaar de **International Summit Creative Silver Award** in de categorie Interactieve Media/CD-ROM Design voor het Yahoo! Product Tour, een interactieve nieuwe media presentatie op cd-rom en online.

HET BEKENDE 'FAQ' STELDE ENKELE PRANGENDE VRAGEN:

Smoke had tot nu toe alleen betrekking op barok-stijl meubelen. Waarom gebruik je nu ook moderne meubelen?

'De verbrande barokke meubelen zijn nu eenmaal het bekendste geworden. Daar ontstaan heel veel interpretaties omheen en daardoor denken sommigen dat Smoke niet bij moderne meubels hoort. Wat mij betreft gaat Smoke dwars door elke tijd, stijl en klasse heen. Het samenwerk bestond zowel uit Ikea-meubilair als uit klassieke stoelen. Met de middelen die Moss nu had kon precies de brede Smoke-familie gemaakt worden die ik altijd al voor ogen had.'

Hoe is het om nu al zo'n belangrijke expositie te hebben?

'Het is wel grappig dat ik door die snelle ontwikkeling in twee werelden tegelijkertijd zit te zitten. Maarten de niet afgestudeerde ziet voornamelijk de gigantische omvang van het hele ontwerpcurriculum en gelooft niet in de hypocriete boodschap van het zogenaamde no-nonsense of engagement in design. Maarten de ontwerper geniet van een dergelijke expositie en de steer die erbij hoort. Met ontwerpers die mooie dingen maken en op een goede manier met hun vak bezig zijn. Of de ene Maarten 'nog naïef' is, of de andere 'reeds afgestompt' weet ik niet...'

Ben je niet bang dat men je straks alleen maar kent van de verbrande meubelen?

'Natuurlijk is het interessant om nieuwe ontwerpen te maken, maar zolang ik daarnaast ook leuke Smoke-opdrachten krijg waar ik achter sta, vervul ik die graag. Die opdrachten krijgen meer aandacht dan de dingen die ik buiten Smoke doe. Dat er daardoor een eenzijdig beeld naar buiten komt, zie ik niet als mijn probleem. Ik blijf gewoon lekker knutselen.'

Maarten Baas studeerde in 2002 af met verbrand meubilair. In 2003 werd zijn serie Smoke gepresenteerd op de Salone del Mobile in Milaan. Sindsdien is Smoke wereldwijd bekend. Stukken werden aangekocht door verschillende musea en verzamelaars. Begin 2004 vroeg Murray Moss, eigenaar van de New Yorkse galerie Moss, om binnen het Smoke concept een solo-expositie in te richten tijdens de ICFF, de designweek van New York.

DE EXPOSITIE 'WHERE THERE'S SMOKE'

Door de hele ruimte van Moss staan 5 podia, met verbrande herkenbare meubelen van de 18e eeuw tot heden. Beginnend bij antieke stukken van voor 1900, op het eerste podium, gaat de chronologische tijdslijn verder via stukken van Gaudí, Rietveld en Eames, naar het derde podium met de Carlton roomdivider van Sottsass. Op het vierde podium staan onder meer Tejo Remy's Chest of Drawers en de Favela chair van de Campana Brothers. Op het laatste podium staat de Leonardo tafel van Castiglioni met een zeer diverse groep stoelen er omheen, waaronder de Zigzagstoel, Mackintosh's Hillhousechair, maar ook een oud rommelmarktstoeltje en de Tripp-Trapp kinderstoel.

MAARTEN BAAS NEW YORK

In 2002, Maarten Baas's graduation project involved burnt furniture. In 2003, his series Smoke was presented at the Salone del Mobile in Milan. Since then, Smoke has won worldwide fame. Many of the pieces were bought by museums and collectors. Early 2004, Murray Moss, owner of the New York art gallery Moss, invited Baas to stage a solo exhibition within the scope of the Smoke concept during the ICFF, the New York Design Week.

THE EXHIBITION 'WHERE THERE'S SMOKE'

In the whole of the Moss gallery, 5 podiums are erected featuring burnt yet recognizable pieces of furniture ranging from the 18th up to this day. The chronological table starts with antique pieces from before the 1900s on the first podium and continues via pieces of Gaudí, Rietveld and Eames to the third podium with Ettore Sottsass's Carlton room divider. The pieces on the fourth podium include Tejo Remy's Chest of Drawers and the Campana Brothers's Favela chair. The last podium features Castiglioni's Leonardo table around which a miscellaneous group of chairs is placed, including the Zigzag chair, Mackintosh's Hillhouse chair, a rickety chair from the flea market and the Tripp-Trapp adjustable highchair.

THE WELL-KNOWN 'FAQ' ASKED BAAS A FEW PRESSING QUESTIONS:

Up to now Smoke only involved baroque pieces of furniture. Why have you started using modern furniture?

'As a matter of fact, the burnt baroque pieces of furniture became so well-known that scores of interpretations flooded the market, which made many people think that Smoke doesn't concern modern furniture. As far as I'm concerned, Smoke breaks through every era, style and class. The graduation project included both Ikea furniture and classic chairs. Moss provided the means to create the broad Smoke family I've always wanted to do.'

What does it feel like to have such an important exhibition so soon?

'It's funny to experience that this fast development seems to have put me in two separate worlds. Maarten the newly graduated student observes the gigantic nonsensicalness of the whole design circus and doesn't believe in the hypocritical message of so-called no-nonsense or engagement in design. Maarten the designer enjoys a large-scale exhibition and the atmosphere around it, with designers creating beautiful things and practising their profession in a good and sincere way. I don't know whether the first Maarten is 'still naïve' or the other one 'already blasé...'

Aren't you afraid that people will remember you as the guy of the burnt pieces of furniture?

'Obviously, it's interesting to make new designs, but I like carrying out nice commissions for Smoke furniture. These commissions attract more attention than the things I do outside the Smoke context. It's not my problem if this leads to the image of a single-track activity. I'll just go on putting things together!'

$r = 1,43 \text{ m}$
 $P = 9,00 \text{ W}$
 $V = 12,27 \text{ m}^3$
 $A = 25,74 \text{ m}^2$

Een lamp die zweeft, als een vuurvlug, als een zeepbel. Fragiel en helder, poëtisch en meekleed. De lamp is op de werf als de hitte die het licht nu oetemeit sijtjeft. Wilt warme licht alligt ee, een natuurkundige waf. Gewingen in een flinterdunne ballon van folie dunner nog dan een bolleharmsakje, maar 1000 keer zo groot zweeft het licht weg, nog slechts op zijn plok gehouden door een snoer van vederlicht teflon waar 220 volt en

2000 kW aan energie door stroomt. Genoeg om een flitje halogeerlamp mee te laten als flitjeer, maar een en konstmatige decoren te stude opgesteld leidend tot een innovatief product en baanbrekende technologie.

A lamp floating up in the air like a firefly, like a soap bubble. Fragile and bright, poetically filling the space.

We leven in een klok-cultuur, opgejaagd door het abstracte begrip tijd. Met alle gevolgen van dien: stress, depressie, slapeloosheid en hartstoomissen. Niet de seizoenen of de opkomst en het ondergaan van de zon bepalen ons dagelijks ritme, maar het onafgebroken tikken van secondewijzers en eindeloos verspringende digitale cijfers. Om tijd weer voelbaar en zichtbaar te maken integreerde Dirk Böttger een lamp en een zandloper. Voor op de keukentafel of aan het plafond. Draai 'm

om en de tijd loopt, laat 'm staan en de tijd lijkt even stil gezet. Voor rust, bezinning of een goed gesprek bij sfeervol transformerend licht. De tijd heeft tenslotte niet ons, maar wij hebben of nemen de tijd.

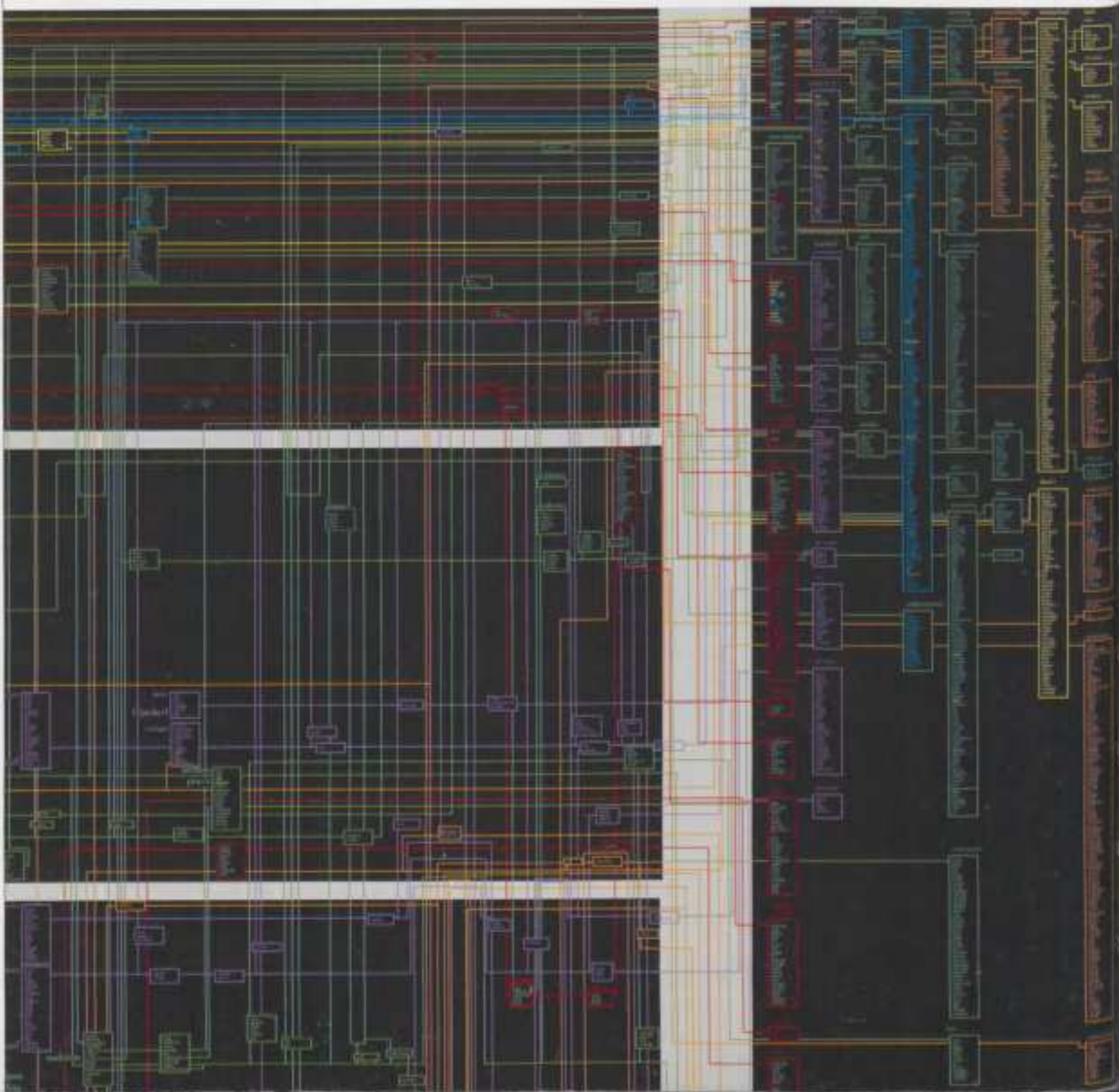
It's not the seasons or the patterns of sunrise and sunset which determine our daily life, but the relentless ticking of second hands and digital readouts.

Een uitgebreid persoonlijk netwerk. Iedereen heeft het, van vrijwel niemand krijg je het te zien. De meeste mensen weten zelf niet eens hoe wijvertakt het is. Zo niet Bram Ossevoort. Minutieus bracht hij zijn Kennissenweb in kaart op het

braukvlak van een nieuwe fase in zijn leven. Al zijn vrienden en familieleden, verenigingsgenoten en kennissen, toevallige ontmoetingen op verre reizen en contacten uit een verder verleden, wiens naam hij zich nog herinnert, verzamelen zich

in een schema. Bij elkaar geven ze inzicht in het menselijk web dat ieder leven richting geeft.

A web of acquaintances that can be drawn for everyone. A human web that gives life direction.

Bij een materiaal dat uitzet als gevolg van warmte komt kracht vrij. De uitzetting kan een kwestie van millimeters zijn, maar de kracht die ermee gemoed is, is enorm. Vergelijk het maar met kromtrekkende spoorrails op warme zomerdagen. Deze lamp maakt dit proces van uitzetting en kracht duidelijk zichtbaar. De warmte is afkomstig van de gloeilamp, de stof die uitzet is olie. Deze olie zit in de cilindrische lampenkap verwerkt en kan maar één kant op. De uitzettende olie drukt op een scharnier en zorgt ervoor dat de lamp in zijn geheel uitschiet en zich van de grond tot wel anderhalve meter daarboven opricht. **A lamp with a lampshade filled with oil, that unfolds and lifts itself when it gets warm.**

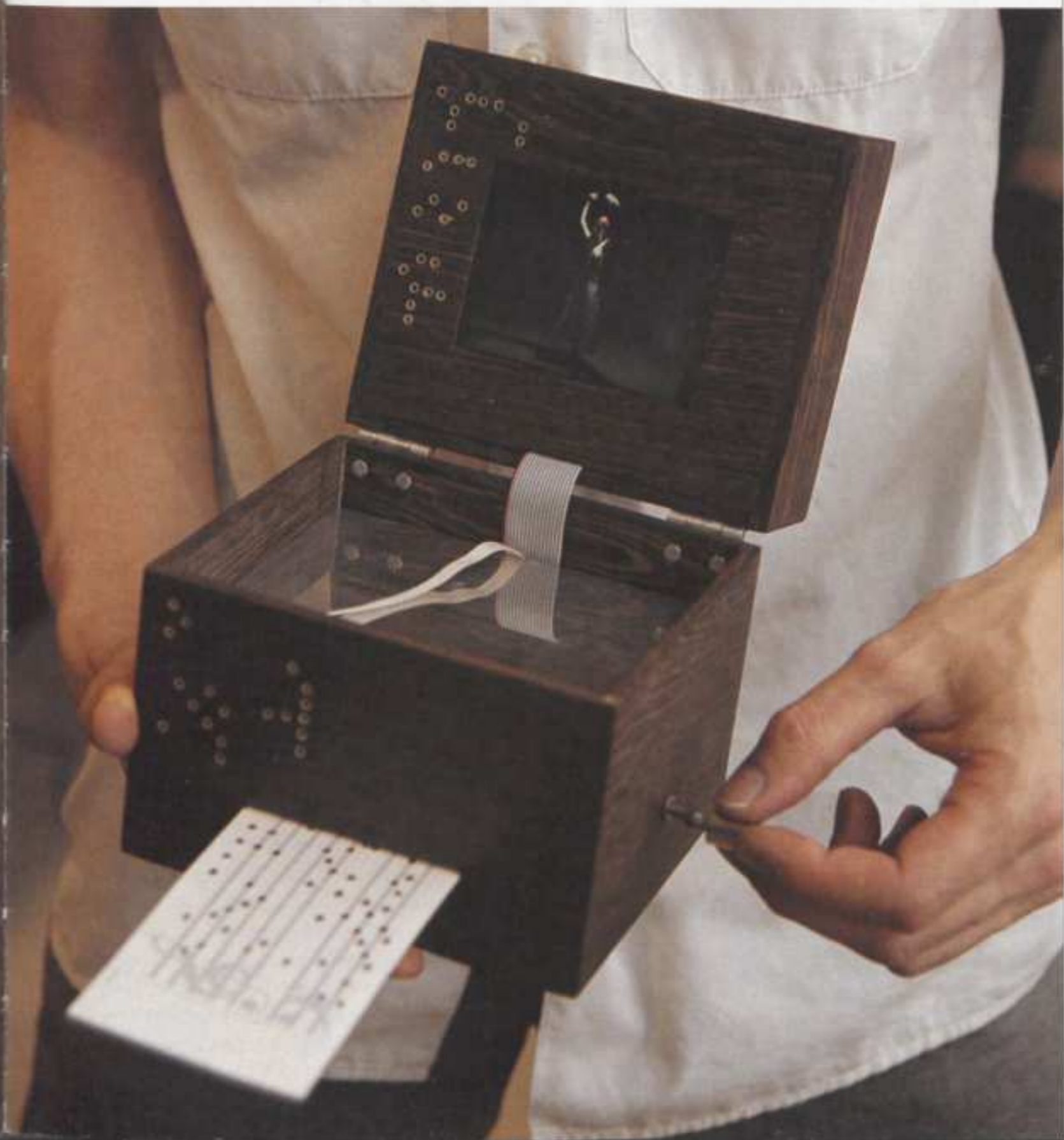
sche kat die bijna levend lijkt. Met vacht en al, gedacht vanuit het dier, reagerend op de mens.

A wooden music box, running on old-fashioned mechanic principles, visualized by a digital ballet dancer on top. The old and the new united in one.

elektronische weergave van de muziek verbeeld door een pirouettes draaiende danseres. Het lijkt haast een animatie, zo precies volgt ze de snelheid van de mechanica. Maar het is een film, helemaal digitaal. Oud en nieuw verenigd. Hetzelfde idee schuilt achter Poekie, de poes. Geen kille robot, maar een elektroni-

doosjes hun melodietje. De puntjes waren de data, zoals in latere ponskaarten de gaten informatie droegen. Eric Klarenbeeks eigentijdse houten speeldoosje draait op dergelijke oude mechanische principes. Met een zelf geperforeerd of voorbespeeld ponskaartje kunnen akkoorden worden opgewekt. Op het doosje zie je de

Een speeldoosje dat moderne techniek verenigd met klassieke mechanica. Als een walkman of mobielte uit een ver verleden. Toch hebben moderne digitale printplaatjes veel gemeen met de oude kaartjes waarop speeldoosjes draaiden. Bedrukt met puntjes die langs een kammetje draaden produceerden deze speel-

Apparaten die beeld en geluid, warmte, verkoeling en licht leveren met een druk op de knop. Ze maken ons minder afhankelijk van de natuur en we zijn er allemaal aan gewend. Pure luxe is het om geen hout meer te hoeven hakken en vuur te maken voor wat warmte. Maar het is ook een verarming. Omdat bijna niemand weet wat er in een cv-ketel en thermostaat allemaal gebeurt. Luiheid en gemakzucht leiden tot vervreemding. Om ons weer bewust te maken van de processen die zich in apparaten voltrekken maakte Martijn van Vliet enkele apparaten die door een kleine menselijke handeling worden aangedreven. Een kruimeldief die zuigt dankzij tandwielen en aandrijfhandel en een lamp met een sfeervolle led die als een oude klok zijn energie haalt uit gewichten, geolgerde tandwielen en een dynamo. **Laziness and indolence lead to alienation. Yet one simple act of the human hand suffices to generate enough energy to light a lamp or Hoover a room.**

Het project Shine of the Times van Design Academy Eindhoven in samenwerking met Swarovski omvatte twee afstudeerrichtingen, Man and Well Being, onder leiding van Ilse Crawford en gedoceerd door Aldo Bakker, en Man and Identity, geleid door Ulf Moritz en gecoördineerd door Annet Haak. Voordat ze aan hun projecten begonnen, besteedden de betrokken studenten veel tijd aan nadenken en praten over het gebruik van kristallen in de hedendaagse samenleving. In het begin voelden veel studenten zich nogal ongemakkelijk bij de uitgesproken glamour van de kristallen. Ilse, die in de periode 2001-2003 heeft meegewerkt aan het project Crystal Palace van Swarovski en daarbij met vooraanstaande industrieel ontwerpers heeft samengewerkt aan het ontwerp van iconoclastische kroonluchters, erkent: 'In tegenstelling tot de modewereld, vindt het grootste deel van de designwereld kristallen te opzichtig. Onze taak was de emoties van het materiaal blootleggen en onze geesten openstellen voor het gebruik van kristal, laten zien dat kristallen kunnen worden verwerkt in alle niveaus van design.' Sterker nog, zo stelt ze: 'Industrieel ontwerp heeft vaak te weinig emotie - het heeft snel de neiging te functioneel te worden. Kristal geeft het ontwerp een zekere magie, het verandert 2D in 3D. Het verheft dingen... Onze missie bij de afstudeerrichting Man and Well Being is in contact te komen met gevoel. Het gaat er niet om hoe dingen eruitzien - het gaat om menselijk zijn en net dat ene ding te vinden in een materiaal of een voorwerp dat mensen kan raken. De studenten keken dan ook vanuit dit standpunt naar de kristallen.' Hetzelfde gold voor de afstudeerrichting Man and Identity, want Ulf legt uit: 'Alle eigenschappen van identiteit zijn in de eerste plaats bijzonder door hun gevoelskenmerken.'

De studenten combineerden de kristallen vaak met eenvoudiger materialen, zoals beton, ruwe wol, vilt en papier. Op die manier beïnvloedden de materialen elkaar en versterkten ze elkaars intrinsieke aspecten: eenvoudige materialen lieten de kristallen nog helderder fonkelen en de kristallen versterkten de eerlijke eigenschappen van alledaagse stoffen. Zoals interieurontwerper en textielontwerper Ulf uitlegt: 'Het gebruik van matte en glinsterende materialen in de juiste verhouding geeft een interieur diepte.

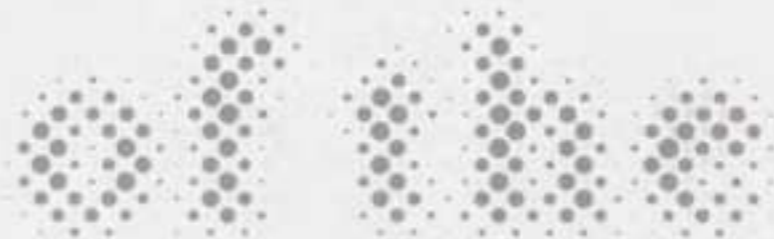
swarovski

Kristallen werken meestal het beste als de finishing touch. Als je een interieur vergelijkt met een pak van Chanel, dan zijn de kristallen als een broche: eenvoud plus verfijning.'

Desondanks voelden de studenten zich net als eksterns fysiek aangetrokken tot de kristallen. Annet merkt op: 'We waren verbaasd toen we zagen hoeveel studenten kristallen in een eenvoudige omgeving wilden plaatsen, wat leidde tot een zeer eigentijdse vorm van luxe. Maar alle studenten hielden van de glinstering - dat is een eigenschap van de mens - en wilden manieren vinden om die te vernieuwen. Toen de kristallen binnenkwamen, voelden ze zich als kinderen met Kerstmis. Je kunt echt verslaafd raken aan kristallen!' Ilse, die het tijdschrift Elle Deco UK ontwikkelde en jarenlang leidde, en nu werkzaam is als designconsultant, analyseert de aantrekkingskracht van kristal als volgt: 'Kristallen zijn democratische diamanten. Ze trekken iedereen aan, of men dat nu wil of niet, en nemen mensen in beslag met die kracht.'

Ulf en Ilse zijn trots op het succes van de studenten en blij dat hun werk zal dienen om de designwereld te stimuleren en te inspireren, en ze zijn ervan overtuigd dat, zelfs in een economisch moeilijke tijd, glans nog altijd een teken van de tijd is. Ilse zegt: 'Glans is nog steeds een geliefde eigenschap als je je richt op de emotionele inhoud ervan. Glans is niet schreeuwerig en opzichtig, het is geen onechte, praalzieke luxe. Het is puur en gericht op kwaliteit. Het is het goud dat glinstert in de duisternis.'

The Shine of the Times project in collaboration with Swarovski at Design Academy Eindhoven was embraced by two departments, Man and Well Being, headed by Ilse Crawford and tutored by Aldo Bakker, and Man and Identity, headed by Ulf Moritz and coordinated by Annet Haak. Before beginning their projects, the students involved spent long hours reflecting upon and debating the use of crystals in contemporary society. At first, many of the students felt uncomfortable with the outright glamour of the crystals. Ilse, who had spent 2001-2003 on Swarovski's Crystal Palace project

working with leading industrial designers to create iconoclastic chandeliers, acknowledges that 'contrary to fashion, most of the design industry sees crystals as too flashy. Our job was to unlock the emotions of the material and open our minds to the use of crystal, to show that crystals can be integrated into all levels of design.' Indeed, she points out that 'industrial design is often lacking in emotion-it can easily become too functional. Crystal brings magic to design, it makes 2D into 3D. It lifts things... Our mission in the department of Man and Well Being is to be in contact with feeling. It's not about how things look-it's about being human and finding that thing inside of a material or an object that will touch people. So the students looked at the crystals from this standpoint.' Likewise for the Man and Identity Department, as Ulf explains that 'all attributes of identity are notable in the first place for their emotive qualities.'

The students often associated crystals with poorer materials, such as concrete, rough wool, felt and paper. In such a way the materials played on one another, each enhancing the intrinsic aspects of the other: simple materials make the crystals shine all the brighter, and the crystals enhanced the honest qualities of basic matter. As an interior designer and fabric designer Ulf explains that 'the use of matte and shine in the right proportions gives depth to an interior. Crystals usually work best as the finishing touch. If an interior is like a Chanel suit, then crystals are like a brooch: simplicity plus finery.'

Nevertheless, like magpies, the students were physically attracted to the crystals. Annet notes that 'we were amazed to see how many students wanted to place crystals in simple surroundings, which resulted in a very contemporary form of luxury. But all of the students loved the shine-it is a human attribute-and wanted to find ways to make it new. When the crystals arrived, they felt like kids at Christmas. You can get addicted to crystals!' Ilse, who developed and headed up Elle Deco UK for years and is now a design consultant, analyses the crystal attraction: 'Crystals are democratic diamonds. They appeal to everyone, willingly or unwillingly, and engage people with that power.'

Proud of the success of the students and pleased that their work will serve to encourage and inspire the design industry, Ulf and Ilse are convinced that,

even in an economically challenged era, shine is still a sign of the times. According to Ilse: 'shine is still a valued attribute when you stick to its emotional content. Shine is not loud and flashy, it is not fake, ostentatious luxury. It is pure and quality-driven. It is the gold coming through in the darkness.'

Christoph Brach, man and well being

SENSUEEL SLURPEN UIT EEN GLAZEN OESTER SENSUAL SIPPING FROM A GLASS OYSTER

MANON NAVARRO WINT WINS BOMBAY SAPPHIRE COCKTAIL GLASS DESIGN COMPETITION 2004

'Cocktails drink je slurpend. Je houdt het glas vast bij de rand, steekt je pink omhoog en giet de inhoud naar binnen. Een chic shotje, niet teveel. Lekker decadent. Het pootje dient nergens voor. Bovendien is het niet sexy maar stijf als je je glas daaraan vasthoudt.'

Denkend over cocktails en hoe ze te drinken raakte Manon Navarro, student aan de afdeling Man and Leisure, al snel verzeild in de wereld van oesters, champagne en kaviaar. Een stijlvolle wereld die de laatste jaren door jongeren wordt herontdekt. Oesterbars en cocktailparty's zijn het bewijs. Een markt waar Bombay Sapphire Gin graag een rol in wil spelen.

Met het voor de tweede keer uitschrijven van de internationale Bombay Sapphire Cocktail Glass Design Competition probeert dit merk, dat deel uitmaakt van hetzelfde concern als Vriend van de Academie Bacardi, op eigen wijze naam te maken. Een uitdagende aanpak waarbij jong talent, dat nog volop studeert, creatief en vernieuwend maar ook heel praktisch aan de slag kan en kennismakend met het spanningsveld tussen opdrachtgever, ontwerper en producent.

Voor Navarro betekende de prijsvraag in ieder geval een eerste ervaring in werken met glas. Zo ook van alle deelnemende studenten werd ook haar glas geblazen in de fabriek van Royal Leerdam.

Dat Design Academy Eindhoven studenten de kans biedt om aan dit project deel te nemen, ziet Navarro als een buitenkans. Ook het exposeren van haar werk tijdens de Salone del Mobile in Milaan gaf glans aan haar overwinning, aan Bacardi Nederland en aan de academie.

Inmiddels reist Navarro's 'Sapphires and Pearls' de hele wereld over. Maar nooit alleen. Ze produceerde het glas namelijk in een serie van vijf. 'Omdat een oester toch ook nooit alleen op een schaalje ligt.'

'You sip cocktails. You hold the glass by the rim, lift your pinky and pour the contents down. A chic shot, not too big. Wonderfully decadent. The stem of the glass has no real function. Besides, it's not sexy but stuffy if you hold your glass by the stem.'

Thinking about cocktails and the various ways to consume them, Manon Navarro, a student in the Man and Leisure department, soon enough found herself in the world of oysters, champagne and caviar. This is a stylish world that young people have rediscovered over the last few years and have deemed hot. Oyster bars and cocktail parties are the proof of that interest and Bombay Sapphire Gin would like to capture a part of this stylish market.

By organizing the second international Bombay Sapphire Cocktail Glass Design Competition, Bombay Sapphire, a brand from Friend of the Academy Bacardi, is making an attempt to establish its own identity. A bold approach indeed, allowing young talented designers who're still in the process of completing their studies, to put the creativity, innovativeness and practicality of their designs to the test and experience the at times conflicting requirements of the client, designer and manufacturer.

In any case, for Navarro the competition is her first experience in working with glass. Her glass was blown at the Royal Leerdam factory, just like the glass designs of the other participating students.

Navarro thinks that Design Academy students were lucky to have had the opportunity to participate in a project such as this one. The work was exhibited during the Salone del Mobile in Milan; it gave luster to her victory and gave shine to Bacardi Holland and to the academy.

In the meantime Navarro's 'Sapphires and Pearls' is touring the world. Never by itself; she produced the glass in a series of five. 'Because an oyster never lies on a dish by itself either.'

URSULA TISCHNER OVER DUURZAAM DESIGN

'ECHTE INNOVATIE ZIT NIET IN RE-DESIGN, MAAR IN DUURZAME PROCESSEN.'

Wanneer is een product een goed product? Een gewetensvraag voor ontwerpers, maar het antwoord is betrekkelijk eenvoudig. Een goed product is goed voor de drie p's: people, planet en profit. Gebruikers moeten er makkelijk hun voordeel mee kunnen doen, het moet goed zijn voor het milieu en het moet verkocht kunnen worden. Dan is er sprake van een duurzaam en dus echt goed product.

De Duitse ontwerpster en theoretica Ursula Tischner uit Keulen is sinds 2003 verbonden aan Design Academy Eindhoven. Zij predikt duurzaam (sustainable) design op alle niveaus en in alle vakgroepen. Ze geeft en organiseert lezingen -toepasselijk The Green Lady Lectures genaamd- en begeleidt workshops. Het is haar opdracht om het duurzaam denken te verankeren in de toekomstige praktijk van alle studenten en docenten. Een ambitieuze opdracht die ze in een ijtempo sprekend, temperamentvol uitdraagt.

'Belangrijkste misvatting is dat duurzaam design hetzelfde zou zijn als eco-design. Dat is dus niet zo. Eco-design beperkt zich doorgaans alleen tot de p van planet. Als een product maar goed is voor het milieu, dan is het ok. Duurzaam design gaat nog een stap verder. Producten moeten ook verkocht worden en bruikbaar zijn, want je kunt de mooiste groene producten maken, als niemand ze koopt werkt het niet.'

Volgens Tischner neemt duurzaam design iedere dimensie van een product in ogenschouw. Duurzaam denken betekent dat er evenveel waarde wordt gehecht aan de sociaal-culturele betekenis van een product, als aan de economische waarde ervan of de milieutechnische belasting die de productie en consumptie met zich meebrengt. In de huidige maatschappij focussen wij vooral op de economische component: als een product maar wat oplevert. Dat is de opdracht van bedrijven aan ontwerpers. Daarbij bestaat nauwelijks oog voor de mensen die de producten gebruiken of maken en hun omgeving. Men werkt puur productgericht en kijkt niet verder. Maar ook eco-design richt zich nog volledig op het product. Daarbij staat alleen het milieu centraal.

'Duurzaam design kijkt daaretoegen voorbij het product naar het hele proces van productie en consumptie. Het hele systeem van ontwerpen wordt herzien en geanalyseerd. Duurzaam design draait dan ook niet langer om productinnovatie maar om innovatie van het hele systeem.'

Met haar eigen bureau Econcept legt Tischner zich toe op wat zij satisfaction management noemt, het creëren van een maatschappij waarin kwaliteit heerst in plaats van kwantiteit. 'Dat kan materiële maar ook immateriële vormen aannemen. We proberen de toekomstige eisen van de samenleving in kaart te brengen. Daarin schuilt voor mij de zin van dit vak. Ik wil niet de miljoenste koffiezetter of tv ontwerpen.'

Dat er daarbij wel sprake kan zijn van groei staat volgens haar buiten kijf. Maar die groei betreft de kwaliteit van het leven en de dingen. Daarbij volgen de westerse wereld en de ontwikkelingslanden ieder een eigen route, maar het doel is hetzelfde. 'Ontwikkelingslanden hebben nog een lange weg te gaan in materiële zin voor ze het niveau van welvaart en welzijn bereikt hebben dat wij kennen. Maar ze hoeven daar niet de milieubelastende fouten te maken die wij in het verleden gemaakt hebben. Biedt de derde wereld een grote markt voor de afzet van duurzame producten, de westerse wereld zal zich meer moeten richten op kwaliteit in immateriële zin. In de praktijk betekent dit een ingrijpende mentaliteitsverandering, en dat vergt tijd.'

'Na veertien jaar werkzaam te zijn in dit veld, merk ik wel dat er steeds meer belangstelling voor is. Maar het is dan ook bittere noodzaak. Anders overleven we niet op de lange duur. Gaan we niet duurzamer denken en doen, dan gaat de wereld ten onder, misschien niet over vijftig maar wel over honderdvijftig jaar. Het is dus geen vraag of we willen of niet, we moeten. Ontwerpers kunnen daarbij het voortouw nemen, duurzaamheid zien als inspiratie en er niet bang voor zijn. Echte innovatie zit niet in re-design, maar in duurzame processen.'

URSULA TISCHNER ON SUSTAINABLE DESIGN

'REAL INNOVATION DOESN'T ARISE FROM RE-DESIGN BUT FROM SUSTAINABLE PROCESSES'

What makes a product a good product? A moral issue for designers, with a relatively straightforward solution. A good product is beneficial for the triple P: People, Planet, and Profit. It should be easily accessible and advantageous to the user, environmentally sound and saleable. If a product meets these requirements, it is a sustainable and consequently really good product.

The German designer and theorist Ursula Tischner from Cologne has since 2003 been teaching at Design Academy Eindhoven. She is a leading-edge champion of sustainable design at all levels and in all departments. She gives and organizes lectures -very aptly named The Green Lady Lectures- and leads workshops. It is her mission to make sure that the concept of sustainable thinking is firmly embedded in the future practice of both students and teachers. She talks about this ambitious mission in a passionate flood of words.

'It's a blatant misconception that sustainable design and eco-design are the same thing. They're most definitely not. Eco-design is mostly about the P of Planet. As long as a product is environmentally sound, it's OK. Sustainable design takes things further. Products must be saleable as well as usable. You can manufacture the most beautiful green products, but if they don't sell, the whole concept falls flat.'

Tischner explains that sustainable design addresses every dimension of a product. 'Sustainable thinking means that the social-cultural significance of a product, its economic value and the negative environmental impacts caused by production and consumption patterns are all equally important. In today's society we are mainly focussed on the economic component: as long as a product makes money, it's OK. That's what companies ask their designers to deliver. There's hardly any attention for the users and makers of these products and their environment. Manufacturers are entirely product-focussed and don't look any further. As a matter of fact, eco-design, which considers environmental aspects at all stages of the product development process, is purely product-focussed as well.'

'Sustainable design on the other hand looks beyond the product to the whole production and consumption process. It involves the revision and analysis of the entire design system. The pivotal element in sustainable design is no longer product innovation but overall system innovation.'

In her own office called Econcept, sustainable product designer Ursula Tischner develops what she calls satisfaction management: creating a society which puts quality before quantity.

'Satisfaction management implies material and immaterial aspects. What we try to do is map the future demands of society. And that is what makes my work so inspiring and rewarding. I hated the idea of just being another designer designing another coffee maker or TV set.'

She is totally convinced, however, that there are favourable conditions for development. A development which concerns both the quality of life and the quality of things. While heading for the same goal, the Western World and the developing countries will proceed along different lines. 'In a material sense, developing countries have a long way to go before they've reached our level of prosperity and well-being. But they don't have to make the environmentally harmful mistakes we made in the past. Now that Third World countries are a major market for the sale of sustainable goods, the Western World should focus more on immaterial qualities. In practice this entails a radical change of mentality, a process which requires a lot of time.'

'I've worked in this field for fourteen years, and I've noticed that the interest for this issue has been increasing steadily. It's imperative that sustainability measures are implemented immediately, because if we're going on like we are, we're not going to survive in the long run. If our way of thinking and acting is not guided by the concept of sustainability, it means the end of the World. If not in fifty then most certainly in one hundred and fifty years. It's not a question of whether we want to or not, we just have to. Designers can take the lead in this process, embrace sustainability as a source of inspiration, not shrink from it. Real innovation doesn't arise from re-design but from sustainable processes.'

Giving ears so dull
and dense the proper shape.

On July 21st 1969
Neil Armstrong set foot
On the surface of the moon.

Since that day
there have been doubts
surrounding the truth
of this remarkable event
that changed the course
of human history.

It is in fact not important
to question if it did,
or did not happen;

the key question is WHY?

A documentary
about the art of deceiving,
And how the most precious
and horrific device
is put up for sale.

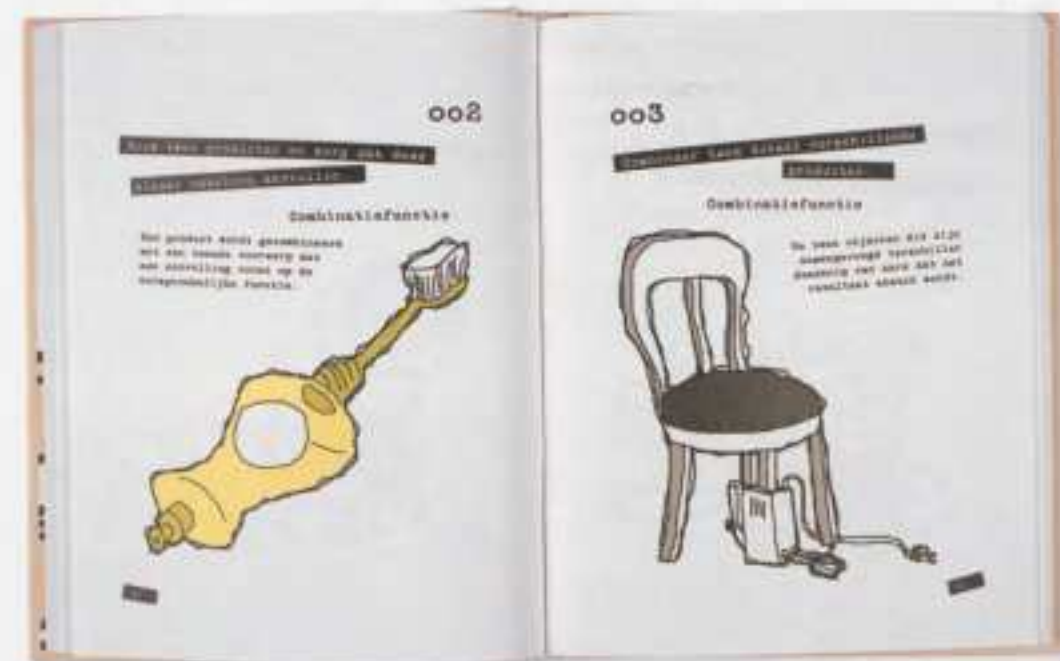
Based on indisputable facts.

Wat is een (industriële) ontwerper? Iemand die praktische problemen oplost. Hetzij door simpele aanpassingen aan bestaande producten, hetzij door het uitvinden van totaal nieuwe producten. Ontwerpmachine.nl nodigt mensen uit hun frustraties en problemen met bepaalde producten via het internet kenbaar te maken. Wouter Biegelaar - mister ontwerp-

machine himself - gaat vervolgens op zoek naar de mogelijke oplossing. Ruim 150 klachten ontving hij al, enkele loste hij op. Zo bedacht hij een handig lipje aan de kartonnen verpakking van hagelslag of rijst. Even eraan trekken en open is het pak. En je hebt er nog een schenktulje bij ook. Het kost nauwelijks meer karton, alleen de vouwmachine

moet aangepast. Als producenten daar geen oren naar hebben. **The (Industrial) designer? A troubleshooter. A professional who solves practical problems, either by simple adjustments to existing products or by inventing completely new products.**

Ergonomie en techniek, ernst en vakmanschap. Een ontwerper moet het allemaal hebben zeker binnen een technische richting als mobility. Maar humor is ook belangrijk. We lachen gewoon te weinig. Alerlei producten hanteren we dagelijks gedachteloos. Omdat ze onze aandacht niet trekken, ons niet even op het verkeerde been zetten of ons een moment verbaasd doen staan. Dat kan beter als er al bij het ontwerp oog voor is. 'Ontwerpen is geen cabaret, humor geen doel op zich, maar ontwerpers die humor kunnen toepassen hebben de macht om de kwaliteit van leven te verhogen', vindt Veenstra. De houten vuurkorf, een bundeling van 101 slimme suggesties voor humorvol ontwerpen gefundeerd door een uitgesproken visie, kan opdrachtgevers en ontwerpers een zetje in de goede richting geven. Door de dingen binnenste buiten te keren, een functie te dramatiseren, opzettelijk saai te zijn, nut en nutloosheid te combineren, etc. etc. Het is tijd voor een wegwerpauto. **Design is not cabaret, humor is not a goal in itself, but designers who can apply humor have the power to enhance the quality of life.**

STUDIEJAAR 2003/2004 HOOFDDOCENTEN, COORDINATOREN, DOCENTEN EN INSTRUMENTEN

voornaam	functie	richting	voornaam	functie	richting
Ries van Aalst	instructeur	propedeuse	Herman Kerkdijk	docent	public space
Joost van Alfen	docent	well being	Sybraen Kingma Bultjans	instructeur	propedeuse
Rik van Baal	docent	deeltijd	Wiel Klavens	docent	identity
Aldo Bakker	docent	well being	Naziet van der Kleijn	docent	propedeuse
Stef Bakker	docent	well being	Chris Knens	docent	activity
Antlion Beekie	hoofd	communication	Wilma Korenroep	instructeur	
Gerhard Belgrave	docent	identity + vk	Diek Kubbe	docent	propedeuse
Gerard van de Berg	docent	living	Joris Laarman	docent	living
René van Bimbergen	instructeur		Marty Lamers	docent	identity
Gerard Blaauw	docent	propedeuse	Heien de Leur	docent	identity
Jacques Blankwater	instructeur	propedeuse	Ben Lindhout	docent	deeltijd
Tessa Blokland	docent	well being	Paul Linse	docent	identity
Jan Boelen	docent	well being	Miriam van der Lubbe	docent	atelier
Jan Boom	instructeur	verplichte keuze	Suzka Mackert	docent	well being
Tord Bontje	docent	identity	Bas Manders	instructeur	
Borjan van der Brempt	docent	mobility	Hans van der Marit	coördinator	public space
Oscar Brocades Zaalberg	docent	mobility	Hans van der Mars	instructeur	
Judith van Brunschot	docent	propedeuse	Ron Mathijis	instructeur	propedeuse
Elsie Clasen	docent	deeltijd	Mark Maximus	instructeur	verplichte keuze
Gerard van der Clippelaar	docent	propedeuse	Ina Meijer	docent	leisure
Lode Coen	coördinator	communication	Matthieu Meijers	docent	propedeuse + vk
Josephine Coisen	docent	identity	Jan Molis	docent	leisure
Tom Couvee	docent	living	Lijf Moritz	hoofd	identity
Jacqueline Cove	docent	propedeuse + vk	Joahne Mycroft	docent	activity
Ilsa Crawford	hoofd	well being	Fred Nagengast	docent	verplichte keuze
Peter de Cupere	docent	well being	Boudewijn van Noppen	docent	communication + vk
Jos Debroek	docent	propedeuse	Farida O' Seery	docent	mobility
Rien Berks	docent	propedeuse + vk	Damian O' Sullivan	docent	activity
Destree van Dijk +	docent	public space	Sandra Om	docent	verplichte keuze
John van Dinter	docent	deeltijd	Henk Ounk	docent	leisure
Wendy Doodman	docent	propedeuse	Satyendra Pahnala	docent	activity
Kees Dorst	docent	verplichte keuze	Oscar Pella	hoofd	activity
Eibert Draisma	docent	leisure	Steve Pille	docent	communication
Henk Jan Drenth	docent	deeltijd	Romy Platenkamp	docent	verplichte keuze
Irene Drogdaveer Fortuin	hoofd	leisure	Theo Poel	docent	propedeuse
Flot Heik Eek	docent	living	Pierluigi Pompei	instructeur	
Karina van Eeten	coördinator	mobility	Arie van Rangerooy	docent	public space
Annoemiekke Eggenkamp	coördinator	leisure	Rik de Reuver	docent	mobility
Axel Enthoven	hoofd	mobility	Horst Rickets	docent	verplichte keuze
Ael van Essen	docent	communication	Timo de Rijk	docent	atelier
Pieter van Evert	docent	propedeuse	Wijse Rodenburg	coördinator	activity
Saskia van Gelder	docent	identity	Stijn Roodnat	docent	well being
David Gerarnts	docent	propedeuse + vk	Mark Ruijgrok	docent	verplichte keuze
Michael Gibbs	docent	verplichte keuze	Marz van de Saede	instructeur	propedeuse
Ton de Gouw	docent	propedeuse	Werner Schijpers	docent	propedeuse + vk
Hetty Grefelman	docent	verplichte keuze	Frank Schollan	docent	verplichte keuze
Alexander Groenewege	docent	deeltijd + vk	Louise Schouwenberg	docent	living
Joost Grootens	docent	living	John Schraven	docent	verplichte keuze
Bart Guilemond	docent	living	Huib Seegers	docent	mobility
Annet Haak	coördinator	identity	Caspar Slijpen	docent	public space
Luk van der Hallen	docent	well being + Prop	Lisa Smith	coördinator	well being
Ineke Hans	docent	living	Marieke Sonneveld	docent	verplichte keuze
Andrew Hartman	docent	activity	Johannes Steeghs	docent	verplichte keuze
Friderik van Heereveld	docent	living	Olaf Stevens	docent	verplichte keuze
Chantal van Heeswijk	coördinator	atelier	Bas Sturm	docent	mobility
Franz Hegge	docent	mobility	Peter Thijs	docent	propedeuse + vk
Christiaan van der Heijden	docent	verplichte keuze	Elbe Dytterbroek	coördinator	living + leisure
René Heijl	instructeur		Chris Vermaas	docent	communication
Ineke Hendricks	docent	verplichte keuze	Arie Vervelde	docent	identity
Linda Hermans	docent	well being	Annelys de Vlet	docent	communication
Tsun Hicks	docent	verplichte keuze	Edwin Vollenbergh	docent	communication
Jan Hoekstra	docent	living	Wim de Vos	docent	public space
Dick van Hof	hoofd pke	atelier	Peter Walvius	instructeur	
Martijn Hoogendijk	coördinator	living	Neeltje ten Westenberg	docent	public space
Peter Hoogman	docent	atelier	Esther van de Wiel	docent	public space
Petra Janssen	docent	communication	Marijke van der Wijs	hoofd	public space
Hella Jongerius	hoofd	living	Mariette Zimmester	docent	identity
Arjan Karssen	docent	leisure			

STUDENTENREGISTER

voornaam	naam	richting	nummer	voornaam	naam	richting	nummer
Aarle, Paul van	wilthorstbaan	man and public space	31	Mastboom, Maartje	verbeeldende schermen	man and identity	155
Andriessen, Robert	Wang designers Network Magazine TBN	man and communication	71	Neulandjks, Bas	memories	man and communication	41
Aronstein, Anne-Fleur	tijdschrift permanente	man and public space	30	Niessink, Shira	kee	man and well being	18-19
Bakker, Reinier	balconkraken	man and living	146	Niessen, Elies	projectvoorwerpen voor thalysreizigers	man and public space	136
Bakker, Reinier	blotopen	man and living	149	Nakayasu, Hideo	cow stool	man and living	130
Beenhakker, Joeke	bum-bin	man and activity/identity	24	Nakayasu, Hideo	sunny	man and living	152
Bekken, Neeltje van	lappendeken	man and identity	89	Neijzen, Marjolijn	een lammetje, opvliegend onopvliegend	deeltijd arbeid/mobility	99
Bekken, Neeltje van	vouwgordijn	man and identity	153	Othuff, Barbara	julianband voor vrouwen	man and mobility	121
Bettinger, Dick	take your time	man and well being	161	Overslop, Malou	wat praat je?	man and communication	23
Biegljaar, Wouter	www.onverpasmachine.nl	man and mobility	172	Ossevoort, Bram	kennissenweb	man and communication	162
Bömer, Floor	atomstaf	man and leisure	123	Otten, Joris	proces	man and communication	39
Bouma, Tsjalke	tuning	man and well being	16-17	Papevolne, Renske	1st hand material	man and identity	118
Budde, Uli	gestofteerd schommelen	man and living	132-133	Peusens, Susanne	jeux floraux	man and identity	103
Budde, Uli	thee voor iedereen	man and living	84	Peusens, Susanne	kNok a lie	man and identity	76
Buuren, Sabine van	taste your time	man and communication	124-125	Puffen, Elke van der	loved ones	man and identity	81
Cris, Rob	Carv	man and mobility	10	Raaijmakers, Pim	ei torcia	man and mobility	44
Cris, Rob	kivo	man and mobility	12-13	Roggeveen, Job	videoclip: Omski back on earth	man and communication	40
Damme, Saskia van	blooming box	man and identity	102	Schoofs, Annemarie	lightcatcher	man and well being	50
Damme, Saskia van	home jewels	man and identity	137	Schoofs, Annemarie	toy trees / miniatures	man and well being	111
Dijk, Tonko van	theezetter	deeltijd arbeid/mobility	85	Schooten, Luc	swanen	man and activity	136
Eizen, Jaap van den	bikestool	man and living	26	Schraeven, Eckhardt	medicinale cannabis inhaler	deeltijd arbeid/mobility	91
Erkel, Gohar	light bag	man and mobility	29	Sifton, Glad	master of the heart	het atelier	51
Fransen Daalmeijer, Joël	extensieonlight	het atelier	163	Sifton, Glad	vanitas	het atelier	148
Franchen, Trotsen	stand up	man and mobility	8-9	Slingerland, Margo	childhood nostalgia	man and identity	86
Gille, Johannes	appetite for destruction	man and living	52	Slingerland, Margo	the beauty of nothing	man and identity	78
Gille, Johannes	houtverbindingen	man and living	53	Specken, Carla	'touch' technology meets emotion	man and well being	45
Goddijn, Glen	mo ou-nent / HSL	man and public space	139	Steeq, Marieke	77+	man and leisure	112-113
Goddijn, Glen	à table	man and public space	140-141	Steeq, Marieke	rollebaal	man and leisure	87
Groot, John de	100 % buitenzwep	man and public space	96	Sterzig, Kalbi	synesthetic kitchen sensations	man and well being	80
Groot, John de	dormir à Yport	man and public space	144	Sutherland, Edo	a bit off	man and identity	60-61
Haan, Daan de	paracamera	man and activity	48-49	Sutherland, Edo	himitsu ninotsu / wordercase Z.O	man and identity	25
Haarman, Wouter	mr. booth	man and activity	11	Ummels, Mieke	speelpaal	man and activity	94
Hansen, Breg	wachten	man and activity	95	Ummels, Mieke	adjust to survive	man and activity	74-75
Harselaar, Lieke van	ik heb de oren van mijn moeder	man and identity	89	Vanacoleyen, Tom	outside-in	man and activity	37
Heffer, Willem	TOV perron Rotterdam	man and public space	32-33	Veenstra, Enke	de haren vult het humor en het ontwerp	man and mobility	173
Hees, Klaas Jan van	consume, consume, communicate	man and communication	36	Ventura, Roie	borderline disturbance	het atelier	150
Hekking, Eva Anna	een troon voor Beatrix	man and communication	107	Verbeek, Huijke	interior stickers	man and identity	151
Hekking, Eva Anna	materiagirl, visionbags	man and communication	116-117	Verheijen, Susan	form-matic	man and identity	154
Helmold, Greetje van	sniebinders	man and identity	62-63	Verheijen, Susan	uniformiteit	man and identity	79
Helmold, Greetje van	de nieuwe innerkast	man and identity	43	Verwoerd, Martine	intensive care communicationescherm	man and communication	34-35
Heur, Roel van	brandweerfiets	man and mobility	6-7	Viet, Martijn van	human powered products	man and mobility	164
Hiddink, Iris	doe mij die meter labella	man and identity	147	Weijenburg, Tjeerd van	vliegtuigtriplex	man and living	57
Hooens, Annemarijn	at random	man and identity	109	Warmoeskerken, Bas	inzegels, ampels, arduinen en aardewerk	man and living	128-129
Hooens, Annemarijn	sanoling the past	man and identity	104	Warmoeskerken, Bas	vouwbare massief kartonnen kruk	man and living	100-101
Hovers, Floris	houtje touwje	het atelier	54-55	Warmont, Serge de	ruide carve scooter	man and mobility	27
Hovers, Floris	suggererend bik	het atelier	108	Westenberg, Neeltje ten	à votre service	man and public space	143
Hulbregtse, Marly	1/2	man and identity	72-73	Wever, Karlijn	cultuurwiel, een integrale sepel	man and communication	120
Huisman, Inge	ambacht en nieuwe technieken	man and leisure	105	Willems, Frank	black individuals	het atelier	131
Huisman, Inge	buifsbouwsysteem	man and leisure	59	Willems, Frank	tape-it	het atelier	56
Iten, Melanie	eindhoven selfcity	man and leisure	14-15	Yildiz, Mana	personal colour scheme	man and well being	70
Iten, Melanie	berluscon	man and leisure	114-115	Yildiz, Mana	sweating	man and well being	88
Jansen, Bart	knapsak	man and leisure	66	Zifroni, Gen	serial vnx / Wilthorst zomerdorp	man and public space	122
Jansen, Bart	stool (designland)	man and leisure	98	Zoonjies, Koen	soundblocks	man and leisure	22
Karlsson, Egil Kalevi	4eyes	man and activity	77				
Karlsson, Egil Kalevi	skin & bone	man and activity	64-65				
Kessener, Jan Willem	Yport gelijdentaitje	man and public space	145				
Klarenbeek, Eric	drijvend licht	man and identity	160				
Klarenbeek, Eric	poekie / speedtoesje	man and identity	165				
Klomp, Rogier	the goatman act	man and communication	171				
Kunings, Tom	SMPL	het atelier	28				
Kuipers, Ditle	dinnerish	man and identity	67				
Kusters, Yvonne	messing	man and identity	106				
Laat, Jan Pieter van	daydream	man and communication	38				
Lang, Tamara de	cat in a sack	man and leisure	42				
Leeuwen, Thijs van	zuurstofgenerator	deeltijd arbeid/mobility	92				
Luxembourg, Yoak David	open source clothing	man and leisure	46-47				
Luxembourg, Yoak David	T.R.L.	man and leisure	97				
Maes, Pieter	FM radio zelfbouwkit	man and activity	20-21				

contact

Design Academy Eindhoven
Emmasingel 14
Postbus 2125
5600 CC Eindhoven
Nederland
T: +31(0)40 239 39 39
F: +31 (0)40 239 39 40
info@designacademy.nl
www.designacademy.nl

vrienden

Aukes Theatertechniek bv
Asping Foundation
Baars en Bloemhoff bv
Bacardi Nederland nv
Beaufonds Ontwikkeling Bv
Drukkerij Lecturis bv
DSM
van Engelen & Evers
Fair Trade
Fordis Limousin bv
Fotix
HPW
J.C.J. Haas Kunstsmidstapeli Bv
Kunstrijke Mosa bv
Oxé
Philips Lighting
PSV nv
Renault
Schijver Group
Shaper bv
Swarovski
Unilever Research Vlaardingen
Vestcom Group bv
Wagima

bestuur René Smeetsfonds

de Fling
Drukkerij Lecturis bv
Kunstrijke Mosa bv
Oxé Nederland bv
Philips Design
Sennheiser
Klaco

afgeleverd

Design Academy Eindhoven
oktober 2004

redactie

concept: Sibewij Eerkeert
art direction en styling:
Graham Hollis, Kiki van Elk
eindredactie: Ton Reuver, Sas Berck
coördinator: Marijke Geurts
logistieke ondersteuning: Yvonne Kuisers, Mar-
Novaris, Wieke Smets,
Niels Huisman
traffic: Annet Duijnen
fotografie hoofdplaat:
Art Verschu & Cline Vulliambroek

tekst: Angelique Spaninks
vertaling: Jullienne Peeters Huysbrechts,
Taalcentrum VU, Amsterdam

catalogusdesign

studio Anthon Bekke bv, amsterdam
Ruben Steeman, Jelle van Albenra

tentoonstellingsdesign

studio Parade, 's Hertogenbosch

tentoonstellingscoördinatie

Mark Maximus, Sas Berck,
Hans van der Mars

lithografie

Coloput bv, Amsterdam

druk

drukkerij Lecturis bv, Eindhoven

papier

Satimat Club 170 gram (brochurewerk)
Satimat Club 250 gram (omslag)
Grafisch Papier, Andrijs

met dank aan

Coloreset bv, Amsterdam
Drukkerij Lecturis bv, Eindhoven
Foto Finishing Shop, Eindhoven
Grafisch Papier, Andrijs

de Graduation show

is mede mogelijk gemaakt
door een bijdrage van Gemeente Eindhoven

Design Academy Eindhoven
• Bibliotheek
Postbus 2125
NL 5600 CC Eindhoven
IDAF01 239 39 39

DESIGN ACADEMY EINDHOVEN

T +31 (0)40 239 39 39 Emmasingel 14
F +31 (0)40 239 39 40 PO Box 2125
www.designacademy.nl 5600 CC Eindhoven
info@designacademy.nl The Netherlands